

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/1111 AL CONSILIULUI

din 25 iunie 2019

privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii**(reformare)**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) La 15 aprilie 2014, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului ⁽³⁾. Concluzia raportului este că Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 este un instrument care funcționează bine și care a adus beneficii importante cetățenilor, dar că normele existente ar putea fi îmbunătățite. Este necesar să se aducă o serie de modificări regulamentului respectiv. Regulamentul respectiv ar trebui reformat din motive de claritate.
- (2) Prezentul regulament instituie norme uniforme privind competența în materie de divorț, de separare de drept și de anulare a căsătoriei, precum și în ceea ce privește litigiile legate de răspunderea părintească cu un element internațional. Regulamentul facilitează circulația în Uniune a hotărârilor, precum și a actelor autentice și a anumitor acorduri, prevăzând dispoziții privind recunoașterea și executarea acestora într-un alt stat membru. În plus, prezentul regulament clarifică dreptul copilului de a i se oferi o posibilitate de a-și exprima opinia în cadrul procedurilor al căror obiect îl face și cuprinde, de asemenea, dispoziții care completează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”) în relațiile dintre statele membre. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să contribuie la creșterea securității juridice și a flexibilității și să asigure un acces la justiție mai bun și o mai mare eficiență a procedurilor.

⁽¹⁾ Avizul din 18 ianuarie 2018 (JO C 458, 19.12.2018, p. 499) și avizul din 14 martie 2019 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 26 ianuarie 2017 (JO C 125, 21.4.2017, p. 46).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (3) Funcționarea corectă și fără obstacole a unui spațiu de justiție în cadrul Uniunii, cu respectarea diferitelor sisteme de drept și tradiții juridice ale statelor membre este esențială pentru Uniune. În acest sens, ar trebui să fie consolidată în continuare încrederea reciprocă în sistemele de justiție ale statelor membre. Uniunea și-a stabilit ca obiectiv crearea, menținerea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor și accesul la justiție. În vederea punerii în aplicare a obiectivului respectiv, ar trebui consolidate drepturile persoanelor, în special ale copiilor, în cadrul procedurilor judiciare pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile judiciare și administrative și executarea hotărârilor în materie de dreptul familiei cu implicații transfrontaliere. Recunoașterea reciprocă a hotărârilor în materie civilă ar trebui să fie îmbunătățită, accesul la justiție ar trebui simplificat și schimburile de informații între autoritățile statelor membre ar trebui îmbunătățite.
- (4) În acest scop, Uniunea trebuie să adopte, printre altele, măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă cu implicații transfrontaliere, în special atunci când sunt necesare pentru buna funcționare a pieței interne. Noțiunea „materie civilă” ar trebui să fie interpretată în mod autonom, în conformitate cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”). Această noțiune ar trebui să fie considerată o noțiune autonomă, care trebuie interpretată prin referire, pe de o parte, la obiectivele și la sistemul prezentului regulament și, pe de altă parte, la principiile generale care reies din ansamblul sistemelor juridice naționale. Prin urmare, noțiunea „materie civilă” ar trebui interpretată în sensul că aceasta poate cuprinde chiar măsuri care, din punctul de vedere al sistemului juridic al unui stat membru, ar putea ține de dreptul public. Aceasta ar trebui să acopere, în special, toate cererile, măsurile sau hotărârile în materia „răspunderii părintești” în sensul prezentului regulament, în conformitate cu obiectivele sale.
- (5) Prezentul regulament acoperă „materia civilă”, care include procedurile judiciare civile și hotărârile care rezultă în urma acestora, precum și actele autentice și anumite acorduri extrajudiciare în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești. Pe lângă acestea, termenul „materie civilă” ar trebui să acopere cererile, măsurile sau hotărârile, precum și actele autentice și anumite acorduri extrajudiciare referitoare la înapoierea unui copil în temeiul Convenției de la Haga din 1980 care, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție și în conformitate cu articolul 19 din Convenția de la Haga din 1980, nu sunt proceduri pe fond în materia de răspunderii părintești, dar sunt strâns legate de aceasta și fac obiectul anumitor dispoziții din prezentul regulament.
- (6) Pentru facilitarea circulației hotărârilor, precum și a actelor autentice și a anumitor acorduri în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, este necesar și oportun ca normele care reglementează competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor să fie reglementate printr-un instrument juridic al Uniunii cu caracter obligatoriu și cu aplicare directă.
- (7) În vederea garantării egalității tuturor copiilor, prezentul regulament ar trebui să reglementeze toate hotărârile în materia autorității părintești, inclusiv măsurile de protecție a copilului, independent de orice legătură cu proceduri în materie matrimonială sau de alt tip.
- (8) Cu toate acestea, deoarece aplicarea normelor în materia răspunderii părintești intervine adesea în cadrul procedurilor în materie matrimonială, este indicat să existe un singur instrument în materie de divorț și în materia răspunderii părintești.
- (9) În ceea ce privește hotărârile de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei, prezentul regulament ar trebui să se aplice numai desfacerii legăturilor matrimoniale. Prezentul regulament nu ar trebui să reglementeze probleme precum cauzele de divorț, efectele patrimoniale ale căsătoriei sau alte eventuale măsuri accesorii. Hotărârile prin care se refuză desfacerea legăturilor matrimoniale nu ar trebui să fie reglementate de dispozițiile sale privind recunoașterea.
- (10) În ceea ce privește bunurile copilului, prezentul regulament ar trebui să se aplice numai măsurilor de protecție a copilului, respectiv desemnării și atribuțiilor unei persoane sau ale unui organism însărcinat să administreze bunurile copilului, să îl reprezinte și să îl asiste și măsurilor privind administrarea, conservarea sau dispoziția cu privire la bunurile copilului. În acest context și cu titlu de exemplu, prezentul regulament ar trebui să se aplice cazurilor în care obiectul procedurii este desemnarea unei persoane sau a unei entități care să se ocupe de administrarea bunurilor copilului. Măsurile privind bunurile copilului care nu privesc protecția copilului ar trebui să fie reglementate în continuare de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil ca dispozițiile prezentului regulament referitoare la competența privind chestiunile incidentale să se aplice în astfel de cazuri.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

- (11) Orice tip de plasament al copilului în îngrijire într-o familie substitutivă – și anume, potrivit dreptului și procedurii naționale, la una sau mai multe persoane – sau într-un centru de plasament, de exemplu, într-un orfelinat sau într-o casă de copii, într-un alt stat membru, ar trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în afara cazului în care acesta este exceptat în mod expres, cum este, de exemplu, cazul plasamentului în vederea adopției, cel al plasamentului la un părinte sau, după caz, la orice altă rudă apropiată, declarată de statul membru de primire. În consecință, ar trebui să fie inclus și „plasamentul cu scop educativ” dispus de o instanță sau stabilit de o autoritate competentă cu acordul părinților sau al copilului sau la cererea acestora ca urmare a comportamentului deviant al copilului. Nu ar trebui să fie exclus decât plasamentul cu scop educativ sau cu caracter punitiv, dispus sau stabilit ca urmare a unui act al copilului care, dacă ar fi săvârșit de un adult, ar putea reprezenta un act pasibil de pedeapsă în temeiul dreptului penal național, indiferent dacă, în cazul specific, acesta ar putea atrage o condamnare.
- (12) Prezentul regulament ar trebui să nu se aplice stabilirii filiației, care este o problemă separată de atribuirea răspunderii părintești, și nici altor probleme legate de starea persoanelor.
- (13) Obligațiile de întreținere se exclud din domeniul de aplicare al prezentului regulament, deoarece sunt deja reglementate de Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului ⁽⁵⁾. În plus față de instanțele din locul în care pârâțul sau creditorul își are reședința obișnuită, instanțele competente în temeiul prezentului regulament în materie matrimonială ar trebui să aibă, în general, competența de a hotări cu privire la obligațiile accesorii de întreținere între soți sau ulterioare divorțului prin aplicarea articolului 3 litera (c) din regulamentul menționat. Instanțele competente în temeiul prezentului regulament în materia răspunderii părintești au, în general, competența de a hotări cu privire la obligațiile accesorii de întreținere a copilului prin aplicarea articolului 3 litera (d) din regulamentul menționat.
- (14) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, termenului „instanță” ar trebui să i se atribuie un înțeles larg, astfel încât să cuprindă și autorități administrative sau alte autorități, cum ar fi notarii, care își exercită competența în anumite chestiuni în materie matrimonială sau în materia răspunderii părintești. Orice acord aprobat de instanță în urma examinării fondului în conformitate cu dreptul și cu procedurile naționale ar trebui să fie recunoscut sau executat ca o „hotărâre”. Alte acorduri care dobândesc efecte juridice obligatorii în statul membru de origine în urma intervenției formale a unei autorități publice sau a unei alte autorități, astfel cum a fost comunicată Comisiei de un stat membru în acest scop, ar trebui să fie executate în alte state membre în conformitate cu dispozițiile specifice din prezentul regulament privind actele autentice și acordurile. Prezentul regulament nu ar trebui să permită libera circulație a unor simple acorduri private. Cu toate acestea, ar trebui să circule acordurile care nu sunt nici hotărâre, nici act autentic, dar au fost înregistrate de o autoritate publică competentă să facă acest lucru. Astfel de autorități publice pot include notarii care înregistrează acorduri, chiar și atunci când exercită o profesie liberală.
- (15) În legătură cu „actul autentic”, termenul „abilitare” din prezentul regulament trebuie interpretat în mod autonom, în conformitate cu definiția „actului autentic” folosită în mod orizontal în alte instrumente ale Uniunii și ținând seama de obiectivele prezentului regulament.
- (16) Deși procedurile de înapoiere efectuate în temeiul Convenției de la Haga din 1980 nu sunt proceduri pe fond în materia răspunderii părintești, hotărârile prin care se dispune înapoierea unui copil în temeiul Convenției de la Haga din 1980 ar trebui să fie recunoscute și executate în temeiul capitolului IV din prezentul regulament în cazul în care trebuie să fie executate în alt stat membru ca urmare a unei noi răpiri după ce a fost dispusă înapoierea. Acest lucru nu aduce atingere posibilității de a începe o nouă procedură pentru înapoierea unui copil în temeiul Convenției de la Haga din 1980 în ceea ce privește noua răpire. În plus, prezentul regulament ar trebui să continue să se aplice cu privire la alte aspecte în situații de deplasare sau de reținere ilicită a unui copil, de exemplu dispozițiile în materie de competență în ceea ce privește instanța din statul membru al reședinței obișnuite, precum și dispozițiile privind recunoașterea și executarea în ceea ce privește orice măsură dispusă de respectiva instanță.
- (17) Prezentul regulament ar trebui, precum Convenția de la Haga din 19 octombrie 1996 asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1996”), să se aplice tuturor copiilor cu vârsta de până la 18 ani, chiar și în cazurile în care copiii au dobândit capacitate de exercițiu înaintea împlinirii acestei vârste în temeiul dreptului care guvernează statutul lor personal, de exemplu pe baza emancipării ca urmare a căsătoriei. Acest lucru ar trebui să evite suprapunerea cu domeniul de aplicare al Convenției de la Haga din 13 ianuarie 2000 privind protecția internațională a adulților, care se aplică persoanelor cu vârsta mai mare de 18 ani, și, în același timp, ar trebui să prevină existența unor lacune între cele două instrumente. Convenția de la Haga din 1980 și, prin urmare, și dispozițiile capitolului III din prezentul regulament, care completează aplicarea Convenției de la Haga din 1980 în relațiile dintre statele membre, ar trebui să continue să se aplice în ceea ce privește copiii cu vârsta de până la 16 ani.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1).

- (18) În sensul prezentului regulament, ar trebui să se considere că unei persoane i-a fost „încredințat” un copil în situațiile în care, în temeiul unei hotărâri, al unui act cu putere de lege sau al unui acord în vigoare conform legislației statului membru în care copilul își are reședința obișnuită, un titular al răspunderii părintești nu poate decide cu privire la locul de reședință al copilului fără consimțământul respectivei persoane, indiferent de termenii folosiți în dreptul intern. În unele sisteme juridice care mențin termenii „încredințare” și „vizită”, este posibil ca părintele căruia nu i s-a încredințat minorul să aibă în fapt responsabilități importante în ceea ce privește decizii referitoare la copil care depășesc sfera unui simplu drept de vizită.
- (19) Temeiurile de competență în materia răspunderii părintești sunt concepute în funcție de interesul superior al copilului și ar trebui să se aplice ținând seama de acesta. Orice trimitere la interesul superior al copilului ar trebui interpretată din perspectiva articolului 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și a Convenției Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 (denumită în continuare „Convenția ONU cu privire la drepturile copilului”), astfel cum au fost puse în aplicare de dreptul și procedurile naționale.
- (20) Pentru a garanta interesul superior al copilului, competența ar trebui stabilită în primul rând în funcție de criteriul proximității. Prin urmare, competența ar trebui să aparțină statului membru în care copilul își are reședința obișnuită, cu excepția anumitor situații stabilite în prezentul regulament, de exemplu, dacă intervine o schimbare a reședinței copilului sau atunci când se încheie un acord între titularii răspunderii părintești.
- (21) Dacă nu există încă proceduri pendente în materia răspunderii părintești și reședința obișnuită a copilului se schimbă în urma unei mutări legale a copilului, competența ar trebui să urmeze copilul în vederea menținerii proximității. Pentru procedurile deja pendente, securitatea juridică și eficiența justiției justifică menținerea acestei competențe până când procedurile respective au avut drept rezultat o hotărâre definitivă sau s-au încheiat în alt mod. Instanța în fața căreia sunt pendente procedurile ar trebui, totuși, să aibă dreptul, în anumite situații, să transfere competența statului membru unde trăiește copilul în urma unei mutări legale.
- (22) În caz de deplasare sau reținere ilicită a unui copil, și fără a aduce atingere posibilității alegerii forului în temeiul prezentului regulament, instanțele din statul membru al reședinței obișnuite a copilului ar trebui să își mențină competența până când se stabilește o nouă reședință obișnuită în alt stat membru și sunt îndeplinite o serie de condiții specifice. Statele membre care și-au concentrat competența ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a permite instanței sesizate cu cererea de înapoiere a copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980 să exercite și competența convenită sau acceptată de părți în temeiul prezentului regulament în materia răspunderii părintești în cazul în care părțile au ajuns la un acord în cursul procedurii privind înapoierea. Aceste acorduri ar trebui să includă atât acordurile prin care se convine înapoierea copilului, cât și cele prin care se convine ca copilul să nu fie înapoiat. În cazul în care se convine ca copilul să nu fie înapoiat, acesta ar trebui să rămână în statul membru în care are noua reședință obișnuită, iar competența cu privire la orice viitoare procedură privind încredințarea în acest stat ar trebui să fie stabilită pe baza noii reședințe obișnuite a copilului.
- (23) În condiții speciale prevăzute în prezentul regulament, competența în materia răspunderii părintești ar trebui să poată fi, de asemenea, stabilită în statul membru în care se derulează între părinți o procedură de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei, sau într-un alt stat membru cu care copilul are o legătură strânsă și cu privire la care părțile fie au convenit în prealabil, cel mai târziu la momentul sesizării instanței, fie au acceptat competența acestuia în mod expres în cursul procedurilor respective, chiar și în cazul în care copilul nu își are reședința obișnuită în statul membru respectiv, cu condiția ca exercitarea respectivei competențe să corespundă interesului superior al copilului. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, orice persoană, alta decât părinții, care, potrivit dreptului național, este deplin drept parte în procedura introdusă de părinți, ar trebui considerată ca fiind parte în procedură în sensul prezentului regulament și, prin urmare, opoziția exprimată de această parte față de alegerea instanței făcută de părinții copilului după data la care această instanță a fost sesizată ar trebui să împiedice recunoașterea acceptării prorogării de competență de către toate părțile din procedură la această dată. Înainte de a-și exercita competența în temeiul unui acord de alegere a forului sau al acceptării competenței, instanța ar trebui să analizeze dacă acordul sau acceptarea s-a întemeiat pe alegerea liberă și în cunoștință de cauză a părților vizate și că nu a rezultat ca urmare a faptului că una dintre părți a profitat de situația dificilă sau de poziția vulnerabilă a celeilalte părți. Acceptarea competenței în cursul procedurii ar trebui să fie consemnată de instanță, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale.
- (24) Orice competență acceptată sau asupra căreia s-a convenit ar trebui să înceteze, cu excepția cazului în care părțile convin altfel, de îndată ce o hotărâre pronunțată în cadrul respectivelor proceduri în materia răspunderii părintești nu mai poate face obiectul unei căi de atac ordinare sau procedurile s-au încheiat dintr-un alt motiv, pentru a respecta cerința proximității pentru eventualele noi proceduri viitoare.

- (25) Atunci când reședința obișnuită a copilului nu poate fi stabilită și competența nu poate fi stabilită nici pe baza unui acord privind alegerea forului, ar trebui să fie competente instanțele din statul membru în care este prezent copilul. Această regulă privind prezența ar trebui să se aplice, de asemenea, copiilor refugiați, precum și copiilor care, ca urmare a tulburărilor majore din statele membre în care își au reședința obișnuită, sunt deplasați internațional. Cu toate acestea, în lumina prezentului regulament coroborat cu articolul 52 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1996, această normă de competență ar trebui să se aplice numai copiilor care își aveau reședința obișnuită într-un stat membru înaintea momentului deplasării. În cazul în care reședința obișnuită a copilului înaintea momentului deplasării se afla într-un stat terț, ar trebui să se aplice norma de competență prevăzută de Convenția de la Haga din 1996 în ceea ce privește copiii refugiați și copiii deplasați internațional.
- (26) În circumstanțe excepționale, s-ar putea ca o instanță din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită să nu fie cea mai în măsură să examineze cauza. Cu titlu de excepție și în anumite condiții, fără a avea însă obligația de a proceda astfel, instanța care este competentă ar trebui să poată să își transfere competența, într-o cauză specifică, unei instanțe din alt stat membru, în cazul în care această instanță este mai bine plasată pentru a evalua interesul superior al copilului în cauza respectivă. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, transferul de competență în materia răspunderii părintești, de către o instanță dintr-un stat membru, ar trebui să aibă loc numai către o instanță dintr-un alt stat membru cu care copilul în cauză are o „legătură specială”. Prezentul regulament ar trebui să stabilească o listă exhaustivă a elementelor decisive ale unei astfel de „legături speciale” pentru scopurile respective. Instanța care este competentă ar trebui să solicite transferul competenței către instanța din alt stat membru numai dacă hotărârea sa anterioară de a suspenda procedura și de a formula această cerere de transfer de competență a rămas definitivă, în cazul în care această hotărâre poate face obiectul unor căi de atac în temeiul dreptului național.
- (27) În circumstanțe excepționale și având în vedere interesul superior al copilului în cauza respectivă, o instanță dintr-un stat membru cu care copilul are o legătură specială în sensul prezentului regulament, dar care nu este competentă în temeiul prezentului regulament, ar trebui să poată solicita transferul competenței de la instanța competentă din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să fie permis în cazuri de deplasare sau reținere ilicită a unui copil. Identificarea instanței competente ar trebui să fie efectuată în temeiul dreptului național al statului membru solicitat.
- (28) Un transfer de competență, fie că este solicitat de o instanță care dorește să își transfere competența sau de o instanță care dorește să obțină competența, ar trebui să producă efecte numai în cauza specifică în care a fost efectuat. Odată ce procedura în cadrul căreia a fost solicitat și acordat transferul de competență s-a încheiat, transferul nu ar trebui să producă niciun efect în ceea ce privește procedurile viitoare.
- (29) Atunci când nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul prezentului regulament, competența ar trebui să fie stabilită, în fiecare stat membru, de dreptul statului membru respectiv. Expresia „dreptul statului membru respectiv” ar trebui să includă instrumentele internaționale în vigoare în respectivul stat membru.
- (30) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice instanțele unui stat membru care nu sunt competente să soluționeze cauza pe fond să ia, în cazuri urgente, măsuri provizorii, inclusiv măsuri asigurătorii, privind persoana sau bunurile unui copil aflat în acel stat membru. Aceste măsuri nu ar trebui să fie recunoscute și executate în niciun alt stat membru în temeiul prezentului regulament, cu excepția măsurilor luate pentru a proteja copilul împotriva riscului grav menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980. Măsurile luate pentru a proteja copilul împotriva unui astfel de risc ar trebui să se aplice până în momentul în care o instanță din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită a adoptat măsurile pe care le consideră corespunzătoare. În măsura în care protecția interesului superior al copilului impune acest lucru, instanța ar trebui să informeze în legătură cu măsurile luate, direct sau prin intermediul autorităților centrale, instanța din statul membru care are competență pe fond în temeiul prezentului regulament. Faptul de a nu furniza astfel de informații nu ar trebui însă să constituie în sine un motiv de nerecunoaștere a măsurii.
- (31) O instanță care este competentă numai în ceea ce privește măsurile provizorii, inclusiv cele asigurătorii, ar trebui, în cazul în care este sesizată cu o cerere privind fondul cauzei, să se declare, din oficiu, incompetentă, în cazul în care o instanță dintr-un alt stat membru este competentă pe fondul cauzei în temeiul prezentului regulament.

- (32) În cazul în care rezultatul unei proceduri desfășurate în fața unei instanțe dintr-un stat membru neavând competență în temeiul prezentului regulament depinde de soluționarea unei chestiuni incidentale care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, instanțele din statul membru respectiv nu ar trebui să fie împiedicate să soluționeze chestiunea respectivă. Prin urmare, dacă obiectul procedurii este, de exemplu, un litigiu în materie de succesiuni în care este implicat copilul și în care trebuie desemnat un tutore *ad litem* pentru a-l reprezenta pe copil în cadrul procedurii respective, statul membru având competență în ceea ce privește litigiul în materie de succesiuni ar trebui să poată desemna un tutore pentru procedura pendinte, indiferent dacă are competență în materia răspunderii părintești în temeiul prezentului regulament. Orice soluție pronunțată într-un astfel de situație ar trebui să producă efecte numai în procedura pentru care a fost adoptată.
- (33) În cazul în care validitatea unui act juridic încheiat sau care urmează a fi încheiat în numele unui copil în cadrul unei proceduri succesoriale desfășurate în fața unei instanțe dintr-un stat membru necesită autorizarea sau aprobarea unei instanțe, o instanță din statul membru respectiv ar trebui să poată decide dacă să autorizeze sau să aprobe un astfel de act juridic chiar dacă nu are competență în temeiul prezentului regulament. Expresia „act juridic” ar trebui să includă, de exemplu, acceptarea sau renunțarea la moștenire ori un acord între părți privind partajul succesoral sau repartizarea succesiunii.
- (34) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării dreptului internațional public în materia imunității diplomatice. Dacă nu se poate exercita competența în temeiul prezentului regulament din cauze legate de imunitatea diplomatică în conformitate cu dreptul internațional, competența ar trebui exercitată într-un stat membru în care persoana în cauză nu beneficiază de o astfel de imunitate, în conformitate cu dreptul național al acestui stat.
- (35) Prezentul regulament definește momentul la care se consideră că o instanță a fost sesizată în sensul prezentului regulament. Având în vedere cele două sisteme diferite existente în statele membre, care fie impun ca actul de sesizare a instanței să fie întâi notificat sau comunicat părâtului, fie impun ca acest act să fie depus întâi la instanță, ar trebui să fie suficient ca prima etapă în temeiul dreptului național să fi fost îndeplinită, cu condiția ca reclamantul să nu omită în continuare să întreprindă acțiunile pe care era obligat să le efectueze în temeiul dreptului național pentru ca și cea de a doua etapă să fie îndeplinită. Având în vedere importanța tot mai mare a medierii și a celorlalte metode de soluționare alternativă a litigiilor, inclusiv în cursul procedurilor judiciare, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, ar trebui să se considere, de asemenea, că o instanță a fost sesizată la data la care actul prin care a fost sesizată sau un act echivalent a fost depus la instanță în cazurile în care procedura a fost între timp suspendată, în vederea găsirii unei soluții amiabile, la cererea părții care a inițiat procedura, fără ca actul prin care se inițiază procedura să fi fost încă notificat sau comunicat părâtului și fără ca acesta din urmă să fi avut cunoștință de existența procedurii sau să fi participat în vreun fel la aceasta, cu condiția ca partea care a inițiat procedura să nu omită în continuare să întreprindă acțiunile pe care era obligat să le efectueze pentru ca actul să fie notificat sau comunicat părâtului. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, în caz de litispendență, data la care a fost inițiată o procedură obligatorie de conciliere în fața unei autorități de conciliere naționale ar trebui să fie considerată ca fiind data la care se consideră că o „instanță” este sesizată.
- (36) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ ar trebui să se aplice în ceea ce privește notificarea și comunicarea actelor din cadrul unei proceduri inițiate în temeiul prezentului regulament.
- (37) O instanță dintr-un stat membru sesizată cu o cauză pe care nu este competentă să o soluționeze pe fond în temeiul prezentului regulament și pe care, în temeiul prezentului regulament, este competentă să o soluționeze pe fond o instanță dintr-un alt stat membru ar trebui să se declare, din oficiu, necompetentă. Cu toate acestea, o instanță dintr-un stat membru care are o legătură specială cu copilul, în conformitate cu prezentul regulament, ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita un transfer de competență în conformitate cu prezentul regulament, dar nu și o obligație în acest sens.
- (38) În interesul administrării armonioase a justiției, este necesar să se reducă la minimum posibilitatea apariției unor proceduri concurente și să se evite pronunțarea unor hotărâri ireconciliabile în diferite state membre. Ar trebui să fie prevăzut un mecanism clar și eficace de rezolvare a cazurilor de litispendență și de conexitate, precum și de înlăturare a problemelor care decurg în urma diferențelor naționale referitoare la determinarea momentului la care se consideră că o cauză este pendinte. În sensul prezentului regulament, momentul respectiv ar trebui să fie definit în mod autonom. Cu toate acestea, pentru a spori eficacitatea acordurilor exclusive de alegere a forului, dispozițiile prezentului regulament referitoare la litispendență nu ar trebui să constituie un obstacol în situația în care părinții conferă competență exclusivă instanțelor unui stat membru.

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, 10.12.2007, p. 79).

- (39) În cadrul procedurilor în materia răspunderii părintești desfășurate în temeiul prezentului regulament, precum și al celor de înapoiere derulate în temeiul Convenției de la Haga din 1980, ca principiu fundamental, ar trebui să se ofere copilului care face obiectul procedurilor respective și care este capabil de a-și exprima opinia, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, o posibilitate veritabilă și efectivă de a-și exprima opinia iar atunci când se analizează interesul superior al copilului, ar trebui să se acorde o importanță corespunzătoare acestor opinii. Posibilitatea copilului de a-și exprima în mod liber opinia, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din cartă și în lumina articolului 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, joacă un rol important în aplicarea prezentului regulament. Cu toate acestea, regulamentul ar trebui să lase la latitudinea dreptului și procedurilor naționale ale statelor membre chestiunea referitoare la cine îl va asculta pe copil și în ce mod este ascultat acesta. În consecință, prezentul regulament nu ar trebui să aibă drept scop stabilirea faptului dacă copilul ar trebui să fie ascultat de judecător personal sau de către un expert cu o formare specială și care informează ulterior instanța, ori dacă copilul ar trebui să fie ascultat în sala de judecată sau în alt loc sau prin alte mijloace. În plus, chiar dacă rămâne un drept al copilului, ascultarea acestuia nu poate constitui o obligație absolută, ci trebuie să fie evaluată ținând seama de interesul superior al copilului, de exemplu, în cazurile în care există acorduri între părinți.

Deși, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, articolul 24 din cartă și Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 nu impun instanței statului membru de origine să obțină în toate cazurile opinia copilului în cadrul unei audieri, lăsând astfel o anumită marjă de apreciere acestei instanțe, jurisprudența prevede de asemenea că, atunci când respectiva instanță decide să îi ofere copilului posibilitatea de a fi ascultat, aceasta trebuie, în funcție de interesul superior al copilului și având în vedere împrejurările fiecărei spețe, să ia toate măsurile adecvate în vederea unei astfel de ascultări pentru a respecta efectul util al dispozițiilor respective, oferind copilului o posibilitate reală și efectivă de a-și exprima opinia. Instanța statului membru de origine ar trebui să poată recurge, în măsura posibilului și luând întotdeauna în considerare interesul superior al copilului, la toate mijloacele de care dispune în temeiul dreptului său național, precum și la instrumentele proprii cooperării judiciare internaționale, inclusiv, dacă este cazul, cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului (7).

- (40) În caz de deplasare sau de reținere ilicită a unui copil, înapoierea sa ar trebui obținută fără întârziere și, în acest scop, Convenția de la Haga din 1980 ar trebui să se aplice în continuare astfel cum a fost completată cu prezentul regulament, în special cu capitolul III.
- (41) În vederea finalizării cât mai rapide a procedurilor de înapoiere întemeiate pe Convenția de la Haga din 1980, statele membre ar trebui să aibă în vedere, în acord cu structura sistemului lor judiciar național, posibilitatea concentrării competenței în ceea ce privește aceste proceduri la un număr cât mai redus posibil de instanțe. Competența în cazurile de răpire de copii ar putea fi concentrată la o singură instanță pentru întreaga țară sau la un număr limitat de instanțe, utilizând, de exemplu, numărul de curți de apel ca punct de plecare și concentrând competența pentru cazurile de răpire internațională de copii la o singură instanță de prim grad de jurisdicție din raza teritorială a fiecărei curți de apel.
- (42) În procedurile de înapoiere efectuate în temeiul Convenției de la Haga din 1980, instanțele de la toate gradele de jurisdicție ar trebui să se pronunțe în termen de cel mult șase săptămâni, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește imposibil din cauza unor împrejurări excepționale. Faptul că sunt folosite mijloace de soluționare alternativă a litigiilor nu ar trebui să fie considerat, în sine, o circumstanță excepțională care permite depășirea termenului sus-menționat. Cu toate acestea, circumstanțe excepționale ar putea surveni în timpul utilizării unor astfel de mijloace sau ca urmare a acestora. Pentru o instanță de prim grad de jurisdicție, termenul ar trebui să înceapă să curgă de la momentul sesizării respectivei instanțe. Pentru o instanță de judecată superioară, termenul ar trebui să înceapă să curgă de la momentul la care toate etapele procedurale necesare au fost îndeplinite. Aceste etape procedurale ar putea include, în funcție de sistemul juridic în cauză, notificarea intimatului cu privire la formularea unei căi de atac, fie în statul membru în care este situată instanța, fie în alt stat membru, transmiterea dosarului și a cererii de formulare a căii de atac instanței superioare, în statele membre în care calea de atac trebuie formulată la instanța a cărei hotărâre este atacată; sau o cerere din partea unei părți privind desfășurarea unei ședințe de judecată, în cazul în care o astfel de cerere este necesară potrivit dreptului național. De asemenea, statele membre ar trebui să aibă în vedere posibilitatea de a limita la una singură numărul căilor de atac care pot fi formulate împotriva unei hotărâri prin care se aprobă sau se refuză înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980.
- (43) În toate cazurile care privesc copii, în special în cazurile de răpire internațională de copii, instanțele ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a obține soluționarea prin mediere și prin alte mijloace adecvate, primind asistență, după caz, din partea rețelelor existente și a structurilor de sprijin pentru mediere în caz de litigii transfrontaliere în

(7) Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).

materia răspunderii părintești. Aceste eforturi nu ar trebui, totuși, să prelungească în mod nejustificat procedurile de înapoiere desfășurate în temeiul Convenției de la Haga din 1980. În plus, medierea ar putea să nu fie întotdeauna o soluție adecvată, în special în cazurile de violență domestică. În cazul în care, în cursul procedurii de înapoiere desfășurate în temeiul Convenției de la Haga din 1980, părinții ajung la un acord care privește atât înapoierea sau nu a copilului, cât și alte aspecte privind răspunderea părintească, prezentul regulament ar trebui, în anumite circumstanțe, să le dea posibilitatea să convină că instanța sesizată în temeiul Convenției de la Haga din 1980 ar trebui să aibă competența de a conferi efecte juridice obligatorii respectivului acord, fie prin încorporarea acestuia într-o hotărâre, fie prin aprobarea lui sau prin folosirea oricărei alte modalități prevăzute de dreptul și procedurile naționale. Statele membre care și-au concentrat competența ar trebui, prin urmare, să ia în considerare posibilitatea de a permite instanței sesizate cu procedura de înapoiere a copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980 să exercite și competența convenită sau acceptată de părți în temeiul prezentului regulament în materia răspunderii părintești în cazul în care părțile au ajuns la un acord în cursul respectivei proceduri privind înapoierea.

- (44) Instanța din statul membru în care a fost deplasat copilul sau a fost reținut ilicit ar trebui să fie în măsură să refuze înapoierea în cazuri specifice, justificate în mod corespunzător, astfel după cum permit dispozițiile Convenției de la Haga din 1980. Înainte de a face acest lucru, instanța ar trebui să examineze dacă au fost luate sau ar putea fi luate măsuri adecvate de protecție pentru a proteja copilul împotriva riscului grav menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980.
- (45) În cazul în care o instanță preconizează să refuze înapoierea copilului exclusiv pe baza articolului 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980, aceasta nu ar trebui să refuze înapoierea copilului în cazul în care partea care solicită înapoierea copilului demonstrează instanței că s-au luat măsuri corespunzătoare pentru a asigura protecția copilului după înapoierea sa, sau în cazul în care instanța este convinsă de acest lucru în alt mod. Printre exemplele de astfel de măsuri s-ar putea număra un ordin judecătoresc din statul membru respectiv prin care i se interzice solicitantului să se apropie de copil, o măsură provizorie, inclusiv asiguratorie, din statul membru respectiv prin care i se permite copilului să stea cu părintele care l-a răpit și care îi asigură îngrijirea efectivă până la pronunțarea unei hotărâri prin care se soluționează pe fond chestiunea încredințării copilului în respectivul stat membru în urma înapoierii, sau demonstrarea faptului că sunt disponibile echipamente medicale pentru un copil care are nevoie de tratament. Stabilirea tipului de măsură care este adecvată în speță ar trebui să depindă de riscul grav concret la care ar putea fi expus copilul ca urmare a înapoierii sale în lipsa unor astfel de măsuri. Instanța care urmărește să stabilească dacă s-au luat măsuri corespunzătoare ar trebui să se bazeze în principal pe părți și, dacă este necesar și adecvat, să solicite asistența autorităților centrale sau a judecătorilor din cadrul rețelelor relevante, în special a celor din cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, astfel cum a fost instituită prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului ⁽⁸⁾, și a celor din cadrul Rețelei internaționale a judecătorilor de la Haga.
- (46) După caz, atunci când dispune înapoierea copilului, instanța ar trebui să poată să dispună orice măsură provizorie, inclusiv asiguratorie, în temeiul prezentului regulament, pe care o consideră necesară pentru a proteja copilul împotriva riscului grav de vătămare fizică sau psihică determinat de înapoiere, care ar duce altfel la refuzul înapoierii. Aceste măsuri provizorii și circulația lor nu ar trebui să întârzie procedura de înapoiere desfășurată în temeiul Convenției de la Haga din 1980 și nici să compromită delimitarea competențelor între instanța sesizată cu procedura de înapoiere în temeiul Convenției de la Haga din 1980 și, respectiv, instanța competentă pe fond în ceea ce privește chestiunea răspunderii părintești în temeiul prezentului regulament. Dacă este necesar, instanța sesizată cu procedura de înapoiere desfășurată în temeiul Convenției de la Haga din 1980 ar trebui să se consulte cu instanța sau cu autoritățile competente din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită, primind asistență din partea autorităților centrale sau a judecătorilor din cadrul rețelelor relevante, în special a celor din cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială și a celor din cadrul Rețelei internaționale a judecătorilor de la Haga. Aceste măsuri ar trebui recunoscute și executate în toate celelalte state membre, inclusiv în statele membre competente în temeiul prezentului regulament, până când o instanță dintr-un astfel de stat membru ia măsurile pe care le consideră adecvate. Aceste măsuri provizorii, inclusiv asiguratorii, ar putea prevedea, de exemplu, că copilul ar trebui să continue să locuiască împreună cu persoana care îi asigură îngrijirea efectivă sau modul în care ar trebui să se desfășoare contactele cu copilul după înapoierea sa și până la momentul la care instanța din statul membru al reședinței obișnuite a copilului a luat măsurile pe care le consideră adecvate. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere niciunei măsuri luate sau hotărâri pronunțate, după înapoierea copilului, de instanța de la locul reședinței obișnuite.
- (47) O hotărâre prin care se dispune înapoierea copilului ar trebui să poată fi declarată executorie cu titlu provizoriu, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac, în cazul în care interesul superior al copilului impune înapoierea acestuia înainte de pronunțarea hotărârii în cadrul căii de atac. Dreptul național poate preciza care este instanța care poate declara hotărârea ca fiind executorie cu titlu provizoriu.

⁽⁸⁾ Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele judiciare europene în materie civilă și comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 25).

- (48) În cazul în care instanța din statul membru în care copilul a fost deplasat sau reținut în mod ilicit decide să refuze înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980, în hotărâre ar trebui să se menționeze în mod explicit articolele relevante din Convenția de la Haga din 1980 pe care s-a întemeiat hotărârea de refuz. Indiferent dacă o astfel de hotărâre prin care se refuză înapoierea este definitivă sau mai poate face obiectul unei căi de atac, ea ar putea totuși să fie înlocuită cu o hotărâre ulterioară, pronunțată în cadrul unei proceduri de încredințare a copilului de instanța din statul membru al reședinței obișnuite a copilului înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite. În cursul acestei proceduri, toate circumstanțele, inclusiv comportamentul părinților, fără însă a se limita la acesta, ar trebui analizate în mod amănunțit, ținându-se seama de interesul superior al copilului. Dacă hotărârea rezultată prin care se soluționează pe fond chestiunea încredințării copilului implică înapoierea acestuia, înapoierea ar trebui realizată fără a fi necesară recurgerea la vreo procedură specială pentru recunoașterea și executarea hotărârii respective în orice alt stat membru.
- (49) Instanța care refuză înapoierea copilului exclusiv în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) sau al articolului 13 alineatul (2) sau în temeiul ambelor dispoziții din Convenția de la Haga din 1980 ar trebui să elibereze din oficiu un certificat, utilizând formularul adecvat prevăzut în prezentul regulament. Scopul acestui certificat este de a informa părțile cu privire la posibilitatea de a sesiza o instanță din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite, în termen de trei luni de la data notificării hotărârii prin care se refuză înapoierea copilului, cu o cerere referitoare la examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului sau, dacă instanța respectivă a fost deja sesizată, de a comunica instanței documentele relevante referitoare la procedura de înapoiere.
- (50) În cazul în care o procedură privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului este deja pendinte în statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite la momentul la care o instanță sesizată cu o cerere de înapoiere în temeiul Convenției de la Haga din 1980 refuză înapoierea copilului exclusiv pe baza articolului 13 alineatul (1) litera (b) sau a articolului 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980 sau pe baza ambelor acestor articole, instanța care a refuzat înapoierea ar trebui, dacă are cunoștință de procedura respectivă privind încredințarea, să transmită, în termen de o lună de la data hotărârii sale, o copie a hotărârii, certificatul adecvat și, după caz, o transcriere, un rezumat sau procesul-verbal al ședinței de judecată, precum și orice alte documente pe care le consideră relevante, instanței sesizate cu procedura privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului. Expresia „orice alte documente pe care le consideră relevante” ar trebui să însemne orice documente care conțin informații ce ar putea avea un impact asupra rezultatului procedurii respective privind încredințarea, dacă aceste informații nu sunt deja conținute chiar în hotărârea de refuzare a înapoierii.
- (51) În cazul în care nicio procedură privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului nu este deja pendinte în statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite și o parte sesizează o instanță din acest stat membru în termen de trei luni de la data notificării hotărârii prin care se refuză înapoierea copilului, această parte ar trebui să transmită instanței sesizate cu cererea privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului o copie a hotărârii prin care se refuză înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980, certificatul corespunzător și, după caz, o transcriere, un rezumat sau procesul-verbal al ședinței de judecată. Aceasta nu împiedică instanța sesizată să solicite orice documente suplimentare pe care le consideră relevante, care conțin informații ce ar putea avea un impact asupra rezultatului procedurii privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului, dacă aceste informații nu sunt deja conținute chiar în hotărârea prin care se refuză înapoierea.
- (52) În cazul în care instanța competentă în ceea ce privește examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului a fost sesizată de o parte în termen de trei luni de la notificarea hotărârii prin care se refuză înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980 sau în cazul în care în fața instanței respective sunt deja pendinte proceduri de încredințare la momentul primirii de către aceasta a hotărârii respective de la instanța care a refuzat înapoierea copilului, orice hotărâre care rezultă din aceste proceduri privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului și care implică înapoierea copilului către statul membru respectiv ar trebui să fie executorie în orice alt stat membru în conformitate cu capitolul IV secțiunea 2 din prezentul regulament, fără să fie necesară vreo procedură specială și fără să existe vreo posibilitate de opoziție față de recunoașterea ei. Acest lucru ar trebui să fie valabil, cu excepția cazului în care și în măsura în care se constată că hotărârea prin care se soluționează pe fond chestiunea încredințării copilului este ireconciliabilă cu o hotărâre ulterioară privind răspunderea părintească referitoare la același copil, cu condiția ca pentru hotărârea prin care se soluționează pe fond chestiunea încredințării copilului care implică înapoierea unui copil să fi fost eliberat un certificat pentru „hotărâri privilegiate”. În cazul în care instanța competentă în ceea ce privește examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului este sesizată după expirarea termenului de trei luni sau condițiile pentru eliberarea unui certificat pentru astfel de hotărâri privilegiate nu sunt îndeplinite, hotărârea pronunțată în urma procedurii privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului ar trebui să fie recunoscută și executată în alte state membre în conformitate cu capitolul IV secțiunea 1 din prezentul regulament.

- (53) Fără a aduce atingere altor instrumente ale Uniunii, în cazul în care nu este posibil ca o parte sau un copil să fie ascultat(ă) personal și sunt disponibile mijloacele tehnice corespunzătoare, instanța ar putea să ia în considerare posibilitatea organizării unei audieri prin videoconferință sau prin intermediul oricărei alte tehnologii de comunicare, cu excepția cazului în care, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, utilizarea unei astfel de tehnologii nu ar fi adecvată pentru desfășurarea echitabilă a procedurii.
- (54) Încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune justifică principiul potrivit căruia hotărârile în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești pronunțate într-un stat membru ar trebui recunoscute în toate statele membre fără a fi necesară vreo procedură de recunoaștere. În special, atunci când primesc o hotărâre de divorț, de separare de drept sau de anulare a unei căsătorii care a fost pronunțată în alt stat membru și care nu mai poate fi atacată în statul membru de origine, autoritățile competente din statul membru solicitat ar trebui să recunoască hotărârea de drept, fără să fie necesară nicio procedură specială, și să își actualizeze registrele de stare civilă în mod corespunzător. Rămâne la latitudinea dreptului național să stabilească dacă motivele de refuz pot fi invocate de o parte sau din oficiu, astfel cum prevede dreptul național. Acest lucru nu exclude posibilitatea ca orice parte interesată să solicite, în conformitate cu prezentul regulament, pronunțarea unei hotărâri prin care să se constate absența motivelor de refuz al recunoașterii prevăzute de prezentul regulament. Ar trebui să rămână la latitudinea dreptului național al statului membru în care este formulată o astfel de cerere să stabilească cine poate fi considerat a fi parte interesată îndrituită să formuleze o astfel de cerere.
- (55) Recunoașterea și executarea hotărârilor, a actelor autentice și a acordurilor emise într-un stat membru ar trebui să se bazeze pe principiul încrederii reciproce. Prin urmare, motivele de refuz al recunoașterii ar trebui reduse la minimum, având în vedere obiectivele care stau la baza prezentului regulament, și anume facilitarea recunoașterii și a executării și protecția efectivă a interesului superior al copilului.
- (56) Recunoașterea unei hotărâri ar trebui să fie refuzată numai dacă există unul sau mai multe motive de refuz al recunoașterii dintre cele prevăzute de prezentul regulament. Lista motivelor de refuz al recunoașterii care figurează în prezentul regulament este exhaustivă. Nu ar trebui să poată fi invocate ca motive de refuz motivele care nu sunt menționate în prezentul regulament, ca de exemplu încălcarea regulii privind litispendența. În materia răspunderii părintești, o hotărâre ulterioară înlocuiește întotdeauna o hotărâre anterioară în ceea ce privește efectele pentru viitor, în măsura în care cele două hotărâri sunt ireconciliabile.
- (57) În ceea ce privește posibilitatea acordată copilului de a-și exprima opinia, instanța de origine ar trebui să fie cea care să decidă cu privire la metoda adecvată de ascultare a copilului. Prin urmare, nu ar trebui să poată fi refuzată recunoașterea unei hotărâri exclusiv pentru motivul că instanța de origine a utilizat o metodă de a asculta copilul diferită de cea care ar fi aplicată de o instanță din statul membru în care se solicită recunoașterea. Statul membru în care se solicită recunoașterea nu ar trebui să refuze recunoașterea în cazul în care se aplică una dintre derogările de la acest motiv specific de refuz permise de prezentul regulament. Efectul derogărilor respective este acela că o instanță din statul membru de executare nu ar trebui să poată refuza executarea unei hotărâri numai pentru motivul că nu i s-a oferit copilului posibilitatea de a-și exprima opinia, ținând seama de interesul superior al acestuia, în cazul în care procedura privea numai bunurile copilului și cu condiția ca oferirea unei astfel de posibilități să nu fi fost obligatorie din prisma obiectului procedurii, sau în cazul în care existau motive serioase în acest sens, având în vedere, în special, urgența cauzei. Astfel de motive serioase ar putea fi invocate, de exemplu, atunci când există un pericol iminent pentru viața sau integritatea fizică și psihică a copilului și orice întârziere suplimentară ar putea da naștere riscului materializării acestui pericol.
- (58) În plus, obiectivul ca litigiile transfrontaliere în care sunt implicați copiii să fie soluționate într-un mod mai rapid și mai puțin costisitor justifică eliminarea hotărârii de încuviințare a executării sau înregistrarea în vederea executării, după caz, înainte de executarea în statul membru de executare, pentru toate hotărârile în materia răspunderii părintești. În timp ce Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 a eliminat această cerință numai pentru anumite hotărâri de acordare a dreptului de vizită și pentru anumite hotărâri care implică înapoierea unui copil, prezentul regulament ar trebui să elimine cerința respectivă în ceea ce privește executarea transfrontalieră a tuturor hotărârilor în materia răspunderii părintești, menținând în același timp un tratament și mai favorabil pentru anumite hotărâri prin care se acordă dreptul de vizită și pentru anumite hotărâri care implică înapoierea unui copil. Prin urmare, sub rezerva prezentului regulament, o hotărâre pronunțată de o instanță din orice alt stat membru ar trebui tratată ca și cum ar fi fost pronunțată în statul membru de executare.

- (59) Atunci când o instanță competentă cu privire la fond dispune aplicarea de măsuri provizorii, inclusiv asigurătorii, ar trebui asigurată circulația măsurilor respective în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, măsurile provizorii, inclusiv asigurătorii, dispuse de o instanță fără citarea pârâtului nu ar trebui să fie recunoscute și executate în temeiul prezentului regulament, cu excepția cazului în care hotărârea ce conține măsura îi este notificată sau comunicată pârâtului înainte de executare. Acest lucru nu ar trebui să împiedice recunoașterea și executarea acestor măsuri în temeiul dreptului național. Atunci când măsurile provizorii, inclusiv asigurătorii, sunt dispuse de o instanță dintr-un stat membru care nu este competentă cu privire la fondul cauzei, circulația lor ar trebui limitată, în temeiul prezentului regulament, la măsurile adoptate în cazurile de răpire internațională de copii și care urmăresc protejerea copilului împotriva riscului grav menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980. Aceste măsuri ar trebui să se aplice până în momentul în care o instanță a unui stat membru competentă să soluționeze cauza pe fond în temeiul prezentului regulament ia măsurile pe care le consideră corespunzătoare.
- (60) Întrucât procedurile de executare ar putea fi, în funcție de dreptul național, judiciare sau extrajudiciare, sintagma „autorități competente în materie de executare” ar putea să includă instanțele, executorii judecătorești și orice alte autorități, astfel cum sunt stabilite de dreptul național. În cazurile în care prezentul regulament menționează și instanțele, în plus față de autoritățile competente în materie de executare, ar trebui să fie avute în vedere situațiile în care, potrivit dreptului național, un alt organism decât o instanță este autoritatea competentă în materie de executare, însă anumite decizii nu pot fi luate decât de instanțe, fie de la început, fie în cadrul controlului exercitat de acestea asupra actelor autorității competente în materie de executare. Autoritatea competentă în materie de executare sau instanța din statul membru de executare este cea care ar trebui să dispună, să adopte sau să prevadă măsurile specifice necesare în etapa executării, precum măsurile fără caracter coercitiv care ar putea fi prevăzute de dreptul național al respectivului stat membru sau măsurile coercitive care ar putea fi prevăzute de acesta, incluzând amenzi, detenția sau preluarea copilului de către un executor judecătoresc.
- (61) Pentru a facilita executarea hotărârilor privind exercitarea dreptului de vizită dintr-un alt stat membru, autoritățile competente în materie de executare sau instanțele din statul membru de executare ar trebui să aibă dreptul să precizeze în mod detaliat circumstanțele practice sau condițiile juridice necesare în temeiul dreptului statului membru de executare. Modalitățile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să faciliteze executarea în statul membru de executare a unei hotărâri care, altfel, ar fi posibil să nu poată fi executată din cauza impreciziei sale, permițând autorității competente în materie de executare sau instanței de executare să facă hotărârea mai concretă și mai precisă. Tot astfel ar trebui să fie adoptate și orice alte modalități necesare pentru a respecta cerințele legale prevăzute de dreptul național în materie de executare a hotărârilor al statului membru de executare, cum ar fi, de exemplu, participarea în faza de executare a unei autorități pentru protecția copilului sau a unui psiholog. Nicio astfel de modalitate nu ar trebui însă să interfereze cu elementele esențiale ale hotărârii privind dreptul de vizită sau să depășească cadrul acestora. În plus, competența conferită de prezentul regulament de a ajusta măsurile nu ar trebui să permită instanței de executare să înlocuiască măsurile care nu sunt prevăzute de dreptul statului membru de executare cu măsuri diferite.
- (62) Executarea într-un stat membru a unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru fără o hotărâre de încuviințare a executării nu ar trebui să pună în pericol respectarea dreptului la apărare. Prin urmare, persoana împotriva căreia se solicită executarea ar trebui să poată solicita refuzarea recunoașterii sau a executării unei hotărâri în cazul în care consideră că există un motiv de refuz al recunoașterii sau al executării prevăzut în prezentul regulament. Revine dreptului național sarcina să stabilească dacă motivele de refuz al recunoașterii stabilite în prezentul regulament se examinează din oficiu sau la cerere. Prin urmare, aceeași analiză ar trebui să fie posibilă și în contextul refuzului executării. Aplicarea oricărui motiv de refuz prevăzut de dreptul național nu ar trebui să aibă efectul de a extinde condițiile și modalitățile motivelor prevăzute în prezentul regulament.
- (63) O parte care contestă executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru ar trebui, pe cât posibil și în conformitate cu sistemul juridic al statului membru de executare, să poată face acest lucru în cadrul procedurii de executare și ar trebui să poată invoca, în cadrul unei singure proceduri, pe lângă motivele de refuz prevăzute în prezentul regulament, motivele de refuz disponibile în temeiul dreptului statului membru în care se solicită executarea, care ar continua să fie aplicabile întrucât nu sunt incompatibile cu motivele prevăzute în prezentul regulament. Aceste motive ar putea include, de exemplu, contestații pe baza unor erori formale potrivit dreptului intern, comise într-un act de executare sau pe baza afirmației că acțiunea impusă prin hotărâre a fost deja realizată sau a devenit imposibilă, de exemplu, în caz de forță majoră, de boală gravă a persoanei căreia copilul urmează să fie predat, de detenție sau de deces al persoanei respective, faptul că statul membru în care copilul urmează să fie înapoiat s-a transformat într-o zonă de război după pronunțarea hotărârii sau refuzul de executare a unei hotărâri care, în conformitate cu legislația statului membru în care se solicită executarea, nu are niciun conținut cu caracter executoriu și căreia nu i se pot aduce modificări în acest sens.

- (64) Pentru a informa persoana împotriva căreia se solicită executarea cu privire la executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru, certificatul prevăzut în temeiul prezentului regulament, însoțit, dacă este necesar, de hotărâre, ar trebui notificat sau comunicat persoanei respective într-un termen rezonabil înainte de efectuarea primei măsuri de executare. În acest context, prima măsură de executare ar trebui să însemne prima măsură de executare după această notificare sau comunicare. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, partea împotriva căreia se solicită executarea beneficiază de un drept la o cale de atac efectivă, ceea ce include posibilitatea de a iniția o procedură pentru a contesta forța executorie a hotărârii înainte de începerea efectivă a executării.
- (65) În materia răspunderii părintești, executarea va privi întotdeauna un copil și, în multe cazuri, predarea copilului unei alte persoane decât cea cu care copilul locuiește la momentul respectiv și/sau mutarea copilului într-un alt stat membru. Obiectivul principal ar trebui, așadar, să fie găsirea unui just echilibru între, ca principiu, dreptul reclamantului de a obține punerea în aplicare a unei hotărâri cât mai rapid posibil, inclusiv în situații transfrontaliere în cadrul Uniunii, și, dacă este necesar, inclusiv prin aplicarea unor măsuri coercitive, și necesitatea de a limita cât mai mult posibil expunerea copilului la astfel de măsuri de executare coercitive care ar putea fi traumatizante, în cazurile în care acestea nu pot fi evitate. Această evaluare ar trebui efectuată de autoritățile competente în materie de executare și de instanțele din fiecare stat membru în funcție de circumstanțele fiecărui caz individual.
- (66) Prezentul regulament urmărește să creeze condiții egale între statele membre în ceea ce privește executarea transfrontalieră a hotărârilor în materia răspunderii părintești. Într-o serie de state membre, aceste hotărâri sunt deja executorii chiar dacă mai pot face încă obiectul unei căi de atac sau a fost deja formulată împotriva lor o cale de atac. În alte state membre, este executorie numai o hotărâre definitivă care nu mai poate face obiectul unei căi de atac ordinare. Pentru a răspunde situațiilor de urgență, prezentul regulament prevede, așadar, că anumite hotărâri în materia răspunderii părintești ar putea fi declarate executorii cu titlu provizoriu de către instanța din statul membru de origine chiar dacă mai pot face încă obiectul unei căi de atac, și anume hotărârile prin care se dispune înapoierea unui copil în temeiul Convenției de la Haga din 1980 și hotărârile prin care se acordă dreptul de vizită.
- (67) Cu toate acestea, în procedurile de executare care privesc copiii, este important ca autoritățile competente în materie de executare sau instanțele să fie în măsură să reacționeze rapid la o schimbare relevantă a împrejurărilor, incluzând contestarea hotărârii în statul membru de origine, pierderea forței executorii a hotărârii și obstacolele sau situațiile de urgență cu care respectivele autorități sau instanțe se confruntă în etapa executării. Prin urmare, procedura de executare ar trebui suspendată, la cerere sau din oficiu de către instanța sau autoritatea respectivă, în cazul în care forța executorie a hotărârii este suspendată în statul membru de origine. Autoritatea sau instanța competentă în materie de executare nu ar trebui însă să fie obligată să cerceteze în mod activ dacă forța executorie a fost suspendată între timp, în urma formulării unei căi de atac sau din altă cauză, în statul membru de origine, dacă nu există niciun indiciu în acest sens. În plus, suspendarea sau refuzul executării în statul membru de executare ar trebui să aibă loc la cerere și chiar și în cazul în care se constată existența unuia sau a mai multora dintre motivele cuprinse în prezentul regulament sau permise de acesta, suspendarea sau refuzul executării în statul membru de executare ar trebui lăsată la discreția autorității competente în materie de executare sau a instanței.
- (68) În cazul în care hotărârea mai poate face obiectul unei căi de atac în statul membru de origine, iar termenul pentru introducerea unei căi de atac ordinare nu a expirat încă, autoritatea competentă în materie de executare sau instanța din statul membru de executare ar trebui să aibă posibilitatea să suspende, la cerere, procedura de executare. În astfel de cazuri, aceasta poate preciza care este termenul pentru introducerea oricărei căi de atac în statul membru de origine, în scopul obținerii sau menținerii suspendării procedurii de executare. Această precizare a unui termen ar trebui să producă efecte numai în ceea ce privește suspendarea procedurii de executare și nu ar trebui să afecteze termenul pentru introducerea unei căi de atac în conformitate cu normele de procedură ale statului membru de origine.
- (69) În cazuri excepționale, autoritatea competentă în materie de executare sau instanța ar trebui să poată suspenda procedura de executare dacă aceasta ar expune copilul la un risc grav de vătămare fizică sau psihică din cauza unor obstacole temporare apărute după pronunțarea hotărârii sau în temeiul oricărei alte schimbări semnificative de circumstanțe. Executarea ar trebui să se reia de îndată ce riscul grav de vătămare fizică sau psihică încetează să mai existe. Dacă acesta persistă însă, înainte de a refuza executarea, se iau eventualele măsuri corespunzătoare, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale, inclusiv, după caz, cu asistență din partea altor profesioniști din domeniu, cum ar fi lucrători sociali sau psihologi specializați în psihologia copilului, pentru a încerca să se asigure punerea în aplicare a hotărârii. În special, autoritatea competentă în materie de executare sau instanța ar trebui, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale, să încerce să depășească orice obstacole create de o schimbare de circumstanțe, cum ar fi, de exemplu, obiecția vădită a copilului, exprimată numai după ce a fost pronunțată hotărârea, care este atât de puternică, încât, dacă ar fi ignorată, ar reprezenta pentru copil un risc grav de vătămare fizică sau psihică.

- (70) Actele autentice și acordurile dintre părți referitoare la separarea de drept și la divorț, care au efecte juridice obligatorii într-un stat membru, ar trebui asimilate „hotărârilor” în scopul aplicării normelor privind recunoașterea. Actele autentice și acordurile dintre părți în materia răspunderii părintești care sunt executorii într-un stat membru ar trebui asimilate „hotărârilor” în scopul aplicării normelor privind recunoașterea și executarea.
- (71) Deși obligația de a oferi copilului posibilitatea de a-și exprima opinia în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să se aplice actelor autentice și acordurilor, dreptul copilului de a-și exprima opinia ar trebui să se aplice în continuare în temeiul articolului 24 din cartă și în lumina articolului 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, astfel cum au fost puse în aplicare de dreptul și procedurile naționale. Faptul că nu i s-a dat copilului posibilitatea de a-și exprima opinia nu ar trebui să constituie automat un motiv de refuz al recunoașterii și al executării actelor autentice și ale acordurilor în materie de răspundere părintească.
- (72) În materia răspunderii părintești, ar trebui desemnate autorități centrale în toate statele membre. Statele membre ar trebui să aibă în vedere desemnarea aceleiași autorități centrale pentru prezentul regulament ca cea desemnată pentru Convențiile de la Haga din 1980 și din 1996. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile centrale dispun de resursele financiare și umane necesare care să le permită să își îndeplinească atribuțiile ce le revin în temeiul prezentului regulament.
- (73) Dispozițiile prezentului regulament referitoare la cooperarea în materia răspunderii părintești nu ar trebui să se aplice soluționării cererilor de înapoiere în temeiul Convenției de la Haga din 1980, care, în conformitate cu articolul 19 din convenția respectivă și cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție, nu reprezintă proceduri pe fond în materia răspunderii părintești. Totuși, aplicarea Convenției de la Haga din 1980 ar trebui să fie completată de dispozițiile prezentului regulament privind răpirea internațională de copii și de capitolul din prezentul regulament privind recunoașterea și executarea hotărârilor și de capitolul privind dispozițiile generale.
- (74) Autoritățile centrale ar trebui să acorde asistență instanțelor și autorităților competente și, în anumite cazuri, și titularilor răspunderii părintești în cadrul procedurilor transfrontaliere și ar trebui să coopereze atât în mod general, cât și în cazuri speciale, inclusiv în vederea încurajării soluționării pe cale amiabilă a conflictelor familiale.
- (75) Cu excepția cazurilor urgente și fără a aduce atingere cooperării și comunicării directe între instanțe permise în temeiul prezentului regulament, cererile în temeiul prezentului regulament privind cooperarea în materia răspunderii părintești ar putea fi formulate de instanțe și de autorități competente și ar trebui să fie adresate autorității centrale a statului membru al instanței sau al autorității competente solicitante. Anumite cereri ar putea fi, de asemenea, formulate de titularii răspunderii părintești și ar trebui să fie adresate autorității centrale din locul reședinței obișnuite a solicitantului. Astfel de cereri ar trebui să includă cereri de furnizare de informații și asistență titularilor răspunderii părintești care solicită recunoașterea și executarea unei hotărâri pe teritoriul autorității centrale solicitate, în special în ceea ce privește dreptul de vizită și înapoierea copilului, inclusiv, dacă este necesar, informații privind modalitatea de obținere a asistenței judiciare; cereri de facilitare a acordului între titularii răspunderii părintești recurgând la mediere sau la alte mijloace de soluționare alternativă a litigiilor și cereri adresate unei instanțe sau unei autorități competente de a analiza necesitatea de a lua măsuri pentru protecția persoanei sau a bunurilor copilului.
- (76) Un exemplu de caz urgent care permite contactarea inițială directă a instanței sau a autorității competente a statului membru solicitat este o cerere directă adresată autorității competente a unui alt stat membru de a analiza necesitatea de a lua măsuri pentru protecția copilului în cazul în care se presupune că acesta se află într-o situație de risc iminent. Obligația de a acționa prin intermediul canalelor autorității centrale ar trebui să existe numai pentru cererile inițiale; orice comunicare ulterioară cu instanța, cu autoritatea competentă sau cu solicitantul poate să aibă loc și direct.
- (77) Autoritățile centrale sau autoritățile competente nu ar trebui să fie împiedicate să încheie cu autoritățile centrale sau autoritățile competente din unul sau mai multe alte state membre acorduri sau înțelegeri care permit comunicări directe în cadrul relațiilor lor reciproce sau să mențină acordurile sau înțelegerile existente. Autoritățile competente ar trebui să își informeze autoritățile centrale cu privire la astfel de acorduri sau înțelegeri.

- (78) În cazuri specifice în materia răspunderii părintești care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, autoritățile centrale ar trebui să coopereze între ele pentru a oferi asistență instanțelor și autorităților competente, precum și titularilor răspunderii părintești. Asistența acordată de autoritatea centrală solicitată ar trebui să includă în special localizarea copilului, fie direct, fie prin intermediul instanțelor, al autorităților competente sau al altor organisme, în cazul în care acest lucru este necesar pentru soluționarea unei cereri în temeiul prezentului regulament, și furnizarea de orice alte informații relevante în procedura în materia răspunderii părintești.
- (79) Autoritățile centrale solicitate ar trebui, de asemenea, să ia toate măsurile adecvate pentru a facilita comunicarea între instanțe, dacă este necesar, în special pentru aplicarea normelor privind transferul de competență, privind măsurile provizorii, inclusiv asigurătorii, în cazuri urgente, în special atunci când sunt legate de răpirea internațională de copii și au drept scop protejarea copilului împotriva riscului grav menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980, și a normelor privind litispendența și acțiunile conexe. În acest scop furnizarea de informații pentru comunicare directă suplimentară ar putea fi suficientă în unele cazuri, de exemplu furnizarea datelor de contact ale autorităților de protecție a copilului, ale judecătorilor din cadrul rețelelor relevante sau ale instanței competente.
- (80) Pentru a realiza obiectivele prezentului regulament și fără a aduce atingere cerințelor procedurale prevăzute în dreptul său național, o instanță sau autoritate competentă solicitantă ar trebui să poată alege în mod liber, dintre canalele disponibile, modalitatea adecvată de a obține informațiile necesare.
- (81) În cazul în care este formulată o cerere motivată corespunzător privind întocmirea unui raport sau privind orice alte informații relevante în proceduri în materia răspunderii părintești în statul membru solicitant, autoritățile centrale, în mod direct sau prin intermediul instanțelor, autoritățile competente sau alte organisme din statul membru solicitat ar trebui să răspundă cererii respective. Cererea ar trebui să conțină, în special, o descriere a procedurii pentru care sunt necesare informațiile și situația de fapt care se află la originea procedurii.
- (82) În cazul în care o instanță a unui stat membru a pronunțat deja o hotărâre în materia răspunderii părintești sau are în vedere o astfel de hotărâre și executarea hotărârii urmează să aibă loc în alt stat membru, instanța ar trebui să poată solicita ca instanțele sau autoritățile competente ale acestui alt stat membru să ofere asistență în ceea ce privește executarea hotărârii. Acest lucru ar trebui să se aplice, de exemplu, hotărârilor prin care se acordă un drept de vizită sub supraveghere care urmează a fi exercitat într-un alt stat membru decât cel în care este situată instanța care dispune dreptul de vizită sau care presupun luarea oricăror altor măsuri de însoțire dispuse de instanțele sau de autoritățile competente din statul membru în care hotărârea urmează să fie executată.
- (83) În cazul în care o instanță sau o autoritate competentă a unui stat membru preconizează plasamentul unui copil într-un alt stat membru, ar trebui desfășurată, înainte de plasament, o procedură de consultare pentru obținerea aprobării. Înainte de a dispune sau organiza măsura de plasament, instanța sau autoritatea competentă care preconizează să o dispună ar trebui să obțină aprobarea autorității competente din statul membru pe teritoriul căruia ar urma să fie plasat copilul. În plus, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, statele membre ar trebui să instituie norme și proceduri clare în ceea ce privește aprobarea care urmează a fi obținută în temeiul prezentului regulament, pentru a asigura securitatea juridică și celeritatea. Procedurile ar trebui, printre altele, să permită autorității competente să acorde sau să refuze aprobarea sa într-un termen scurt. Lipsa unui răspuns în termen de trei luni nu ar trebui înțeleasă drept aprobare și, în lipsa aprobării, plasamentul nu ar trebui să aibă loc. Cererea de aprobare ar trebui să includă cel puțin un raport privind copilul, împreună cu motivele plasamentului sau ale îngrijirii propuse, durata preconizată a plasamentului, informații privind eventuala finanțare preconizată, completate de orice alte informații pe care statul membru solicitat le-ar putea considera pertinente, cum ar fi eventuala supraveghere preconizată a măsurii, organizarea contactelor cu părinții, alte rude sau alte persoane cu care copilul are o relație strânsă sau motivele pentru care astfel de contacte nu sunt preconizate având în vedere articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ținând seama de jurisprudența Curții de Justiție, atunci când aprobarea plasamentului a fost acordată pentru o perioadă determinată, aprobarea respectivă nu ar trebui să se aplice hotărârilor sau acordurilor care prelungesc durata plasamentului. În astfel de împrejurări, ar trebui făcută o nouă cerere de aprobare.

- (84) În cazul în care în statul membru în care copilul își are reședința obișnuită se preconizează pronunțarea unei hotărâri privind plasamentul copilului într-un centru de plasament sau în îngrijire în familie substitutivă, instanța ar trebui să aibă în vedere, în etapa cea mai timpurie a procedurii, măsuri adecvate pentru a asigura respectarea drepturilor copilului, în special dreptul acestuia de a-și păstra identitatea și dreptul de a menține contactele cu părinții sau, după caz, cu alte rude, în conformitate cu articolele 8, 9 și 20 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului. Atunci când instanța are cunoștință de o legătură strânsă a copilului cu un alt stat membru, măsurile adecvate ar putea include îndeosebi, în cazurile în care este aplicabil articolul 37 litera (b) din Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare, o notificare a organismului consular al statului membru respectiv. Luarea la cunoștință respectivă ar putea surveni și prin furnizarea de informații de către autoritatea centrală a aceluia alt stat membru. Măsurile adecvate ar putea include, de asemenea, o solicitare de informații, adresată statului membru respectiv în temeiul prezentului regulament, despre un părinte, o rudă sau alte persoane care ar putea fi adecvate pentru îngrijirea copilului. În plus, în funcție de circumstanțe, instanța ar putea, de asemenea, solicita informații cu privire la procedurile și hotărârile privind unul dintre părinți sau frații/surorile copilului. Interesul superior al copilului ar trebui să primeze asupra oricăror alte considerații. În special, niciuna dintre dispozițiile respective nu ar trebui să aducă atingere dreptului sau procedurilor naționale aplicabile oricărei hotărâri privind plasamentul pronunțate de instanța sau de autoritatea competentă din statul membru care preconizează plasamentul. În special, dispozițiile respective nu ar trebui să impună nicio obligație autorităților din statul membru având competență în ceea ce privește plasamentul copilului în celălalt stat membru sau implicarea în mod suplimentar a aceluia stat membru în hotărârea sau procedura privind plasamentul.
- (85) Întrucât timpul este esențial în materia răspunderii părintești, informațiile solicitate în temeiul dispozițiilor prezentului regulament privind cooperarea, inclusiv privind colectarea și schimbul de informații relevante în procedurile în materia răspunderii părintești, și hotărârea prin care se aprobă sau se refuză plasamentul copilului într-un alt stat membru ar trebui transmise statului membru solicitant de autoritatea centrală a statului membru solicitat în termen de cel mult trei luni de la primirea solicitării, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza unor circumstanțe excepționale. Acest lucru presupune obligația autorității naționale competente de a furniza informațiile autorității centrale solicitate sau de a explica acestei autorități de ce nu pot fi furnizate informațiile, în timp util pentru a îi permite autorității centrale solicitate să respecte termenul respectiv. Cu toate acestea, toate autoritățile competente implicate ar trebui să depună eforturi pentru a răspunde chiar mai repede decât în termenul maxim prevăzut.
- (86) Faptul că întrunirile autorităților centrale se convocă, în special, de Comisie, în cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, în conformitate cu Decizia 2001/470/CE, nu ar trebui să împiedice organizarea altor reuniuni ale autorităților centrale.
- (87) Cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede altfel, ar trebui să se aplice Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁹⁾ în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre efectuate în temeiul prezentului regulament. În special, pentru a nu pune în pericol soluționarea unei cereri în temeiul prezentului regulament, de exemplu, pentru înapoierea copilului în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980 sau pentru ca o instanță să analizeze necesitatea luării de măsuri pentru protecția persoanei sau a bunurilor copilului, notificarea persoanei vizate, după cum se impune la articolul 14 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (UE) 2016/679, de exemplu cu privire la datele solicitate pentru localizarea copilului, poate fi amânată până la soluționarea cererii pentru care se solicită datele respective. Această excepție respectă articolul 14 alineatul (5) și articolul 23 alineatul (1) literele (f), (g), (i) și (j) din Regulamentul (UE) 2016/679. Aceasta nu ar trebui să excludă posibilitatea ca un intermediar, o instanță sau o autoritate competentă cărui/căreia i-au fost transmise informațiile să ia măsuri de protecție a copilului sau să determine luarea unor astfel de măsuri în cazul în care copilul este supus unui risc de vătămare sau există indicii cu privire la un astfel de risc.
- (88) În cazurile în care divulgarea sau confirmarea informațiilor relevante ar putea pune în pericol sănătatea, siguranța sau libertatea copilului ori a unei alte persoane, de exemplu în cazurile de violență domestică în care o instanță a dispus ca noua adresă a copilului să nu îi fie divulgată solicitantului, prezentul regulament încearcă să obțină un echilibru delicat. Deși prezentul regulament ar trebui să prevadă ca o autoritate centrală, o instanță sau o autoritate competentă să nu divulge sau să nu confirme solicitantului sau unei părți terțe eventualele informații colectate sau transmise în sensul prezentului regulament în cazul în care constată că făcând acest lucru ar putea pune în pericol sănătatea, siguranța sau libertatea copilului ori a unei alte persoane, acesta ar trebui să sublinieze totuși faptul că acest lucru nu ar trebui să împiedice colectarea și transmiterea de informații de către și între autoritățile centrale, instanțe și autoritățile competente, în măsura în care este necesar pentru a îndeplini obligațiile care le revin în

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

temeiul prezentului regulament. Acest lucru înseamnă că, dacă este posibil și adecvat, ar trebui să fie posibil ca o solicitare să fie prelucrată în temeiul prezentului regulament, fără ca solicitantului să îi fie furnizate toate informațiile necesare pentru prelucrarea solicitării. De exemplu, în cazul în care dreptul național prevede acest lucru, o autoritate centrală ar putea iniția proceduri în numele unui solicitant, fără transmiterea către solicitant a informațiilor privind locul în care se află copilul. Cu toate acestea, în cazurile în care simpla formulare a cererii ar putea deja pune în pericol sănătatea, siguranța sau libertatea copilului ori a unei alte persoane, nu ar trebui să existe o obligație în temeiul prezentului regulament de a formula o astfel de cerere.

- (89) Pentru a se asigura faptul că certificatele care urmează a fi utilizate în legătură cu aplicarea capitolelor III și IV din prezentul regulament sunt actualizate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificările anexelor I-IX la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁰⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Consiliul primește toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (90) Ar trebui asigurată continuitatea dintre Convenția din 1998 elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială [denumită în continuare „Convenția Bruxelles II” (⁽¹¹⁾)], Regulamentul (CE) nr. 1347/2000, Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 și prezentul regulament, în măsura în care dispozițiile au rămas neschimbate și ar trebui prevăzute dispoziții tranzitorii în acest sens. Aceeași necesitate a continuității este valabilă cu privire la interpretarea, inclusiv de către Curtea de Justiție, a Convenției Bruxelles II și a Regulamentelor (CE) nr. 1347/2000 și (CE) nr. 2201/2003.
- (91) Se reamintește că, în cazul acordurilor cu unul sau mai multe state terțe încheiate de un stat membru înainte de data aderării sale la Uniune, se aplică articolul 351 din TFUE.
- (92) Legea aplicabilă în materia răspunderii părintești ar trebui stabilită în conformitate cu dispozițiile capitolului III din Convenția de la Haga din 1996. La aplicarea respectivei convenții în cadrul unei proceduri desfășurate în fața unei instanțe dintr-un stat membru în care prezentul regulament se aplică, trimiterea de la articolul 15 alineatul (1) din convenția respectivă la „dispoziții[le] capitolului II” al convenției respective ar trebui înțeleasă ca făcând trimitere la „dispozițiile prezentului regulament”.
- (93) În vederea bunei funcționări a prezentului regulament, Comisia ar trebui să evalueze aplicarea sa și să propună, dacă este cazul, modificările necesare.
- (94) Comisia ar trebui să facă publice și să actualizeze informațiile comunicate de statele membre.
- (95) În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, statele membre respective și-au notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.
- (96) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (97) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 41 alineatul (2) al doilea paragraf și cu articolul 46 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹²⁾ și a emis un aviz la 15 februarie 2018⁽¹³⁾.

⁽¹⁰⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO C 221, 16.7.1998, p. 1.

⁽¹²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽¹³⁾ JO C 120, 6.4.2018, p. 18.

- (98) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza diferențelor dintre normele naționale în materie de competență și de recunoaștere și executare a hotărârilor, dar pot fi, datorită aplicabilității directe și a caracterului obligatoriu al prezentului regulament, realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică materiilor civile privind:
- (a) divorțul, separarea de drept și anularea căsătoriei;
 - (b) atribuirea, exercitarea, delegarea, retragerea totală sau parțială a răspunderii părintești.
- (2) Materiile prevăzute la litera (b) a alineatului (1) pot include în special:
- (a) încredințarea și dreptul de vizită;
 - (b) tutela, curatela și instituțiile similare;
 - (c) desemnarea și atribuțiile oricărei persoane sau oricărui organism însărcinat să se ocupe de persoana sau bunurile unui copil, să îl reprezinte sau să îl asiste;
 - (d) plasamentul unui copil într-un centru de plasament sau în îngrijire într-o familie substitutivă;
 - (e) măsurile de protecție a copilului privind administrarea, conservarea sau dispoziția cu privire la bunurile unui copil.
- (3) Capitolele III și VI din prezentul regulament se aplică în ceea ce privește deplasarea sau reținerea ilicită a unui copil care implică mai mult de un stat membru, în completarea Convenției de la Haga din 1980. Capitolul IV din prezentul regulament se aplică în cazul hotărârilor prin care se dispune înapoierea unui copil într-un alt stat membru în temeiul Convenției de la Haga din 1980 care trebuie executate într-un alt stat membru decât statul membru în care a fost pronunțată hotărârea.
- (4) Prezentul regulament nu se aplică:
- (a) stabilirii sau contestării filiației;
 - (b) hotărârii privind adopția și măsurilor premergătoare acesteia, precum și desfacerii și declarării nulității adopției;
 - (c) numelui și prenumelui unui copil;
 - (d) emancipării;
 - (e) obligației de întreținere;
 - (f) actelor fiduciare și succesiunilor;
 - (g) măsurilor luate ca urmare a faptelor penale săvârșite de copii.

*Articolul 2***Definiții**

(1) În sensul prezentului regulament „hotărâre” înseamnă o hotărâre a unei instanțe dintr-un stat membru, inclusiv o decizie, o sentință sau o ordonanță, prin care se pronunță divorțul, separarea de drept sau anularea unei căsătorii sau care privește materia răspunderii părintești;

În sensul capitolului IV, termenul „hotărâre” include:

- (a) o hotărâre pronunțată într-un stat membru prin care se dispune înapoierea unui copil într-un alt stat membru în temeiul Convenției de la Haga din 1980 și care trebuie executată într-un alt stat membru decât statul membru în care a fost pronunțată hotărârea;
- (b) măsurile provizorii, inclusiv cele asigurătorii, dispuse de o instanță care, în temeiul prezentului regulament, este competentă să soluționeze cauza pe fond sau măsurile dispuse în conformitate cu articolul 27 alineatul (5) coroborat cu articolul 15.

În sensul capitolului IV, termenul „hotărâre” nu include măsurile provizorii, inclusiv cele asigurătorii, care au fost dispuse de o astfel de instanță fără ca pârâtul să fi fost citat să se prezinte, cu excepția cazului în care hotărârea care conține măsura este notificată pârâtului înainte de executare.

(2) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „instanță” înseamnă orice autoritate din orice stat membru competentă în materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
2. „act autentic” înseamnă un document care a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial ca act autentic în orice stat membru referitor la materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și al cărui caracter autentic:
 - (i) se referă la semnătura și conținutul actului; și
 - (ii) a fost întocmit de o autoritate publică sau de o altă autoritate abilitată în acest sens. Statele membre comunică aceste autorități Comisiei în conformitate cu articolul 103;
3. „acord” înseamnă, în sensul capitolului IV, un document care nu este un act autentic, care a fost încheiat de părți în materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și care a fost înregistrat de o autoritate publică, astfel cum a fost comunicată Comisiei de un stat membru în acest scop, în conformitate cu articolul 103;
4. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care în care a fost pronunțată hotărârea, a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial actul autentic sau a fost înregistrat acordul;
5. „stat membru de executare” înseamnă statul membru în care se solicită executarea hotărârii, a actului autentic sau a acordului;
6. „copil” înseamnă orice persoană cu vârsta mai mică de 18 ani;
7. „răspundere părintească” înseamnă ansamblul drepturilor și obligațiilor conferite unei persoane fizice sau unei persoane juridice în temeiul unei hotărâri, al unui act cu putere de lege sau al unui acord în vigoare privind persoana sau bunurile unui copil, inclusiv încredințarea și dreptul de vizită;
8. „titular al răspunderii părintești” înseamnă orice persoană, instituție ori alt organism care exercită răspunderea părintească față de un copil;

9. „încredințare” include drepturile și obligațiile privind îngrijirea persoanei unui copil și, în special, dreptul de a stabili locul de reședință al copilului;
10. „drept de vizită” înseamnă dreptul de a vizita un copil, inclusiv dreptul de a duce copilul pentru o perioadă limitată într-un alt loc decât cel al reședinței sale obișnuite;
11. „deplasare sau reținere ilicită a unui copil” înseamnă deplasarea sau reținerea unui copil în cazul în care:
- (a) deplasarea sau reținerea respectivă a avut loc prin violarea unui drept privind încredințarea atribuit printr-o hotărâre, atribuit de plin drept sau atribuit printr-un acord în vigoare conform dreptului statului membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau reținerii sale și
 - (b) dreptul privind încredințarea a fost exercitat în mod efectiv, separat sau împreună, în momentul deplasării sau reținerii, sau ar fi fost exercitat astfel dacă asemenea împrejurări nu ar fi survenit.
- (3) În sensul articolelor 3, 6, 10, 12, 13, 51, 59, 75, 94 și 102, noțiunea de „domiciliu” înlocuiește noțiunea de „cetățenie” în ceea ce privește Irlanda și Regatul Unit și are același înțeles ca cel din cadrul fiecăruia dintre sistemele juridice ale acestor state membre.

CAPITOLUL II

COMPETENȚA ÎN MATERIE MATRIMONIALĂ ȘI ÎN MATERIA RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI

SECȚIUNEA 1

Divorț, separare de drept și anulare a căsătoriei

Articolul 3

Competență de fond

Sunt competente să hotărască în problemele privind divorțul, separarea de drept și anularea căsătoriei instanțele din statul membru:

- (a) pe teritoriul căruia se află:
- (i) reședința obișnuită a soților;
 - (ii) ultima reședință obișnuită a soților în condițiile în care unul dintre ei încă locuiește acolo;
 - (iii) reședința obișnuită a părâtului;
 - (iv) în caz de cerere comună, reședința obișnuită a unuia dintre soți;
 - (v) reședința obișnuită a reclamantului în cazul în care acesta a locuit acolo cel puțin un an imediat înaintea introducerii cererii; sau
 - (vi) reședința obișnuită a reclamantului în cazul în care acesta a locuit acolo cel puțin șase luni imediat înaintea introducerii cererii și este resortisant al statului membru respectiv; sau
- (b) de cetățenie a celor doi soți.

Articolul 4

Cererea reconvențională

Instanța în fața căreia se desfășoară procedura în temeiul articolului 3 este competentă, de asemenea, pentru soluționarea cererii reconvenționale, în măsura în care respectiva cerere intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

*Articolul 5***Transformarea separării de drept în divorț**

Fără a aduce atingere articolului 3, o instanță dintr-un stat membru care a pronunțat o hotărâre privind separarea de drept este competentă, de asemenea, să transforme această separare de drept în divorț, în cazul în care dreptul respectivului stat membru prevede aceasta.

*Articolul 6***Competență reziduală**

(1) Sub rezerva alineatului (2), în cazul în care nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolului 3, 4 sau 5, competența este stabilită, în fiecare stat membru, de dreptul respectivului stat.

(2) Un soț care are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat membru, sau este resortisant al unui stat membru poate fi chemat în judecată într-un alt stat membru numai în temeiul articolelor 3, 4 și 5.

(3) Orice resortisant al unui stat membru care își are reședința obișnuită pe teritoriul unui alt stat membru poate să invoce, ca și cetățenii aceluși stat, normele de competență aplicabile în acel stat împotriva unui pârât care nu își are reședința obișnuită într-un stat membru și nu are cetățenia acestuia.

SECȚIUNEA 2

Răspunderea părintească*Articolul 7***Competență de fond**

(1) Instanțele dintr-un stat membru sunt competente în materia răspunderii părintești privind un copil care are reședința obișnuită în respectivul stat membru la momentul sesizării instanței.

(2) Alineatul (1) din prezentul articol se aplică sub rezerva articolelor 8-10.

*Articolul 8***Menținerea competenței în ceea ce privește dreptul de vizită**

(1) În cazul în care copilul se mută în mod legal dintr-un stat membru în altul și dobândește o nouă reședință obișnuită în acesta din urmă, instanțele din statul membru al fostei reședințe obișnuite a copilului își păstrează competența, prin derogare de la articolul 7, pe o perioadă de trei luni de la mutare, pentru modificarea unei hotărâri privind dreptul de vizită pronunțate în acest stat membru înainte de mutarea copilului, în cazul în care persoana căreia i s-a acordat dreptul de vizită în temeiul hotărârii continuă să locuiască în mod obișnuit în statul membru al fostei reședințe obișnuite a copilului.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care titularul dreptului de vizită menționat la alineatul (1) a acceptat competența instanțelor din statul membru în care copilul are noua sa reședință obișnuită prin participarea la o procedură în fața acestor instanțe fără a le contesta competența.

*Articolul 9***Competența în cazuri de deplasare sau reținere ilicită a unui copil**

Fără a aduce atingere articolului 10a, în caz de deplasare sau de reținere ilicită a unui copil, instanțele din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite rămân competente până în momentul în care copilul dobândește o reședință obișnuită într-un alt stat membru și:

(a) orice persoană, instituție sau alt organism căreia/căruia i-a fost încredințat copilul consimte la deplasarea sau reținerea acestuia; sau

- (b) copilul a locuit în acest alt stat membru o perioadă de cel puțin un an după ce persoana, instituția sau orice alt organism căreia/căruia i s-a încredințat copilul a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de locul în care se afla copilul, copilul s-a integrat în noul său mediu și a fost îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:
- (i) în termen de un an de când cel căruia i s-a încredințat copilul a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de locul în care se afla copilul, nu s-a depus nicio cerere de înapoiere la autoritățile competente ale statului membru în care copilul a fost deplasat sau este reținut;
 - (ii) s-a retras o cerere de înapoiere înaintată de cel căruia i s-a încredințat copilul și nu s-a depus nicio nouă cerere în termenul stabilit la punctul (i);
 - (iii) o cerere de înapoiere înaintată de cel căruia i s-a încredințat copilul a fost respinsă de o instanță dintr-un stat membru pentru alte motive decât cele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (b) sau la articolul 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980 și respectiva hotărâre nu mai poate face obiectul unei căi de atac ordinare;
 - (iv) nu a fost sesizată nicio instanță, astfel cum se menționează la articolul 29 alineatele (3) și (5), în statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite;
 - (v) o hotărâre în materie de încredințare care nu dispune înapoierea copilului a fost pronunțată de instanțele din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite.

Articolul 10

Alegerea forului

(1) Instanțele dintr-un stat membru sunt competente în materia autorității părintești atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) copilul are o legătură strânsă cu acest stat membru, în special datorită faptului că:

- (i) cel puțin unul dintre titularii răspunderii părintești își are reședința obișnuită în respectivul stat membru;
- (ii) în acest stat membru se află fosta reședință obișnuită a copilului; sau
- (iii) copilul este resortisant al acestui stat membru;

(b) părțile, precum și orice alt titular al răspunderii părintești:

- (i) au convenit în mod liber asupra competenței, cel târziu la data sesizării instanței; sau
- (ii) au acceptat competența în mod expres în cursul procedurii, iar instanța s-a asigurat că toate părțile sunt informate cu privire la dreptul lor de a nu accepta competența; și

(c) exercitarea competenței este în interesul superior al copilului.

(2) Acordul de alegere a forului în temeiul alineatului (1) litera (b) se încheie în scris, se datează și se semnează de părțile în cauză sau se consemnează în actele instanței, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale. Orice comunicare sub formă electronică care permite consemnarea durabilă a acordului este considerată ca reprezentând o formă scrisă.

Persoanele care devin părți la procedură după sesizarea instanței își pot exprima acordul după sesizarea instanței. În lipsa opunerii din partea acestora, acordul lor se consideră ca fiind implicit.

(3) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, competența conferită la alineatul (1) încetează de îndată ce:

(a) hotărârea pronunțată în cadrul acestei proceduri nu mai poate face obiectul unei căi de atac ordinare; sau

- (b) procedura a încetat dintr-un alt motiv.
- (4) Competența conferită în temeiul alineatului (1) litera (b) punctul (ii) este exclusivă.

Articolul 11

Competența bazată pe prezența copilului

- (1) Atunci când reședința obișnuită a copilului nu poate fi stabilită și competența nu poate fi stabilită pe baza articolului 10, sunt competente instanțele din statul membru în care este prezent copilul.
- (2) Competența prevăzută la alineatul (1) se aplică, de asemenea, copiilor refugiați, precum și copiilor care, ca urmare a tulburărilor majore din statele membre în care își au reședința obișnuită, sunt deplasați internațional.

Articolul 12

Transferul de competență către o instanță dintr-un alt stat membru

(1) În circumstanțe excepționale, o instanță dintr-un stat membru competentă pentru a soluționa cauza pe fond poate, la cererea unei părți sau din oficiu, în cazul în care consideră că o instanță dintr-un alt stat membru cu care copilul are o legătură specială ar fi mai bine plasată pentru a evalua interesul superior al copilului în cauza respectivă, să suspende procedura sau o anumită parte a acesteia și:

- (a) să stabilească un termen pentru ca una sau mai multe dintre părți să informeze instanța din celălalt stat membru cu privire la procedura pendinte și la posibilitatea de a transfera competența și de a formula o cerere în fața respectivei instanțe; sau
- (b) să solicite unei instanțe din alt stat membru să își declare competența în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instanța din celălalt stat membru poate, în cazul în care din cauza circumstanțelor specifice ale cauzei acest lucru este în interesul superior al copilului, să se declare competentă într-un termen de șase săptămâni de la:

- (a) data sesizării sale în conformitate cu alineatul (1) litera (a); sau
- (b) data primirii solicitării în conformitate cu alineatul (1) litera (b).

Instanța care a fost sesizată în al doilea rând sau căreia i s-a solicitat să se declare competentă informează fără întârziere prima instanță sesizată. În cazul în care acceptă, prima instanță sesizată își declină competența.

(3) Prima instanță sesizată continuă să își exercite competența în cazul în care nu a primit acceptarea competenței de către instanța celuilalt stat membru în termen de șapte săptămâni de la:

- (a) expirarea termenului stabilit pentru ca părțile să formuleze o cerere în fața unei instanțe dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (1) litera (a); sau
- (b) primirea cererii de către respectiva instanță în conformitate cu alineatul (1) litera (b).

(4) În sensul alineatului (1), se consideră că un copil are o legătură specială cu un stat membru în cazul în care:

- (a) după sesizarea instanței menționate la alineatul (1), copilul și-a dobândit reședința obișnuită în acest stat membru;
- (b) copilul a avut reședința obișnuită în acest stat membru;
- (c) copilul este resortisant al acestui stat membru;

- (d) unul dintre titularii răspunderii părintești își are reședința obișnuită în acest stat membru; sau
- (e) litigiul se referă la măsurile de protecție a copilului privind administrarea, conservarea sau dispoziția cu privire la bunurile deținute de copil, bunuri care se află pe teritoriul acestui stat membru.
- (5) În cazul în care competența exclusivă a instanței a fost stabilită în temeiul articolului 10, instanța respectivă nu poate transfera competența către o instanță dintr-un alt stat membru.

Articolul 13

Solicitarea transferului de competență de către o instanță dintr-un stat membru care nu este competentă

- (1) În circumstanțe excepționale și fără a aduce atingere articolului 9, în cazul în care o instanță dintr-un stat membru cu care copilul are o legătură specială potrivit articolului 12 alineatul (4), dar care nu este competentă în temeiul prezentului regulament, consideră că este mai bine plasată pentru a evalua interesul superior al copilului în cauza respectivă, aceasta poate solicita transferul competenței de la instanța din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită.
- (2) În termen de șase săptămâni de la data primirii cererii în temeiul alineatului (1), instanța solicitată poate accepta să își transfere competența, în cazul în care consideră că, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, acest transfer este în interesul superior al copilului. În cazul în care instanța solicitată acceptă să își transfere competența, aceasta informează instanța solicitantă fără întârziere. În absența acceptării în termenul menționat, instanța solicitantă nu își poate exercita competența.

Articolul 14

Competență reziduală

Atunci când nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolelor 7-11, competența este stabilită, în fiecare stat membru, de dreptul statului membru respectiv.

Articolul 15

Măsuri provizorii, inclusiv asigurătorii, în cazuri urgente

- (1) În cazuri urgente, chiar dacă instanța dintr-un alt stat membru este competentă să soluționeze cauza pe fond, instanțele dintr-un stat membru au competența de a lua măsuri provizorii, inclusiv asigurătorii, care pot fi prevăzute de dreptul acestui stat membru în ceea ce privește:
- (a) un copil care se află în acest stat membru; sau
- (b) bunurile care aparțin unui copil și care se află în acest stat membru.

(2) În măsura în care protecția interesului superior al copilului impune acest lucru, instanța care a luat măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol informează fără întârziere instanța sau autoritatea competentă din statul membru care are competență în temeiul articolului 7 sau, după caz, orice instanță dintr-un stat membru care exercită, în temeiul prezentului regulament, competența de a soluționa cauza pe fond, fie în mod direct, în conformitate cu articolul 86, fie prin intermediul autorităților centrale desemnate în temeiul articolului 76.

(3) Măsurile luate în conformitate cu alineatul (1) încetează să producă efecte de îndată ce instanța din statul membru competentă în temeiul prezentului regulament pentru soluționarea cauzei pe fond a luat măsurile pe care le consideră corespunzătoare.

Atunci când este cazul, această instanță poate informa cu privire la hotărârea sa instanța care a luat măsuri provizorii, inclusiv măsuri asigurătorii, fie în mod direct în conformitate cu articolul 86, fie prin intermediul autorităților centrale desemnate în temeiul articolului 76.

Articolul 16

Chestiuni incidentale

(1) În cazul în care rezultatul unei proceduri inițiate în fața unei instanțe dintr-un stat membru într-o materie care nu se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament depinde de soluționarea unei chestiuni incidentale referitoare la răspunderea părintească, o instanță din statul membru respectiv poate soluționa chestiunea în cauză în scopul procedurii menționate chiar dacă statul membru respectiv nu are competență în temeiul prezentului regulament.

(2) Soluționarea unei chestiuni incidentale în temeiul alineatului (1) produce efecte numai în procedura în cadrul cărei aceasta a fost soluționată.

(3) În cazul în care validitatea unui act juridic încheiat sau care urmează a fi încheiat în numele unui copil în cadrul unei proceduri succesoriale desfășurate în fața unei instanțe dintr-un stat membru necesită autorizarea sau aprobarea unei instanțe, o instanță din statul membru respectiv poate decide dacă să autorizeze sau să aprobe un astfel de act juridic chiar dacă nu este competentă în temeiul prezentului regulament.

(4) Articolul 15 alineatul (2) se aplică în consecință.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții comune

Articolul 17

Sesizarea unei instanțe

O instanță se consideră sesizată:

- (a) la data depunerii la instanță a actului de sesizare a instanței sau a unui act echivalent, cu condiția ca reclamantul să nu fi neglijat în continuare să ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie notificat sau comunicat părâtului;
- (b) în cazul în care actul trebuie notificat sau comunicat înainte de a fi depus la instanță, la data primirii acestuia de către autoritatea responsabilă pentru notificare sau comunicare, cu condiția ca reclamantul să nu fi neglijat în continuare să ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie depus la instanță sau
- (c) dacă procedura este inițiată de instanță din oficiu, la data adoptării de către instanță a deciziei de a iniția procedura sau, în cazul în care o astfel de decizie nu este necesară, la data înregistrării cauzei de către instanță.

Articolul 18

Verificarea competenței

Instanța dintr-un stat membru sesizată cu o cauză pe care nu este competentă să o soluționeze pe fond în temeiul prezentului regulament și pe care o instanță dintr-un alt stat membru este competentă să o soluționeze pe fond în temeiul prezentului regulament se declară, din oficiu, incompetentă.

Articolul 19

Verificarea admisibilității

(1) Atunci când părâtul care își are reședința obișnuită într-un alt stat decât statul membru în care s-a inițiat procedura nu se prezintă, instanța competentă suspendă procedura atât timp cât nu se stabilește că acest părât a fost pus în situația de a primi actul de sesizare a instanței sau un act echivalent în timp util pentru a-și asigura apărarea sau că s-au luat toate măsurile necesare în acest scop.

(2) Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 se aplică în locul alineatului (1) din prezentul articol în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a trebuit transmis dintr-un stat membru în altul în conformitate cu regulamentul menționat anterior.

(3) În cazul în care Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 nu se aplică, articolul 15 din Convenția de la Haga din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială se aplică în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a trebuit să fie transmis în străinătate în temeiul respectivei convenții.

*Articolul 20***Litispendență și acțiuni conexe**

(1) În cazul în care se introduc cereri de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei între aceleași părți la instanțe din state membre diferite, instanța sesizată în al doilea rând suspendă din oficiu procedura până când se stabilește competența primei instanțe sesizate.

(2) Cu excepția cazului în care competența uneia dintre instanțe se întemeiază exclusiv pe articolul 15, în cazul în care se inițiază o procedură referitoare la răspunderea părintească privind același copil și având același obiect în fața unor instanțe din state membre diferite, instanța sesizată în al doilea rând suspendă din oficiu procedura până când se stabilește competența primei instanțe sesizate.

(3) În cazul în care se stabilește competența primei instanțe sesizate, instanța sesizată în al doilea rând își declină competența în favoarea primei instanțe sesizate.

În acest caz, partea care a inițiat procedura la instanța sesizată în al doilea rând poate iniția respectiva procedură în fața primei instanțe sesizate.

(4) Atunci când este sesizată o instanță dintr-un stat membru căreia o acceptare a competenței, după cum se menționează la articolul 10, îi conferă competență exclusivă, orice instanță dintr-un alt stat membru suspendă procedura până când instanța sesizată pe baza acordului sau a acceptării declară că nu este competentă în temeiul acordului sau al acceptării.

(5) În cazul și în măsura în care instanța și-a stabilit competența exclusivă în conformitate cu acceptarea competenței, după cum se menționează la articolul 10, orice instanță dintr-un alt stat membru își declină competența în favoarea instanței respective.

*Articolul 21***Dreptul copilului de a-și exprima opinia**

(1) Atunci când își exercită competența în temeiul secțiunii 2 din prezentul capitol, instanțele din statele membre, în conformitate cu dreptul și cu procedurile naționale, îi oferă copilului care este capabil de a-și forma o opinie proprie posibilitatea reală și efectivă de a-și exprima opinia, fie direct, fie prin intermediul unui reprezentant sau al unui organism adecvat.

(2) În cazul în care instanța, în conformitate cu dreptul și cu procedurile naționale, îi oferă copilului posibilitatea de a-și exprima opinia în conformitate cu prezentul articol, instanța acordă importanța cuvenită opiniei copilului în concordanță cu vârsta și maturitatea acestuia.

CAPITOLUL III

RĂPIREA INTERNAȚIONALĂ DE COPII*Articolul 22***Înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980**

În cazul în care o persoană, instituție sau orice alt organism care consideră că a avut loc o încălcare a drepturilor privind încredințarea solicită, fie direct, fie cu asistența unei autorități centrale, instanței dintr-un stat membru să pronunțe o hotărâre pe baza Convenției de la Haga din 1980 prin care să dispună înapoierea copilului cu vârsta mai mică de 16 ani care a fost deplasat sau reținut ilicit într-un alt stat membru decât statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înainte de deplasarea sau de reținerea sa ilicită, se aplică articolele 23-29 și capitolul VI din prezentul regulament, acestea completând Convenția de la Haga din 1980.

*Articolul 23***Primirea și soluționarea cererilor de către autoritățile centrale**

(1) Autoritatea centrală solicitată acționează cu celeritate atunci când soluționează o cerere întemeiată pe Convenția de la Haga din 1980, astfel cum se prevede la articolul 22.

(2) Atunci când primește o cerere prevăzută la articolul 22, autoritatea centrală a statului membru solicitat confirmă primirea în termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii. Aceasta informează, fără întârziere nejustificată, autoritatea centrală a statului membru solicitant sau solicitantul, după caz, care sunt demersurile inițiale care au fost întreprinse sau urmează să fie întreprinse pentru soluționarea cererii și poate solicita documente și informații suplimentare necesare.

Articolul 24

Proceduri judiciare urgente

(1) O instanță sesizată cu o cerere de înapoiere a unui copil, astfel cum este menționată la articolul 22, acționează cu celeritate în cadrul procedurii privind cererea, utilizând procedurile urgente prevăzute de dreptul intern.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), o instanță de prim grad de jurisdicție pronunță hotărârea în cel mult șase săptămâni de la momentul sesizării sale, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește imposibil din cauza unor împrejurări excepționale.

(3) Cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește imposibil din cauza unor împrejurări excepționale, o instanță de judecată superioară pronunță hotărârea în cel mult șase săptămâni de la momentul la care toate etapele procedurale necesare au fost parcurse și instanța este în măsură să examineze calea de atac, fie prin organizarea unei ședințe de judecată, fie în alt mod.

Articolul 25

Soluționarea alternativă a litigiilor

Cât de repede posibil și în orice etapă a procedurii, instanța invită părțile, fie în mod direct fie, după caz, cu asistența autorităților centrale, să aibă în vedere posibilitatea de a recurge la mediere sau la alte mijloace de soluționare alternativă a litigiilor, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului superior al copilului, nu este adecvat în speță sau ar întârzia procedura în mod nejustificat.

Articolul 26

Dreptul copilului de a-și exprima opinia în procedurile de înapoiere

Articolul 21 din prezentul regulament se aplică, de asemenea, în procedurile de înapoiere desfășurate în temeiul Convenției de la Haga din 1980.

Articolul 27

Procedura de înapoiere a unui copil

(1) O instanță nu poate refuza înapoierea copilului în cazul în care persoana care solicită înapoierea copilului nu a avut posibilitatea să fie ascultată.

(2) În orice etapă a procedurii, instanța poate, în conformitate cu articolul 15, să examineze dacă ar trebui asigurat contactul între copil și persoana care solicită înapoierea copilului, ținând seama de interesul superior al copilului.

(3) În cazul în care o instanță preconizează să refuze înapoierea copilului exclusiv în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980, aceasta nu refuză înapoierea copilului în cazul în care partea care solicită înapoierea copilului demonstrează instanței, prin furnizarea de dovezi suficiente, că s-au luat măsuri corespunzătoare pentru a asigura protecția copilului după înapoierea sa, sau în cazul în care instanța este convinsă de acest lucru în alt mod.

(4) În sensul alineatului (3) din prezentul articol, instanța poate comunica cu autoritățile competente din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite, fie direct în conformitate cu articolul 86, fie cu asistența autorităților centrale.

(5) Atunci când instanța dispune înapoierea copilului, aceasta poate, după caz, lua măsuri provizorii, inclusiv asigurătorii, în conformitate cu articolul 15 din prezentul regulament în vederea protejării copilului împotriva riscului grav menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980, cu condiția ca examinarea luării unor astfel de măsuri și luarea măsurilor respective să nu întârzie în mod nejustificat procedura de înapoiere.

(6) O hotărâre prin care se dispune înapoierea copilului poate fi declarată executorie cu titlu provizoriu, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac, în cazul în care interesul superior al copilului impune înapoierea acestuia înainte de pronunțarea hotărârii în cadrul căii de atac.

Articolul 28

Executarea hotărârilor prin care se dispune înapoierea copilului

(1) O autoritate competentă în materie de executare căreia i se solicită executarea unei hotărâri prin care se dispune înapoierea unui copil într-un alt stat membru acționează cu celeritate atunci când soluționează respectiva cerere.

(2) În cazul în care o hotărâre, astfel cum e menționată la alineatul (1), nu a fost executată în termen de șase săptămâni de la data inițierii procedurii de executare, partea care solicită executarea sau autoritatea centrală din statul membru de executare au dreptul să ceară autorității competente în materie de executare să prezinte motivele care justifică întârzierea.

Articolul 29

Procedura în urma refuzului de a înapoi copilul în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) și al articolului 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980

(1) Prezentul articol se aplică în cazul în care o hotărâre prin care se refuză înapoierea unui copil într-un alt stat membru se bazează exclusiv pe articolul 13 alineatul (1) litera (b) sau pe articolul 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980.

(2) Instanța care pronunță o hotărâre, astfel cum este menționată la alineatul (1), eliberează din oficiu un certificat utilizând formularul prevăzut în anexa I. Certificatul se completează și se eliberează în limba hotărârii. Certificatul poate fi eliberat și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene care a fost solicitată de o parte. Acest lucru nu creează nicio obligație pentru instanța care eliberează certificatul de a furniza o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber.

(3) În cazul în care, la momentul la care instanța pronunță o hotărâre, astfel cum este menționată la alineatul (1), o instanță din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite a fost deja sesizată cu o procedură având ca obiect examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului, instanța, dacă are cunoștință de procedura respectivă, transmite instanței din respectivul stat membru, în termen de o lună de la data hotărârii menționate la alineatul (1), fie direct, fie prin intermediul autorităților centrale, următoarele documente:

- (a) o copie a hotărârii sale astfel cum este menționată la alineatul (1);
- (b) certificatul eliberat în temeiul alineatului (2); și
- (c) după caz, o transcriere, un rezumat sau un proces-verbal al ședințelor de judecată care au avut loc în fața instanței, precum și orice alte documente pe care le consideră relevante.

(4) Instanța din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite poate, dacă este necesar, să solicite unei părți să furnizeze o traducere sau o transliterare, în conformitate cu articolul 91, a hotărârii astfel cum este menționată la alineatul (1), precum și a oricărui alt document anexat la certificat în conformitate cu alineatul (3) litera (c) din prezentul articol.

(5) Dacă, în alte cazuri decât cele menționate la alineatul (3), în termen de trei luni de la data notificării unei hotărâri astfel cum este menționată la alineatul (1), una dintre părți sesizează o instanță din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite pentru ca această instanță să examineze pe fond chestiunea încredințării copilului, respectiva parte transmite instanței următoarele documente:

- (a) o copie a hotărârii astfel cum este menționată la alineatul (1);
- (b) certificatul eliberat în temeiul alineatului (2); și
- (c) după caz, o transcriere, un rezumat sau un proces-verbal al ședințelor de judecată care au avut loc în fața instanței care a refuzat înapoierea copilului.

(6) În pofida unei hotărâri astfel cum este menționată la alineatul (1), orice hotărâre prin care se soluționează pe fond chestiunea încredințării copilului pronunțată în urma unei proceduri menționate la alineatele (3) și (5) care implică înapoierea copilului este executorie în alt stat membru în conformitate cu capitolul IV.

CAPITOLUL IV

RECUNOAȘTERE ȘI EXECUTARE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale privind recunoașterea și executarea

Subsecțiunea 1

Recunoaștere

Articolul 30

Recunoașterea unei hotărâri

(1) Hotărârile pronunțate într-un stat membru se recunosc în celelalte state membre fără a fi necesar să se recurgă la vreo procedură specială.

(2) În special și fără a aduce atingere alineatului (3), nu este necesară nicio procedură specială pentru actualizarea actelor de stare civilă ale unui stat membru pe baza unei hotărâri pronunțate în alt stat membru în materie de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei care nu mai poate fi supusă niciunei căi de atac în conformitate cu dreptul respectivului stat membru.

(3) Orice parte interesată poate solicita, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 59-62 și, după caz, în secțiunea 5 a prezentului capitol și în capitolul VI, pronunțarea unei hotărâri prin care să se constate absența motivelor de refuz al recunoașterii menționate la articolele 38 și 39.

(4) Competența teritorială a instanței comunicate Comisiei de fiecare stat membru în temeiul articolului 103 este stabilită de dreptul statului membru în care a fost inițiată o procedură în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(5) În cazul în care recunoașterea unei hotărâri se invocă pe cale incidentală în fața unei instanțe dintr-un stat membru, aceasta poate pronunța o hotărâre în acest sens.

Articolul 31

Documente care trebuie prezentate în vederea recunoașterii

(1) O parte care dorește să invoce într-un stat membru o hotărâre pronunțată în alt stat membru prezintă următoarele documente:

- (a) o copie a hotărârii, care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale; și
- (b) certificatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 36.

(2) Instanța sau autoritatea competentă în fața căreia se invocă hotărârea pronunțată într-un alt stat membru poate, dacă este necesar, să solicite părții care o invocă să furnizeze, în conformitate cu articolul 91, o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale certificatului menționat la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol.

(3) Instanța sau autoritatea competentă în fața căreia se invocă hotărârea pronunțată într-un alt stat membru poate să solicite părții să furnizeze, în conformitate cu articolul 91, o traducere sau o transliterare a hotărârii, în plus față de o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale certificatului, dacă nu poate să continue procedura în lipsa traducerii sau a transliterării respective.

*Articolul 32***Lipsa unor documente**

(1) În lipsa prezentării documentelor menționate la articolul 31 alineatul (1), instanța sau autoritatea competentă poate acorda un termen pentru prezentarea lor, poate accepta documente echivalente sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, poate să renunțe la prezentarea lor.

(2) La solicitarea instanței sau a autorității competente, se prezintă o traducere sau o transliterare, în conformitate cu articolul 91, a unor astfel de documente echivalente.

*Articolul 33***Suspendarea procedurii**

Instanța în fața căreia se invocă o hotărâre pronunțată într-un alt stat membru poate suspenda procedura desfășurată în fața sa, total sau parțial, în cazul în care:

- (a) hotărârea respectivă face obiectul unei căi de atac ordinare introduse în statul membru de origine; sau
- (b) s-a formulat o cerere de pronunțare a unei hotărâri prin care să se constate absența motivelor de refuz al recunoașterii menționate la articolele 38 și 39 sau de pronunțare a unei hotărâri de refuz al recunoașterii în temeiul unuia dintre motivele respective.

Subsecțiunea 2

Forță executorie și executare*Articolul 34***Hotărâri executorii**

(1) Hotărârile pronunțate într-un stat membru în materia răspunderii părintești care sunt executorii în acel stat membru sunt executorii și în celelalte state membre fără să fie necesară încuviințarea executării.

(2) În scopul executării într-un alt stat membru a unei hotărâri de acordare a dreptului de vizită, instanța de origine poate declara hotărârea executorie cu titlu provizoriu, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac.

*Articolul 35***Documente care trebuie prezentate în vederea executării**

(1) În scopul executării într-un stat membru a unei hotărâri pronunțate în alt stat membru, partea care solicită executarea furnizează autorității competente în materie de executare:

- (a) o copie a hotărârii, care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale; și
- (b) certificatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 36.

(2) În scopul executării într-un stat membru a unei hotărâri pronunțate în alt stat membru prin care se dispune o măsură provizorie, inclusiv asiguratorie, partea care solicită executarea furnizează autorității competente în materie de executare:

- (a) o copie a hotărârii, care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale;
- (b) certificatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 36, care să ateste că hotărârea este executorie în statul membru de origine și că instanța de origine:

(i) este competentă să soluționeze cauza pe fond; sau

(ii) a dispus măsura în conformitate cu articolul 27 alineatul (5) coroborat cu articolul 15; și

(c) dovada notificării sau comunicării hotărârii, în cazul în care măsura a fost dispusă fără ca pârâtul să fie citat.

(3) Autoritatea competentă în materie de executare poate, atunci când este necesar, să îi ceară părții care solicită executarea să furnizeze, în conformitate cu articolul 69, o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale certificatului care precizează ce obligație trebuie executată.

(4) Autoritatea competentă în materie de executare poate să îi ceară părții care solicită executarea să furnizeze, în conformitate cu articolul 91, o traducere sau o transliterare a hotărârii în cazul în care procedura nu poate continua în lipsa traducerii sau a transliterării respective.

Subsecțiunea 3

Certificatul

Articolul 36

Eliberarea certificatului

(1) Instanța dintr-un stat membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 103, eliberează, la cererea unei părți, un certificat privind:

(a) o hotărâre în materie matrimonială, folosind formularul care figurează în anexa II;

(b) o hotărâre în materia răspunderii părintești, folosind formularul care figurează în anexa III;

(c) o hotărâre prin care se dispune înapoierea copilului astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) litera (a) și, după caz, orice măsuri provizorii, inclusiv măsuri asigurătorii, dispuse în conformitate cu articolul 27 alineatul (5) care însoțesc hotărârea, folosind formularul care figurează în anexa IV.

(2) Certificatul se completează și se eliberează în limba hotărârii. Certificatul poate fi eliberat și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene care a fost solicitată de parte. Acest lucru nu creează nicio obligație pentru instanța care eliberează certificatul de a furniza o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber.

(3) Eliberarea certificatului nu poate fi contestată.

Articolul 37

Rectificarea certificatului

(1) Instanța dintr-un stat membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 103, rectifică certificatul, la cerere, și poate face acest lucru și din oficiu în cazul în care, din cauza unei erori materiale sau a unei omisiuni, există o neconcordanță între hotărârea care urmează să fie executată și certificat.

(2) În cazul procedurii de rectificare a certificatului se aplică dreptul statului membru de origine.

Subsecțiunea 4

Refuzul recunoașterii și al executării

Articolul 38

Motive de refuz al recunoașterii hotărârilor în materie matrimonială

Recunoașterea unei hotărâri pronunțate în materie de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei se refuză:

(a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice a statului membru în care se invocă recunoașterea;

(b) în cazul în care actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent nu a fost notificat sau comunicat în timp util părâtului care nu s-a prezentat, astfel încât acesta să își poată pregăti apărarea, cu excepția cazului în care se constată că părâtul a acceptat hotărârea într-un mod neechivoc;

- (c) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată într-o procedură între aceleași părți în statul membru în care se invocă recunoașterea; sau
- (d) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat membru sau într-un stat terț într-o procedură între aceleași părți, cu condiția ca această primă hotărâre să îndeplinească condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru în care se invocă recunoașterea.

Articolul 39

Motive de refuz al recunoașterii hotărârilor în materia autorității părintești

- (1) Recunoașterea unei hotărâri pronunțate în materia răspunderii părintești se refuză:
 - (a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice din statul membru în care se invocă aceasta, luând în considerare interesul superior al copilului;
 - (b) în cazul în care actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent nu a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat, astfel încât aceasta să își poată pregăti apărarea, cu excepția cazului în care se constată că respectiva persoană a acceptat hotărârea într-un mod neechivoc;
 - (c) la solicitarea oricărei persoane care susține că hotărârea se opune exercitării răspunderii sale părintești, în cazul în care hotărârea a fost pronunțată fără ca această persoană să fi avut posibilitatea de a fi ascultată;
 - (d) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materia răspunderii părintești în statul membru în care se invocă recunoașterea;
 - (e) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materia răspunderii părintești într-un alt stat membru sau în statul terț în care copilul își are reședința obișnuită, cu condiția ca hotărârea ulterioară să îndeplinească condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru în care se invocă recunoașterea; sau
 - (f) în cazul în care nu a fost respectată procedura prevăzută la articolul 82.
- (2) Recunoașterea unei hotărâri în materia răspunderii părintești poate fi refuzată în cazul în care hotărârea a fost pronunțată fără să i se fi oferit copilului care este capabil de a-și formula o opinie proprie posibilitatea de a-și exprima opinia în conformitate cu articolul 21, cu excepția cazului în care:
 - (a) procedura privea numai bunurile copilului, cu condiția ca oferirea unei astfel de posibilități să nu fi fost obligatorie ținând seama de obiectul procedurii; sau
 - (b) existau motive serioase în acest sens, având în vedere, în special, urgența cauzei.

Articolul 40

Procedura de refuz al recunoașterii

- (1) Unei cereri de refuz al recunoașterii i se aplică în mod corespunzător procedurile prevăzute la articolele 59-62 și, după caz, în secțiunea 5 a prezentului capitol și în capitolul VI.
- (2) Competența teritorială a instanței comunicate Comisiei de fiecare stat membru în temeiul articolului 103 este stabilită de dreptul statului membru în care a fost inițiată o procedură având ca obiect refuzul recunoașterii.

*Articolul 41***Motive de refuz al executării hotărârilor în materia răspunderii părintești**

Fără a aduce atingere articolului 56 alineatul (6), executarea unei hotărâri în materia răspunderii părintești se refuză în cazul în care se constată existența unuia dintre motivele de refuz al recunoașterii menționate la articolul 39.

*SECȚIUNEA 2***Recunoașterea și executarea anumitor hotărâri privilegiate***Articolul 42***Domeniu de aplicare**

(1) Prezenta secțiune se aplică următoarelor tipuri de hotărâri cu condiția ca acestea să fi fost certificate în statul membru de origine în conformitate cu articolul 47:

- (a) hotărârile prin care se acordă un drept de vizită și
- (b) hotărârile pronunțate în temeiul articolului 29 alineatul (6), în măsura în care implică înapoierea copilului.

(2) Prezenta secțiune nu împiedică o parte să solicite recunoașterea și executarea unei hotărâri menționate la alineatul (1) în conformitate cu dispozițiile privind recunoașterea și executarea prevăzute în secțiunea 1 din prezentul capitol.

*Subsecțiunea 1***Recunoaștere***Articolul 43***Recunoaștere**

(1) Hotărârile menționate la articolul 42 alineatul (1) pronunțate într-un stat membru se recunosc în celelalte state membre fără a fi necesar să se recurgă la vreo procedură specială și fără a fi posibil să se opună recunoașterii lor, cu excepția cazului și în măsura în care se constată că hotărârea este ireconciliabilă cu o hotărâre ulterioară astfel cum se menționează la articolul 50.

(2) O parte care dorește să invoce într-un stat membru o hotărâre menționată la articolul 42 alineatul (1) pronunțată în alt stat membru prezintă următoarele documente:

- (a) o copie a hotărârii, care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale; și
 - (b) certificatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 47.
- (3) Articolul 31 alineatele (2) și (3) se aplică în consecință.

*Articolul 44***Suspendarea procedurii**

Instanța în fața căreia se invocă o hotărâre menționată la articolul 42 alineatul (1) pronunțată într-un alt stat membru poate suspenda procedura, total sau parțial, în cazul în care:

- (a) a fost depusă o cerere prin care se invocă ireconciliabilitatea hotărârii respective cu o hotărâre ulterioară astfel cum se menționează la articolul 50; sau
- (b) persoana împotriva căreia se solicită executarea a solicitat, în conformitate cu articolul 48, retragerea unui certificat eliberat în temeiul articolului 47.

Subsecțiunea 2

Forță executorie și executare

Articolul 45

Hotărâri executorii

(1) O hotărâre menționată la articolul 42 alineatul (1) pronunțată într-un stat membru care este executorie în acel stat membru, este executorie, în temeiul prezentei secțiuni, și în celelalte state membre fără să fie necesară încuviințarea executării.

(2) În scopul executării într-un alt stat membru a unei hotărâri menționate la articolul 42 alineatul (1) litera (a), instanțele din statul membru de origine pot declara hotărârea executorie cu titlu provizoriu, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac.

Articolul 46

Documente care trebuie prezentate în vederea executării

(1) În scopul executării într-un stat membru a unei hotărâri menționate la articolul 42 alineatul (1) care a fost pronunțată în alt stat membru, partea care solicită executarea prezintă autorității competente în materie de executare:

- (a) o copie a hotărârii, care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale; și
- (b) certificatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 47.

(2) În scopul executării într-un stat membru a unei hotărâri menționate la articolul 42 alineatul (1) litera (a), care a fost pronunțată în alt stat membru, autoritatea competentă în materie de executare poate, dacă este necesar, să ceară solicitantului să prezinte, în conformitate cu articolul 91, o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale certificatului care precizează ce obligație trebuie executată.

(3) În scopul executării într-un stat membru a unei hotărâri menționate la articolul 42 alineatul (1), care a fost pronunțată în alt stat membru, autoritatea competentă în materie de executare poate să ceară solicitantului să furnizeze, în conformitate cu articolul 91, o traducere sau o transliterare a hotărârii dacă nu poate să continue procedura în lipsa traducerii sau a transliterării respective.

Subsecțiunea 3

Certificatul pentru hotărârile privilegiate

Articolul 47

Eliberarea certificatului

(1) Instanța care a pronunțat o hotărâre dintre cele menționate la articolul 42 alineatul (1) eliberează, la cererea unei părți, un certificat privind:

- (a) o hotărâre prin care se acordă dreptul de vizită, folosind formularul care figurează în anexa V;
- (b) o hotărâre prin care se soluționează pe fond chestiunea încredințării copilului, care implică înapoierea copilului, și care a fost pronunțată în temeiul articolului 29 alineatul (6), folosind formularul care figurează în anexa VI.

(2) Certificatul se completează și se eliberează în limba hotărârii. Certificatul poate fi eliberat și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene care a fost solicitată de o parte. Acest lucru nu creează nicio obligație pentru instanța care eliberează certificatul de a furniza o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber.

(3) Instanța eliberează certificatul doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) toate părțile interesate au avut posibilitatea de a fi ascultate;

- (b) copilul a avut posibilitatea de a-și exprima opinia în conformitate cu articolul 21;
- (c) atunci când hotărârea a fost pronunțată în lipsă:
- (i) actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat, astfel încât aceasta să își poată pregăti apărarea; sau
 - (ii) s-a stabilit că persoana care nu s-a prezentat a acceptat hotărârea într-un mod neechivoc.
- (4) Fără a aduce atingere alineatului (3) din prezentul articol, certificatul privind o hotărâre menționată la articolul 42 alineatul (1) litera (b) se eliberează numai în cazul în care instanța, atunci când a pronunțat hotărârea, a ținut seama de motivele și de elementele de fapt care au stat la baza hotărârii anterioare pronunțate într-un alt stat membru în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) sau cu articolul 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Certificatul produce efecte doar în limitele forței executorii a hotărârii.
- (6) Eliberarea certificatului nu poate face obiectul niciunor forme de contestare cu excepția celor prevăzute la articolul 48.

Articolul 48

Rectificarea și retragerea certificatului

- (1) Instanța din statul membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 103, rectifică certificatul, la cerere, și poate face acest lucru și din oficiu în cazul în care, din cauza unei erori materiale sau a unei omisiuni, există o neconcordanță între hotărâre și certificat.
- (2) Instanța menționată la alineatul (1) din prezentul articol retrage certificatul, la cerere sau din oficiu, în cazul în care acesta a fost eliberat în mod neîntemeiat, având în vedere cerințele prevăzute la articolul 47. Articolul 49 se aplică în mod corespunzător.
- (3) Procedura, inclusiv orice cale de atac, referitoare la rectificarea sau retragerea certificatului este reglementată de dreptul statului membru de origine.

Articolul 49

Certificatul privind lipsa sau limitarea forței executorii

- (1) În cazul și în măsura în care o hotărâre certificată în conformitate cu articolul 47 nu mai este executorie sau forța sa executorie a fost suspendată sau limitată, se eliberează, pe baza unei cereri care poate fi adresată în orice moment instanței din statul membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 103, un certificat care indică lipsa sau limitarea forței executorii, folosind formularul-tip care figurează în anexa VII.
- (2) Certificatul se completează și se eliberează în limba hotărârii. Certificatul poate fi eliberat și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene care a fost solicitată de o parte. Acest lucru nu creează nicio obligație pentru instanța care eliberează certificatul de a furniza o traducere sau o transliterare a conținutului traducibil din câmpurile de text liber.

Subsecțiunea 4

Refuzul recunoașterii și al executării

Articolul 50

Hotărâri ireconciliabile

Recunoașterea și executarea unei hotărâri menționate la articolul 42 alineatul (1) se refuză în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre ulterioară în materia răspunderii părintești referitoare la același copil și care a fost pronunțată:

- (a) în statul membru în care se invocă recunoașterea; sau

- (b) într-un alt stat membru sau în statul terț în care copilul își are reședința obișnuită, cu condiția ca hotărârea ulterioară să îndeplinească condițiile necesare pentru recunoașterea sa în statul membru în care se invocă recunoașterea.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții comune privind executarea

Subsecțiunea 1

Executare

Articolul 51

Procedura de executare

(1) Sub rezerva dispozițiilor prezentei secțiuni, procedura de executare a hotărârilor pronunțate într-un alt stat membru este reglementată de dreptul statului membru de executare. Fără a aduce atingere articolelor 41, 50, 56 și 57, o hotărâre pronunțată într-un stat membru care este executorie în statul membru de origine se execută în statul membru de executare în aceleași condiții ca o hotărâre pronunțată în respectivul stat membru.

(2) Partea care solicită executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru nu are obligația de a avea o adresă poștală în statul membru de executare. Partea respectivă are obligația de a avea un reprezentant autorizat în statul membru de executare doar în cazul în care această reprezentare este obligatorie în temeiul dreptului statului membru de executare, indiferent de cetățenia părților.

Articolul 52

Autoritățile competente în materie de executare

Cererea de executare se adresează autorității competente în materie de executare în temeiul dreptului statului membru de executare, astfel cum a fost comunicată Comisiei de respectivul stat membru în temeiul articolului 103.

Articolul 53

Executare parțială

(1) Partea care solicită executarea unei hotărâri poate cere o executare parțială a acesteia.

(2) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre cu privire la mai multe capete de cerere și executarea este refuzată pentru unele dintre acestea, executarea este totuși posibilă pentru acele părți din hotărâre care nu sunt vizate de refuz.

(3) Alineatele (1) și (2) din prezentul articol nu pot fi utilizate pentru a se executa o hotărâre prin care se dispune înapoierea unui copil fără a se executa și măsurile provizorii, inclusiv asigurătorii, care au fost dispuse pentru a proteja copilul de riscul menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980.

Articolul 54

Modalități de exercitare a dreptului de vizită

(1) Autoritățile competente în materie de executare sau instanțele din statul membru de executare pot stabili modalitățile de organizare a exercitării dreptului de vizită, în cazul în care modalitățile necesare nu au fost prevăzute sau nu au fost suficient prevăzute în hotărârea pronunțată de instanțele din statul membru având competență pentru soluționarea cauzei pe fond și cu condiția să fie respectate elementele esențiale ale respectivei hotărâri.

(2) Modalitățile stabilite în conformitate cu alineatul (1) își încetează aplicabilitatea în urma unei hotărâri ulterioare pronunțate de instanțele din statul membru având competență pentru soluționarea cauzei pe fond.

Articolul 55

Notificarea sau comunicarea certificatului și a hotărârii

(1) În cazul în care se solicită executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru, certificatul corespunzător eliberat în temeiul articolelor 36 sau 47 se notifică sau se comunică persoanei împotriva căreia se solicită executarea înainte de prima măsură de executare. Certificatul este însoțit de hotărâre, dacă aceasta nu a fost deja notificată sau comunicată persoanei respective, și, dacă este cazul, de detaliile modalităților menționate la articolul 54 alineatul (1).

(2) În cazul în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată în alt stat membru decât statul membru de origine, persoana împotriva căreia se solicită executarea poate cere o traducere sau o transliterare a următoarelor documente:

(a) hotărârea, pentru a contesta executarea;

(b) dacă este cazul, conținutul traductibil din câmpurile de text liber ale certificatului eliberat în temeiul articolului 47,

dacă acestea nu sunt scrise sau nu sunt însoțite de o traducere sau de o transliterare fie într-o limbă pe care persoana respectivă o înțelege, fie în limba oficială a statului membru în care persoana își are reședința obișnuită sau, în cazul în care în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale de la locul în care persoana își are reședința obișnuită.

(3) În cazul în care se solicită o traducere sau o transliterare în temeiul alineatului (2), nu se pot lua alte măsuri de executare decât măsurile asigurătorii până când persoanei împotriva căreia se solicită executarea nu i-a fost furnizată traducerea sau transliterarea.

(4) Alineatele (2) și (3) nu se aplică în măsura în care hotărârea și, după caz, certificatul menționat la alineatul (1) i-au fost deja notificate sau comunicate persoanei împotriva căreia se solicită executarea cu respectarea cerințelor privind traducerea sau transliterarea prevăzute la alineatul (2).

Subsecțiunea 2

Suspendarea procedurii de executare și refuzul executării

Articolul 56

Suspendare și refuz

(1) Autoritatea competentă în materie de executare sau instanța din statul membru de executare, din oficiu sau la cererea persoanei împotriva căreia se solicită executarea ori, după caz, în temeiul dreptului național, la cererea copilului în cauză, suspendă procedura de executare în cazul în care forța executorie a hotărârii este suspendată în statul membru de origine.

(2) Autoritatea competentă în materie de executare sau instanța din statul membru de executare poate, la cererea persoanei împotriva căreia se solicită executarea ori, după caz în temeiul dreptului național, la cererea copilului în cauză, să suspende procedura de executare, în tot sau în parte, pe baza unuia dintre următoarele motive:

(a) hotărârea face obiectul unei căi de atac ordinare în statul membru de origine;

(b) termenul pentru introducerea unei căi de atac ordinare menționate la litera (a) nu a expirat încă;

(c) a fost introdusă o cerere de refuz al executării în temeiul articolului 41, 50 sau 57; sau

(d) persoana împotriva căreia se solicită executarea a solicitat, în conformitate cu articolul 48, retragerea unui certificat eliberat în temeiul articolului 47.

(3) În cazul în care autoritatea competentă în materie de executare sau instanța suspendă procedura de executare din motivul menționat la alineatul (2) litera (b), aceasta poate preciza care este termenul pentru introducerea oricărei căi de atac.

(4) În cazuri excepționale, autoritatea competentă în materie de executare sau instanța poate, la cererea persoanei împotriva căreia se solicită executarea ori, după caz în temeiul dreptului național, la cererea copilului în cauză sau a oricărei părți interesate care acționează în interesul superior al copilului, să suspende procedura de executare dacă aceasta ar expune copilul la un risc grav de vătămare fizică sau psihică din cauza unor obstacole temporare apărute după pronunțarea hotărârii sau în temeiul oricărei alte schimbări semnificative de circumstanțe.

Executarea se reia de îndată ce riscul grav de vătămare fizică sau psihică încetează să mai existe.

(5) În cazurile menționate la alineatul (4), înainte de a refuza executarea în temeiul alineatului (6), autoritatea competentă în materie de executare sau instanța ia măsurile necesare pentru a facilita executarea în conformitate cu legislația și procedurile naționale și cu interesul superior al copilului.

(6) În cazul în care riscul grav menționat la alineatul (4) are un caracter de durată, autoritatea competentă în materie de executare sau instanța poate, la cerere, să refuze executarea hotărârii.

Articolul 57

Motivele de refuz sau de suspendare a executării în temeiul dreptului național

Motivele de refuz sau de suspendare a executării în temeiul dreptului statului membru de executare se aplică în măsura în care acestea nu sunt incompatibile cu aplicarea articolelor 41, 50 și 56.

Articolul 58

Competența autorităților sau a instanțelor competente în ceea ce privește refuzul executării

(1) Cererea de refuz al executării întemeiată pe articolul 39 se prezintă instanței care a fost comunicată Comisiei de fiecare stat membru în temeiul articolului 103. Cererea de refuz al executării întemeiată pe alte motive prevăzute sau permise de prezentul regulament se prezintă autorității sau instanței care a fost comunicată Comisiei de fiecare stat membru în temeiul articolului 103.

(2) Competența teritorială a autorității sau a instanței care a fost comunicată Comisiei de fiecare stat membru în temeiul articolului 103 se stabilește de dreptul statului membru în care a fost inițiată o procedură în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 59

Cererea de refuz al executării

(1) Procedura pentru introducerea unei cereri de refuz al executării, în măsura în care nu este reglementată de prezentul regulament, este reglementată de dreptul statului membru de executare.

(2) Solicitantul furnizează autorității competente în materie de executare sau instanței o copie a hotărârii și, după caz și în măsura posibilului, certificatul corespunzător eliberat în temeiul articolului 36 sau 47.

(3) Autoritatea competentă în materie de executare sau instanța poate, dacă este necesar, să ceară părții care solicită executarea să furnizeze, în conformitate cu articolul 91, o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale certificatului corespunzător eliberat în temeiul articolului 36 sau 47, care precizează obligația care trebuie executată.

(4) Dacă autoritatea competentă în materie de executare sau instanța nu poate să continue procedura în lipsa unei traduceri sau transliterări a hotărârii, aceasta poate să ceară părții care solicită executarea să furnizeze, în conformitate cu articolul 91, o traducere sau o transliterare a hotărârii.

(5) Autoritatea competentă în materie de executare sau instanța poate să renunțe la prezentarea documentelor menționate la alineatul (2) în cazul în care:

(a) le deține deja; sau

(b) nu consideră rezonabilă furnizarea acestora de către solicitant.

În cazul menționat la litera (b) din primul paragraf, autoritatea competentă în materie de executare sau instanța poate solicita celeilalte părți să furnizeze respectivele documente.

(6) Partea care solicită refuzul executării unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru nu are obligația de a avea o adresă poștală în statul membru de executare. Partea respectivă are obligația de a avea un reprezentant autorizat în statul membru de executare doar în cazul în care existența unui astfel de reprezentant este obligatorie în temeiul dreptului statului membru de executare, indiferent de cetățenia părților.

Articolul 60

Proceduri urgente

Autoritatea competentă în materie de executare sau instanța acționează fără întârzieri nejustificate în procedura de soluționare a cererii de refuz al executării.

Articolul 61

Contestare sau cale de atac

(1) Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac sau o contestație împotriva hotărârii privind cererea de refuz al executării.

(2) Contestația sau calea de atac se introduce la autoritatea sau instanța pe care statul membru de executare a comunicat-o Comisiei în temeiul articolului 103 ca fiind autoritatea sau instanța la care trebuie introdusă o astfel de cale de atac sau contestație.

Articolul 62

Contestare sau cale de atac ulterioară

O hotărâre pronunțată cu privire la contestație sau la calea de atac poate fi contestată printr-o contestație sau cale de atac ulterioară doar în cazul în care instanțele înaintea cărora ar putea fi introdusă respectiva contestație sau cale de atac ulterioară au fost comunicate Comisiei de către statul membru respectiv în temeiul articolului 103.

Articolul 63

Suspendarea procedurii

(1) Autoritatea competentă în materie de executare sau instanța sesizată cu o cerere de refuz al executării sau în fața căreia este introdusă o cale de atac în temeiul articolului 61 sau al articolului 62 poate să suspende procedura pe baza unuia dintre următoarele motive:

- (a) hotărârea face obiectul unei căi de atac ordinare în statul membru de origine;
- (b) termenul pentru introducerea unei căi de atac ordinare menționate la litera (a) nu a expirat încă; sau
- (c) persoana împotriva căreia se solicită executarea a solicitat, în conformitate cu articolul 48, retragerea unui certificat eliberat în temeiul articolului 47.

(2) În cazul în care autoritatea competentă în materie de executare sau instanța suspendă procedura din motivul menționat la alineatul (1) litera (b), aceasta poate acorda un termen pentru introducerea unei căi de atac.

SECȚIUNEA 4

Acte autentice și acorduri

Articolul 64

Domeniu de aplicare

Prezenta secțiune se aplică în materie de divorț, de separare de drept și de răspundere părintească actelor autentice care au fost întocmite sau înregistrate în mod formal și acordurilor care au fost înregistrate într-un stat membru care își declară competența în temeiul capitolului II.

*Articolul 65***Recunoașterea și executarea actelor autentice și a acordurilor**

(1) Actele autentice și acordurile privind separarea de drept și divorțul, care au efecte juridice obligatorii în statul membru de origine, sunt recunoscute în celelalte state membre fără a fi necesară vreo procedură specială. Secțiunea 1 din prezentul capitol se aplică în consecință, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta secțiune.

(2) Actele autentice și acordurile în materia răspunderii părintești, care produc efecte juridice obligatorii și sunt executorii în statul membru de origine, sunt recunoscute și executate în celelalte state membre fără a fi necesară vreo hotărâre de încuviințare a executării. Secțiunile 1 și 3 din prezentul capitol se aplică în consecință, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta secțiune.

*Articolul 66***Certificatul**

(1) Instanța sau autoritatea competentă din statul membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 103, eliberează, la cererea unei părți, un certificat pentru un act autentic sau un acord:

(a) în materie matrimonială folosind formularul care figurează în anexa VIII;

(b) în materia răspunderii părintești folosind formularul care figurează în anexa IX.

Certificatul menționat la litera (b) conține un rezumat al obligației executorii cuprinse în actul autentic sau în acord.

(2) Certificatul poate fi eliberat doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) statul membru care a delegat autorității publice sau altei autorități competența de a întocmi sau de a înregistra în mod formal actul autentic sau de a înregistra acordul este competent în temeiul capitolului II; și

(b) actul autentic sau acordul are efecte juridice obligatorii în statul membru respectiv.

(3) În pofida alineatului (2), în materia răspunderii părintești certificatul nu poate fi eliberat dacă există vreun indiciu că conținutul actului autentic sau al acordului este contrar interesului superior al copilului.

(4) Certificatul se completează în limba actului autentic sau a acordului. Acesta poate fi eliberat și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene care a fost solicitată de parte. Acest lucru nu creează nicio obligație pentru instanța sau autoritatea competentă care eliberează certificatul de a furniza o traducere sau o transliterare a conținutului traductibil din câmpurile de text liber.

(5) În cazul neprezentării acestui certificat, un act autentic sau un acord nu este recunoscut sau executat în alt stat membru.

*Articolul 67***Rectificarea și retragerea certificatului**

(1) Instanța sau autoritatea competentă din statul membru de origine, comunicată Comisiei în temeiul articolului 103, rectifică certificatul, la cerere, și poate face acest lucru și din oficiu în cazul în care, din cauza unei erori materiale sau a unei omisiuni, există o neconcordanță între actul autentic sau acord și certificat.

(2) Instanța sau autoritatea competentă menționată la alineatul (1) din prezentul articol retrage certificatul, la cerere sau din oficiu, în cazul în care acesta a fost eliberat în mod neîntemeiat, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 66.

(3) Procedura, inclusiv orice cale de atac, referitoare la rectificarea sau retragerea certificatului este reglementată de dreptul statului membru de origine.

*Articolul 68***Motive de refuz al recunoașterii sau al executării**

- (1) Recunoașterea unui act autentic sau a unui acord privind separarea de drept sau divorțul se refuză în cazul în care:
- (a) recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice a statului membru în care se invocă recunoașterea;
 - (b) aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre, cu un act autentic sau cu un acord survenite între aceleași părți în statul membru în care se invocă recunoașterea; sau
 - (c) aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre anterioară ori cu un act autentic sau acord anterior adoptate într-un alt stat membru sau într-un stat terț între aceleași părți, cu condiția ca prima hotărâre ori primul act autentic sau acord să îndeplinească condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru în care se invocă recunoașterea.
- (2) Recunoașterea sau executarea unui act autentic sau a unui acord în materia răspunderii părintești se refuză:
- (a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice din statul membru în care se invocă aceasta, luând în considerare interesul superior al copilului;
 - (b) la cererea oricărei persoane care susține că actul autentic sau acordul se opune exercitării răspunderii sale părintești, în cazul în care actul autentic a fost întocmit sau înregistrat ori acordul a fost încheiat și înregistrat fără participarea persoanei respective;
 - (c) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre, cu un act autentic ori cu un acord în materia răspunderii părintești survenite ulterior în statul membru în care se invocă recunoașterea sau se solicită executarea;
 - (d) în cazul și în măsura în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre, cu un act autentic ori cu un acord în materia răspunderii părintești survenite ulterior într-un alt stat membru sau în statul terț în care copilul își are reședința obișnuită, cu condiția ca hotărârea ulterioară ori actul autentic sau acordul ulterior să îndeplinească condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru în care se invocă recunoașterea sau se solicită executarea.
- (3) Recunoașterea sau executarea unui act autentic sau acord în materia răspunderii părintești poate fi refuzată în cazul în care actul autentic a fost întocmit sau înregistrat ori acordul a fost înregistrat fără să i se fi oferit copilului care este capabil de a-și forma propriile opinii posibilitatea de a-și exprima opinia.

*SECȚIUNEA 5***Alte dispoziții***Articolul 69***Interzicerea controlului competenței instanței de origine**

Competența instanței din statul membru de origine nu poate fi controlată. Criteriul ordinii publice menționat la articolul 38 litera (a) și la articolul 39 litera (a) nu se poate aplica normelor de competență menționate la articolele 3-14.

*Articolul 70***Diferențe în ceea ce privește dreptul aplicabil**

Recunoașterea unei hotărâri în materie matrimonială nu poate fi refuzată pe motiv că dreptul statului membru în care se invocă aceasta nu permite divorțul, separarea de drept sau anularea căsătoriei pe baza unor fapte identice.

*Articolul 71***Interzicerea revizuirii pe fond**

În niciun caz, o hotărâre pronunțată în alt stat membru nu poate face obiectul unei revizuii pe fond.

*Articolul 72***Căi de atac în anumite state membre**

În cazul în care o hotărâre a fost pronunțată în Irlanda, în Cipru sau în Regatul Unit, orice cale de atac prevăzută în statul membru de origine este considerată cale de atac ordinară în sensul prezentului capitol.

*Articolul 73***Costuri**

Prezentul capitol se aplică, de asemenea, în ceea ce privește stabilirea cuantumului cheltuielilor de judecată în cadrul procedurilor inițiate în temeiul prezentului regulament și pentru executarea oricărei hotărâri privind astfel de cheltuieli.

*Articolul 74***Asistență judiciară**

(1) Reclamantul care, în statul membru de origine, a beneficiat în tot sau în parte de asistență judiciară sau de o scutire de taxe și de cheltuieli beneficiază, în cadrul procedurii prevăzute la articolele 30 alineatul (3), 40, și 59, de cea mai favorabilă asistență sau de cea mai mare scutire prevăzută de dreptul statului membru de executare.

(2) Un solicitant care, în statul membru de origine, a beneficiat de o procedură gratuită în fața unei autorități administrative comunicate Comisiei în temeiul articolului 103 are dreptul de a beneficia, în cadrul oricărei proceduri prevăzute la articolul 30 alineatul (3), articolul 40 și articolul 59, de asistență judiciară în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. În acest scop, partea respectivă prezintă un document întocmit de autoritatea competentă a statului membru de origine, prin care se atestă faptul că partea îndeplinește condițiile financiare pentru a putea beneficia în tot sau în parte de asistență judiciară sau de o scutire de taxe și cheltuieli.

*Articolul 75***Cauțiune sau garanție**

Unei părți care solicită într-un stat membru executarea unei hotărâri pronunțate în alt stat membru nu i se poate solicita vreo cauțiune sau garanție, indiferent de denumirea acestora, pe motiv că este cetățean străin sau că nu își are reședința obișnuită în statul membru de executare.

CAPITOLUL V

COOPERAREA ÎN MATERIA RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI*Articolul 76***Desemnarea autorităților centrale**

Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități centrale însărcinate să îl asiste la aplicarea prezentului regulament în materia răspunderii părintești și precizează competențele teritoriale sau materiale ale fiecăreia. Atunci când un stat membru a desemnat mai multe autorități centrale, comunicările se adresează, în principiu, direct autorității centrale competente. În cazul în care o comunicare este adresată unei autorități centrale necompetente, aceasta transmite comunicarea către autoritatea centrală competentă și informează expeditorul cu privire la acest fapt.

*Articolul 77***Atribuții generale ale autorităților centrale**

(1) Autoritățile centrale comunică informații cu privire la dreptul intern și la procedurile și serviciile naționale disponibile în materia răspunderii părintești și iau măsurile pe care le consideră corespunzătoare pentru ameliorarea aplicării prezentului regulament.

- (2) Autoritățile centrale cooperează și promovează cooperarea dintre autoritățile competente din statele lor membre pentru realizarea obiectivelor prezentului regulament.
- (3) În scopul alineatelor (1) și (2) poate fi utilizată Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială.

Articolul 78

Cereri prin intermediul autorităților centrale

- (1) Autoritățile centrale, la cererea unei autorități centrale a unui alt stat membru, cooperează în cazuri determinate pentru realizarea obiectivelor menționate în prezentul regulament.
- (2) Cererile în temeiul prezentului capitol pot fi formulate de o instanță sau de o autoritate competentă. Cererile în temeiul articolului 79 literele (c) și (g) și al articolului 80 alineatul (1) litera (c) pot fi formulate, de asemenea, de titularii răspunderii părintești.
- (3) Cu excepția cazurilor urgente și fără a aduce atingere articolului 86, cererile în temeiul prezentului capitol se adresează autorității centrale din statul membru al instanței sau al autorității competente solicitante sau în care solicitantul își are reședința obișnuită.
- (4) Prezentul articol nu împiedică autoritățile centrale sau autoritățile competente să încheie cu autoritățile centrale sau autoritățile competente din unul sau mai multe alte state membre acorduri sau înțelegeri care să permită comunicări directe în cadrul relațiilor lor reciproce sau să mențină acordurile sau înțelegerile existente.
- (5) Prezentul capitol nu împiedică niciun titular al răspunderii părintești să se adreseze direct instanțelor din alt stat membru.
- (6) Articolele 79 și 80 nu impun unei autorități centrale o obligație de a exercita competențe care pot fi exercitate numai de autoritățile judiciare în temeiul dreptului statului membru solicitat.

Articolul 79

Atribuții specifice ale autorităților centrale solicitate

Autoritățile centrale solicitate iau, direct sau prin intermediul instanțelor, al autorităților competente sau al altor organisme, toate măsurile necesare pentru:

- (a) furnizarea de asistență, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale, pentru a determina locul în care se află un copil, atunci când este posibil ca acesta să fie prezent pe teritoriul statului membru solicitat și respectiva informație este necesară pentru soluționarea unei cereri sau solicitări prevăzute în prezentul regulament;
- (b) obținerea și schimbul de informații relevante în procedurile în materia răspunderii părintești în temeiul articolului 80;
- (c) furnizarea de informații și asistență titularilor răspunderii părintești care solicită recunoașterea și executarea unei hotărâri pe teritoriul autorității centrale solicitate, în special în ceea ce privește dreptul de vizită și înapoierea copilului, inclusiv, dacă este necesar, informații privind modalitatea de obținere a asistenței judiciare;
- (d) facilitarea comunicării între instanțe, autorități competente și alte organisme implicate, în special pentru aplicarea articolului 81;
- (e) facilitarea comunicării între instanțe, dacă este necesar, în special pentru aplicarea articolelor 12, 13, 15 și 20;
- (f) furnizarea informațiilor și a asistenței necesare instanțelor și autorităților competente pentru aplicarea articolului 82; și
- (g) facilitarea acordului între titularii răspunderii părintești recurgând la mediere sau la alte mijloace de soluționare alternativă a litigiilor și facilitarea în acest scop a cooperării transfrontaliere.

*Articolul 80***Cooperarea în materie de colectare și schimb de informații relevante în procedurile în materia răspunderii părintești**

(1) La primirea unei cereri motivate, autoritatea centrală din statul membru în care copilul își are sau își avea reședința obișnuită sau în care acesta se află ori se afla, direct sau prin intermediul instanțelor, al autorităților competente sau al altor organisme:

(a) furnizează, dacă este disponibil, sau elaborează și furnizează un raport referitor la:

(i) situația copilului;

(ii) orice procedură în curs în materia răspunderii părintești referitoare la copil; sau

(iii) hotărârile pronunțate în materia răspunderii părintești referitoare la copil;

(b) furnizează orice alte informații relevante pentru procedurile în materia răspunderii părintești din statul membru solicitant, în special cu privire la situația unui părinte, a unei rude sau a unei alte persoane care poate fi adecvată pentru îngrijirea copilului, dacă situația copilului impune acest lucru; sau

(c) poate să solicite instanței sau autorității competente din statul său membru să analizeze necesitatea de a lua măsuri pentru protecția persoanei sau a bunurilor copilului.

(2) În orice caz, în situația în care copilul este expus unui pericol grav, instanța sau autoritatea competentă care preconizează luarea de măsuri sau care a luat măsuri pentru protecția copilului, dacă are cunoștință de faptul că reședința copilului s-a mutat într-un alt stat membru sau că copilul este prezent într-un alt stat membru, informează instanțele sau autoritățile competente din respectivul stat membru cu privire la pericolul existent și măsurile luate sau preconizate. Aceste informații pot fi transmise direct sau prin intermediul autorităților centrale.

(3) Solicitățile menționate la alineatele (1) și (2) și eventualele documente suplimentare sunt însoțite de o traducere în limba oficială a statului solicitat sau, dacă în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care trebuie soluționată solicitarea sau în orice altă limbă pe care statul membru solicitat a acceptat-o în mod expres. Statele membre comunică acest accept Comisiei în conformitate cu articolul 103.

(4) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt transmise autorității centrale solicitante în termen de cel mult trei luni de la primirea cererii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza unor circumstanțe excepționale.

*Articolul 81***Punerea în aplicare într-un alt stat membru a hotărârilor în materia răspunderii părintești**

(1) O instanță dintr-un stat membru poate cere sprijinul instanțelor sau al autorităților competente dintr-un alt stat membru în vederea punerii în aplicare a hotărârilor în materia răspunderii părintești pronunțate în conformitate cu prezentul regulament, în special în ceea ce privește asigurarea exercitării efective a dreptului de vizită.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) și eventualele documente suplimentare sunt însoțite de o traducere în limba oficială a statului membru solicitat sau, dacă în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care trebuie soluționată solicitarea sau în orice altă limbă pe care statul membru solicitat a acceptat-o în mod expres. Statele membre comunică acest accept Comisiei în conformitate cu articolul 103.

*Articolul 82***Plasamentul copilului într-un alt stat membru**

(1) În cazul în care o instanță sau o autoritate competentă preconizează plasamentul copilului într-un alt stat membru, aceasta obține în prealabil aprobarea autorității competente din respectivul alt stat membru. În acest scop, autoritatea centrală a statului membru solicitant transmite autorității centrale a statului membru solicitat, în care urmează să fie plasat copilul, o cerere de aprobare care include un raport privind copilul, împreună cu motivele plasamentului sau ale îngrijirii propuse, informații privind eventuala finanțare preconizată și orice alte informații pe care le consideră relevante, cum ar fi durata preconizată a plasamentului.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care copilul urmează să fie plasat la un părinte.

Statele membre pot decide că aprobarea lor în temeiul alineatului (1) nu este necesară pentru plasamentul pe propriul lor teritoriu, la anumite categorii de rude apropiate, pe lângă părinți. Aceste categorii sunt comunicate Comisiei în temeiul articolului 103.

(3) Autoritatea centrală dintr-un alt stat membru poate informa instanța sau autoritatea competentă care preconizează plasamentul unui copil despre existența unei legături strânse a copilului cu statul membru respectiv. Aceasta nu aduce atingere dreptului și procedurilor naționale din statul membru care preconizează plasamentul.

(4) Cererea și orice documente suplimentare menționate la alineatul (1) sunt însoțite de o traducere în limba oficială a statului membru solicitat sau, dacă în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care trebuie soluționată solicitarea sau în orice altă limbă pe care statul membru solicitat a acceptat-o în mod expres. Statele membre comunică acest accept Comisiei în conformitate cu articolul 103.

(5) Plasamentul menționat la alineatul (1) este dispus sau stabilit de statul membru solicitant numai după ce autoritatea competentă a statului membru solicitat a aprobat acest plasament.

(6) Hotărârea prin care se acordă sau se refuză aprobarea se transmite autorității centrale solicitante în termen de cel mult trei luni de la primirea cererii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza unor circumstanțe excepționale.

(7) Modalitățile de obținere a aprobării sunt reglementate de dreptul intern al statului membru solicitat.

(8) Prezentul articol nu împiedică autoritățile centrale sau autoritățile competente să încheie cu autoritățile centrale sau autoritățile competente din unul sau mai multe alte state membre acorduri sau înțelegeri care simplifică procedura de consultare pentru obținerea aprobării în cadrul relațiilor lor reciproce sau să le mențină pe cele existente.

*Articolul 83***Costurile autorităților centrale**

(1) Asistența acordată de autoritățile centrale în temeiul prezentului regulament este gratuită.

(2) Fiecare autoritate centrală își suportă propriile costuri care decurg din aplicarea prezentului regulament.

*Articolul 84***Întrunirile autorităților centrale**

(1) Autoritățile centrale se întrunesc în mod regulat pentru a facilita aplicarea prezentului regulament.

(2) Convocarea întrunirilor autorităților centrale se efectuează, în special, de Comisie în cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, în conformitate cu Decizia 2001/470/CE.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 85

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică soluționării solicitărilor și cererilor prevăzute în capitolele III-V.

Articolul 86

Cooperarea și comunicarea între instanțe

(1) În sensul prezentului regulament, instanțele pot să coopereze și să comunice direct între ele sau să își solicite informații în mod direct, cu condiția ca această comunicare să respecte drepturile procesuale ale părților la procedură și confidențialitatea informațiilor.

(2) Cooperarea menționată la alineatul (1) poate fi pusă în aplicare prin orice mijloace pe care instanța le consideră adecvate. Aceasta poate privi, în special:

- (a) comunicarea în sensul articolelor 12 și 13;
- (b) informații în conformitate cu articolul 15;
- (c) informații privind proceduri în curs în sensul articolului 20;
- (d) comunicarea în sensul capitolelor III-V.

Articolul 87

Colectarea și transmiterea informațiilor

(1) Autoritatea centrală solicitată transmite orice cerere, solicitare sau informațiile cuprinse în acestea în materia răspunderii părintești sau în materia răpirii internaționale de copii, după caz, în temeiul prezentului regulament, instanței sau autorității competente din statul său membru ori oricărui intermediar, după caz, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale.

(2) Orice intermediar, instanță sau autoritate competentă căruia/căreia i-au fost transmise, în temeiul prezentului regulament, informațiile prevăzute la alineatul (1) le poate utiliza numai în sensul prezentului regulament.

(3) Intermediarul, instanța sau autoritatea competentă care deține sau care este competent/ă să colecteze în statul membru solicitat informațiile necesare pentru a soluționa o solicitare sau o cerere în temeiul prezentului regulament furnizează respectivele informații autorității centrale solicitate, la cererea acesteia, în cazurile în care autoritatea centrală solicitată nu are acces direct la informații.

(4) În funcție de necesități, autoritatea centrală solicitată transmite informațiile obținute în temeiul prezentului articol autorității centrale solicitante, în conformitate cu dreptul și procedurile naționale.

Articolul 88

Notificarea persoanei vizate

În cazul în care există riscul ca notificarea să dăuneze soluționării eficiente a solicitării sau a cererii prevăzute în prezentul regulament pentru care au fost transmise informațiile, obligația de a notifica persoana vizată în temeiul articolului 14 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (UE) 2016/679 poate fi amânată până la soluționarea solicitării sau a cererii.

Articolul 89

Nedivulgarea informațiilor

(1) O autoritate centrală, o instanță sau o autoritate competentă nu divulgă și nici nu confirmă informațiile colectate sau transmise în sensul capitolelor III-VI în cazul în care stabilește că acest lucru ar putea pune în pericol sănătatea, siguranța sau libertatea copilului ori a unei alte persoane.

(2) O decizie în acest sens adoptată într-un singur stat membru se ia în considerare de autoritățile centrale, instanțele și autoritățile competente din celelalte state membre, în special în cazuri de violență domestică.

(3) Niciun element din prezentul articol nu împiedică colectarea și transmiterea de informații de către și între autoritățile centrale, instanțele și autoritățile competente în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la capitolele III-VI.

Articolul 90

Legalizarea sau altă formalitate similară

Nu este necesară nicio legalizare sau altă formalitate similară în contextul prezentului regulament.

Articolul 91

Limbi

(1) Fără a aduce atingere articolului 55 alineatul (2) litera (a), în cazul în care este necesară o traducere sau o transliterare în temeiul prezentului regulament, această traducere sau transliterare se efectuează în limba oficială a statului membru în cauză sau, atunci când statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale procedurii judiciare corespunzătoare locului în care se invocă hotărârea pronunțată într-un alt stat membru sau în care se introduce o cerere, conform legii statului membru respectiv.

(2) Traducerile sau transliterările conținutului traductibil din câmpurile de text liber ale certificatelor menționate la articolele 29, 36, 47, 49 și 66 pot fi efectuate în orice altă limbă oficială sau în orice alte limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene pe care statul membru în cauză a comunicat, în conformitate cu articolul 103, că le poate accepta.

(3) Statele membre adresează notificări Comisiei privind limba sau limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene, altele decât propria (proprile) limbă (limbi), în care se pot adresa comunicările autorităților centrale.

(4) Orice traducere necesară în scopul aplicării capitolelor III și IV se efectuează de către o persoană autorizată în acest scop în unul dintre statele membre.

CAPITOLUL VII

ACTE DELEGATE

Articolul 92

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 93 în ceea ce privește modificarea anexelor I-IX, pentru a le actualiza sau pentru a aduce modificări tehnice respectivelor anexe.

Articolul 93

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 92 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 22 iulie 2019.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 92 poate fi revocată în orice moment de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 92 intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data la care actul i-a fost notificat sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecțiuni. Perioada respectivă se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.
- (7) Parlamentul European este informat cu privire la adoptarea de acte delegate de către Comisie, la orice obiecțiuni formulate la adresa acestor acte sau la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

CAPITOLUL VIII

RELAȚII CU ALTE INSTRUMENTE

Articolul 94

Relații cu alte instrumente

- (1) Sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol și a articolelor 95-100, prezentul regulament înlocuiește, pentru statele membre, convențiile existente la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 care au fost încheiate între două sau mai multe state membre și care se referă la materiile reglementate de prezentul regulament.
- (2) Finlandei și Suediei le-a fost acordată posibilitatea de a declara, în conformitate cu articolul 59 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 și sub rezerva condițiilor stabilite la literele (b) și (c) de la articolul respectiv, că în relațiile lor reciproce, în locul normelor din respectivul regulament, vor aplica, în tot sau în parte, Convenția din 6 februarie 1931 dintre Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia conținând dispoziții de drept internațional privat privind căsătoria, adopția și încredințarea copiilor, precum și protocolul final la această convenție. Declarațiile lor respective au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sub forma unei anexe la Regulamentul (CE) nr. 2201/2003. Statele membre menționate pot renunța la acestea, în tot sau în parte, în orice moment.
- (3) În orice acord care urmează să se încheie între statele membre menționate la alineatul (2) privind materiile reglementate de prezentul regulament, normele de competență se aliniază la cele prevăzute de prezentul regulament.
- (4) Principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie între cetățenii Uniunii se respectă.
- (5) Hotărârile pronunțate în unul dintre statele nordice care au făcut declarația menționată la alineatul (2) în baza unui criteriu de competență care corespunde unuia dintre criteriile de competență prevăzute în capitolul II sunt recunoscute și executate în celelalte state membre în conformitate cu normele prevăzute în capitolul IV secțiunea 1.
- (6) Statele membre comunică Comisiei:
- (a) o copie a acordurilor și a actelor cu putere de lege uniforme care le pun în aplicare menționate la alineatul (3);
- (b) orice denunțare a acordurilor și a actelor cu putere de lege uniforme menționate la alineatele (2) sau (3) sau orice modificare a acestora.

Astfel de informații se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 95

Relația cu anumite convenții multilaterale

În relațiile dintre statele membre, prezentul regulament prevalează asupra următoarelor convenții în măsura în care acestea privesc materiile reglementate de prezentul regulament:

- (a) Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 privind competența autorităților și legea aplicabilă în privința protecției minorilor;

- (b) Convenția de la Luxemburg din 8 septembrie 1967 privind recunoașterea hotărârilor privind valabilitatea căsătoriilor;
- (c) Convenția de la Haga din 1 iunie 1970 privind recunoașterea divorțurilor și separărilor de drept;
- (d) Convenția europeană din 20 mai 1980 asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor.

Articolul 96

Relația cu Convenția de la Haga din 1980

În cazul în care un copil a fost deplasat ilicit sau este reținut ilicit într-un alt stat membru decât statul membru în care își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau reținerii sale ilicite, continuă să se aplice dispozițiile Convenției de la Haga din 1980, astfel cum sunt completate de dispozițiile capitolelor III și VI din prezentul regulament. În cazul în care o hotărâre care dispune înapoierea unui copil în temeiul Convenției de la Haga din 1980, pronunțată într-un stat membru, trebuie să fie recunoscută și executată într-un alt stat membru în urma unei noi deplasări sau rețineri ilicite a copilului, se aplică capitolul IV.

Articolul 97

Raportul cu Convenția de la Haga din 1996

- (1) În relațiile cu Convenția de la Haga din 1996, prezentul regulament se aplică:
 - (a) sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, atunci când copilul își are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat membru;
 - (b) în ceea ce privește recunoașterea și executarea unei hotărâri pronunțate de o instanță dintr-un stat membru pe teritoriul unui alt stat membru, chiar dacă respectivul copil își are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat care este parte contractantă la convenția menționată anterior și în care prezentul regulament nu se aplică.
- (2) În pofida alineatului (1),
 - (a) în cazul în care părțile au convenit asupra competenței unei instanțe dintr-un stat care este parte la Convenția de la Haga din 1996 și în care prezentul regulament nu se aplică, se aplică articolul 10 din convenția menționată;
 - (b) în ceea ce privește transferul competenței între o instanță dintr-un stat membru și o instanță dintr-un stat care este parte la Convenția de la Haga din 1996 și în care prezentul regulament nu se aplică, se aplică articolele 8 și 9 din convenția menționată;
 - (c) în cazul în care, în fața unei instanțe dintr-un stat care este parte la Convenția de la Haga din 1996 și în care prezentul regulament nu se aplică, este în derulare o procedură în materia răspunderii părintești în momentul în care în fața unei instanțe dintr-un stat membru se inițiază o procedură referitoare la același copil și având același obiect și aceeași cauză, se aplică articolul 13 din convenția menționată.

Articolul 98

Întinderea efectelor

- (1) Acordurile și convențiile menționate la articolele 72-75 continuă să își producă efectele în materiile nereglementate de prezentul regulament.
- (2) Convențiile menționate la articolele 95-97, în special Convenția de la Haga din 1980 și Convenția de la Haga din 1996, continuă să își producă efectele între statele membre care sunt părți la acestea, în conformitate cu articolele 95-97 din prezentul regulament.

Articolul 99

Tratatele încheiate cu Sfântul Scaun

- (1) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Tratatului internațional (concordat) încheiat între Sfântul Scaun și Portugalia, semnat la Vatican la 18 mai 2004.

- (2) Orice hotărâre privind nevalabilitatea unei căsătorii pronunțate în temeiul tratatului menționat la alineatul (1) se recunoaște în statele membre în condițiile prevăzute în capitolul IV secțiunea 1 subsecțiunea 1.
- (3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) se aplică, de asemenea, următoarelor tratate internaționale încheiate cu Sfântul Scaun:
- (a) „Concordato lateranense” din 11 februarie 1929 dintre Italia și Sfântul Scaun, modificat prin acordul și protocolul adițional semnat la Roma la 18 februarie 1984;
- (b) Acordul din 3 ianuarie 1979 dintre Sfântul Scaun și Spania privind problemele juridice;
- (c) Acordul dintre Sfântul Scaun și Malta privind recunoașterea de efecte civile căsătoriilor canonice și hotărârilor autorităților și instanțelor ecleziastice cu privire la aceste căsătorii din 3 februarie 1993, inclusiv protocolul de aplicare din aceeași dată, cu cel de al treilea protocol adițional din 27 ianuarie 2014.
- (4) În Italia, Malta sau Spania, recunoașterea hotărârilor prevăzute la alineatul (2) se poate supune aceluiași proceduri și aceluiași verificări ca cele aplicabile hotărârilor instanțelor ecleziastice pronunțate în conformitate cu tratatele internaționale încheiate cu Sfântul Scaun și menționate la alineatul (3).
- (5) Statele membre comunică Comisiei:
- (a) o copie a tratatelor menționate la alineatele (1) și (3);
- (b) orice denunțare sau modificare a acestor tratate.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 100

Dispoziții tranzitorii

- (1) Prezentul regulament se aplică numai procedurilor judiciare inițiate, actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod formal și acordurilor înregistrate la 1 august 2022 sau după această dată.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 continuă să se aplice hotărârilor pronunțate în procedurile judiciare inițiate, actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod formal și acordurilor care au devenit executorii în statul membru în care au fost încheiate înainte de 1 august 2022 și care intră în domeniul de aplicare al regulamentului menționat.

Articolul 101

Monitorizare și evaluare

- (1) Până la 2 august 2032, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind evaluarea ex post a prezentului regulament, bazat pe informațiile furnizate de statele membre. Raportul este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.
- (2) Începând cu 2 august 2025, statele membre colectează și pun la dispoziția Comisiei, la cerere și dacă sunt disponibile, informații relevante pentru evaluarea funcționării și a aplicării prezentului regulament referitoare la:
- (a) numărul hotărârilor pronunțate în materie matrimonială sau în materia răspunderii părintești în care competența s-a bazat pe temeiurile prevăzute în prezentul regulament;
- (b) în ceea ce privește cererile de executare a unei hotărâri astfel cum este menționată la articolul 28 alineatul (1), numărul de cazuri în care executarea nu a avut loc în termen de șase săptămâni de la inițierea procedurii;

- (c) numărul cererilor de refuz al recunoașterii unei hotărâri introduse în temeiul articolului 40 și numărul cazurilor în care s-a dispus refuzul recunoașterii;
- (d) numărul cererilor de refuz al executării unei hotărâri introduse în temeiul articolului 58 și numărul cazurilor în care s-a dispus refuzul executării;
- (e) numărul căilor de atac formulate în temeiul articolului 61 și, respectiv, al articolului 62.

Articolul 102

State membre cu două sau mai multe sisteme de drept

În ceea ce privește un stat membru în care două sau mai multe sisteme de drept sau ansambluri de norme privind materiile reglementate de prezentul regulament se aplică în unități teritoriale diferite:

- (a) orice trimitere la reședința obișnuită în acest stat membru se referă la reședința obișnuită într-o unitate teritorială;
- (b) orice trimitere la cetățenie se referă la unitatea teritorială desemnată de dreptul statului membru respectiv;
- (c) orice trimitere la autoritatea unui stat membru se referă la autoritatea unității teritoriale respective din cadrul acestui stat membru;
- (d) orice trimitere la normele statului membru solicitat se referă la normele unității teritoriale în care este invocată competența, recunoașterea sau executarea.

Articolul 103

Informații care trebuie comunicate Comisiei

- (1) Statele membre comunică Comisiei următoarele informații:
 - (a) orice autorități menționate la articolul 2 alineatul (2) punctul 2 litera (b) și punctul (3) și la articolul 74 alineatul (2);
 - (b) instanțele și autoritățile competente să elibereze certificate, după cum se menționează la articolul 36 alineatul (1) și la articolul 66, și instanțele competente pentru rectificarea certificatelor, după cum se menționează la articolul 37 alineatul (1), articolul 48 alineatul (1), articolul 49 și articolul 66 alineatul (3) coroborat cu articolul 37 alineatul (1);
 - (c) instanțele menționate la articolul 30 alineatul (3), articolul 52, articolul 40 alineatul (1), articolul 58 alineatul (1) și articolul 62, precum și autoritățile și instanțele menționate la articolul 61 alineatul (2);
 - (d) autoritățile competente în materie de executare menționate la articolul 52;
 - (e) căile de atac menționate la articolele 61 și 62;
 - (f) denumirile, adresele și mijloacele de comunicare ale autorităților centrale desemnate în conformitate cu articolul 76;
 - (g) categoriile de rude apropiate menționate la articolul 82 alineatul (2), după caz;
 - (h) limbile acceptate pentru comunicările adresate autorităților centrale în conformitate cu articolul 91 alineatul (3);
 - (i) limbile acceptate pentru traducerile efectuate în temeiul articolului 80 alineatul (3), al articolului 81 alineatul (2), al articolului 82 alineatul (4) și al articolului 91 alineatul (2).

- (2) Statele membre comunică Comisiei informațiile menționate la alineatul (1) până la 23 aprilie 2021.
- (3) Statele membre comunică Comisiei orice modificare a informațiilor menționate la alineatul (1).
- (4) Comisia pune informațiile menționate la alineatul (1) la dispoziția publicului prin mijloacele corespunzătoare, inclusiv prin portalul european e-justiție.

Articolul 104

Abrogare

- (1) Sub rezerva articolului 100 alineatul (2) din prezentul regulament, Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 se abrogă de la 1 august 2022.
- (2) Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa X.

Articolul 105

Intrare în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la 1 august 2022, cu excepția articolelor 92, 93 și 103, care se aplică de la 22 iulie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Luxemburg, 25 iunie 2019.

Pentru Consiliu
Președintele
A. ANTON

ANEXA I

CERTIFICAT PE CARE TREBUIE SĂ ÎL ELIBEREZE INSTANȚA ÎN URMA UNEI HOTĂRĂRI PRIN CARE SE REFUZĂ ÎNAPOIEREA UNUI COPIL ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU EXCLUSIV ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 13 ALINEATUL (1) LITERA (B) SAU AL ARTICOLULUI 13 ALINEATUL (2) DIN CONVENȚIA DE LA HAGA DIN 1980 ORI ÎN TEMEIUL AMBELOR DISPOZIȚII (!)

[Articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului (2)]

Informații pentru persoanele care primesc prezentul certificat în vederea aplicării articolului 29 alineatul (5) din prezentul regulament

În cazul în care, la data pronunțării hotărârii prin care se refuză înapoierea copilului, menționată la punctul 3, nicio procedură privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului nu este pendinte în statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite, aveți posibilitatea de a sesiza o instanță din statul membru respectiv cu o cerere privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului în conformitate cu articolul 29 alineatul (5) din regulament.

În cazul în care instanța este sesizată în termen de trei luni de la data notificării hotărârii prin care se refuză înapoierea copilului, orice hotărâre pronunțată în urma acestei proceduri privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului care are ca rezultat înapoierea copilului în statul membru respectiv va fi executorie în orice alt stat membru în conformitate cu articolul 29 alineatul (6) din regulament, fără a fi necesară o procedură specială și fără a fi posibilă opoziția față de recunoașterea sa, cu excepția cazului în care și în măsura în care aceasta este constatată a fi ireconciliabilă cu o hotărâre menționată la articolul 50 din regulament, cu condiția ca pentru hotărâre să fi fost emis un certificat în conformitate cu articolul 47 din regulament. În cazul în care instanța este sesizată după expirarea termenului de trei luni sau condițiile pentru eliberarea unui certificat în conformitate cu articolul 47 din regulament nu sunt îndeplinite, hotărârea pronunțată în urma procedurii privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului va fi recunoscută și executată în alte state membre în conformitate cu capitolul IV secțiunea 1 din regulament.

Partea care sesizează instanța din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite îi transmite instanței respective următoarele documente:

- (a) o copie a hotărârii prin care se refuză înapoierea copilului;
- (b) prezentul certificat; și
- (c) după caz, o transcriere, un rezumat sau un proces-verbal al ședinței de judecată, astfel cum se menționează la punctul 4.1.

Informații pentru instanța care primește prezentul certificat în vederea aplicării articolului 29 alineatul (3) din regulament (3)

Prezentul certificat a fost eliberat deoarece copilul (copiii) menționat (menționați) la punctul 5 a (au) fost deplasat (deplasați) sau reținut (reținuți) ilicit în statul membru al instanței care eliberează prezentul certificat. Procedura de înapoiere a copilului (copiilor) în temeiul Convenției de la Haga din 1980 a fost inițiată deoarece persoana menționată la punctul 6.1 a susținut că deplasarea sau reținerea copilului (copiilor) s-a efectuat cu încălcarea drepturilor privind încredințarea și că la momentul deplasării sau reținerii, aceste drepturi erau exercitate în mod efectiv, de o singură persoană sau în comun, sau ar fi fost exercitate dacă nu ar fi survenit deplasarea sau reținerea, în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980. Această instanță a refuzat înapoierea unuia sau mai multor copii care fac obiectul procedurii exclusiv în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) sau al articolului 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980 ori în temeiul ambelor dispoziții.

În cazul în care o procedură privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului este deja pendinte în statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale ilicite la momentul în care această instanță a pronunțat hotărârea sa menționată la punctul 3, prin care se refuză înapoierea unui copil exclusiv în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) sau al articolului 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980 ori în temeiul ambelor dispoziții, articolul 29 alineatul (3) din regulament prevede că această instanță, în cazul în care are cunoștință de procedura respectivă, transmite în termen de o lună de la data hotărârii sale următoarele documente, direct sau prin intermediul autorităților centrale, instanței în fața căreia s-a inițiat procedura privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului:

(!) Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”).

(2) Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

(3) În cazul în care partea inițiază procedura privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului, în conformitate cu articolul 29 alineatul (5) din regulament, în statul membru în care copilul (copiii) își avea (aveau) reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau a reținerii sale (lor) ilicite după ce această instanță a pronunțat hotărârea sa menționată la punctul 3, vă rugăm să consultați secțiunea „Informații pentru persoanele care primesc prezentul certificat în vederea aplicării articolului 29 alineatul (5) din regulament”.

- (a) o copie a hotărârii sale prin care se refuză înapoierea copilului;
- (b) prezentul certificat; și
- (c) după caz, o transcriere, un rezumat sau un proces-verbal al ședinței de judecată, astfel cum se menționează la punctul 4.1, și orice alte documente considerate relevante de această instanță, astfel cum se menționează la punctul 4.2.

Instanța în fața căreia s-a inițiat o procedură privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului poate, după caz, să ceară unei părți să furnizeze o traducere sau o transliterare, în conformitate cu articolul 91 din regulament, a hotărârii și a oricărui alt document anexat la prezentul certificat [articolul 29 alineatul (4) din regulament].

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE AL HOTĂRĂRII PRIN CARE SE REFUZĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI (COPILOR)* (4)

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)G
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. INSTANȚA CARE A PRONUNȚAT HOTĂRĂREA ȘI ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

2.1. Denumirea*

2.2. Adresa*

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

3. HOTĂRĂREA*

3.1. Data (zz/ll/aaaa)*

3.2. Numărul de referință*

4. DOCUMENTE SUPPLEMENTARE (CARE POT FI PUSE LA DISPOZIȚIA PĂRȚILOR)*

4.1. O transcriere, un rezumat sau un proces-verbal al ședinței de judecată*

4.1.1. Da

4.1.2. Nu

4.2. Orice alte documente considerate relevante de instanță* (5)

4.2.1. Da (precizați)

4.2.2. Nu

(4) Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

(5) Se completează numai în vederea aplicării articolului 29 alineatul (3) din regulament.

5. COPILUL (COPIII) ⁽⁶⁾ CARE, ÎN CONFORMITATE CU HOTĂRÂREA, NU URMEAZĂ SĂ FIE ÎNAPOIAT (ÎNAPOIAȚI)*
- 5.1. Copilul 1*
- 5.1.1. Nume*
- 5.1.2. Prenume*
- 5.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*
- 5.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.2. Copilul 2
- 5.2.1. Nume
- 5.2.2. Prenume
- 5.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.2.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.3. Copilul 3
- 5.3.1. Nume
- 5.3.2. Prenume
- 5.3.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.3.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.3.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
6. PERSOANE ⁽⁷⁾ VIZATE DE PROCEDURA DE ÎNAPOIERE*
- 6.1. Persoana care solicită înapoierea copilului (copiilor)*
- 6.1.1. Persoană fizică
- 6.1.1.1. Nume
- 6.1.1.2. Prenume
- 6.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 6.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 6.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

⁽⁶⁾ În cazul în care sunt vizati mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽⁷⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două persoane, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 6.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 6.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 6.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
- 6.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism
- 6.1.2.1. Denumirea completă
- 6.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 6.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 6.2. Pârât*
- 6.2.1. Persoană fizică
- 6.2.1.1. Nume
- 6.2.1.2. Prenume
- 6.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 6.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 6.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 6.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 6.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 6.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
- 6.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism
- 6.2.2.1. Denumirea completă
- 6.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 6.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
7. DECIZIA PRIN CARE SE REFUZĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI (COPILOR) ⁽⁸⁾ ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU SE ÎNTEMEIAZĂ EXCLUSIV PE UNA SAU PE AMBELE DISPOZIȚII CARE FIGUREAZĂ MAI JOS*
- 7.1. Copilul 1*
- 7.1.1. Articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980
- 7.1.2. Articolul 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980
- 7.2. Copilul 2
- 7.2.1. Articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980
- 7.2.2. Articolul 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980
- 7.3. Copilul 3
- 7.3.1. Articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980

⁽⁸⁾ În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

7.3.2. Articolul 13 alineatul (2) din Convenția de la Haga din 1980

8. LA DATA PRONUNȚĂRII HOTĂRÂRII MENȚIONATE LA PUNCTUL 3, O PROCEDURĂ PRIVIND EXAMINAREA PE FOND A CHESTIUNII ÎNCREDINȚĂRII COPILULUI ESTE DEJA PENDINTE ÎN STATUL MEMBRU ÎN CARE COPILUL (COPIII) ÎȘI AVEA (AVEAU) REȘEDINȚA OBIȘNUITĂ IMEDIAT ÎNAINTEA DEPLASĂRII SAU A REȚINERII SALE (LOR) ILICITE*

8.1. Nu

8.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru

8.3. Da

8.3.1. Instanța în fața căreia a fost inițiată procedura privind examinarea pe fond a chestiunii încredințării copilului

8.3.1.1. Denumirea

8.3.1.2. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8.3.1.3. Telefon/Fax/Adresa electronică (dacă această informație este disponibilă)

8.3.2. Număr de referință (dacă această informație este disponibilă)

8.3.3. Partea 1 ⁽⁹⁾

8.3.3.1. Persoană fizică

8.3.3.1.1. Nume

8.3.3.1.2. Prenume

8.3.3.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

8.3.3.2.1. Denumirea completă

8.3.4. Partea 2

8.3.4.1. Persoană fizică

8.3.4.1.1. Nume

8.3.4.1.2. Prenume

8.3.4.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

8.3.4.2.1. Denumirea completă

8.3.5. Copilul (copiii) ⁽¹⁰⁾ vizați, astfel cum se menționează la punctul 5:

8.3.5.1. Copilul 1

8.3.5.2. Copilul 2

8.3.5.3. Copilul 3

⁽⁹⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁰⁾ În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

9. HOTĂRÂREA PRIN CARE SE REFUZĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI (COPIILOR) A FOST NOTIFICATĂ DUPĂ CUM URMEAZĂ CĂTRE*
- 9.1. Persoana 1, astfel cum se menționează la punctul 6.1*
- 9.1.1. Nu
- 9.1.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 9.1.3. Da
- 9.1.3.1. Data notificării (zz/ll/aaaa)
- 9.1.3.2. Hotărârea a fost notificată în următoarea (următoarele) limbă (limbi):
☐	BG	☐	ES	☐	CS	☐	DE	☐	ET	☐	EL	☐	EN	☐	FR
☐	GA	☐	HR	☐	IT	☐	LV	☐	LT	☐	HU	☐	MT	☐	NL
☐	PL	☐	PT	☐	RO	☐	SK	☐	SL	☐	FI	☐	SV		
- 9.2. Persoana 2, astfel cum se menționează la punctul 6.2*
- 9.2.1. Nu
- 9.2.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 9.2.3. Da
- 9.2.3.1. Data notificării (zz/ll/aaaa)
- 9.2.3.2. Hotărârea a fost notificată în următoarea (următoarele) limbă (limbi):
☐	BG	☐	ES	☐	CS	☐	DE	☐	ET	☐	EL	☐	EN	☐	FR
☐	GA	☐	HR	☐	IT	☐	LV	☐	LT	☐	HU	☐	MT	☐	NL
☐	PL	☐	PT	☐	RO	☐	SK	☐	SL	☐	FI	☐	SV		
10. ÎN SCOP INFORMATIV: AU FOST LUATE MĂSURI PENTRU A SE ASIGURA EXISTENȚA UNOR CONTACTE ÎNTRE COPIL (COPII) ȘI PERSOANA CARE SOLICITĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI (COPIILOR), ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 27 ALINEATUL (2) DIN REGULAMENT*
- 10.1. Nu
- 10.2. Da
- 10.2.1. În caz afirmativ, vă rugăm să anexați o copie sau un rezumat al hotărârii.

Dacă ați anexat pagini suplimentare, vă rugăm să precizați numărul de pagini: ...

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa)

Semnătura și/sau ștampila

ANEXA II

CERTIFICAT PRIVIND HOTĂRĂRILE ÎN MATERIE MATRIMONIALĂ

[Articolul 36 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽¹⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cererea unei părți, în ceea ce privește o hotărâre de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei, de către instanța unui stat membru de origine, astfel cum a fost comunicată Comisiei în temeiul articolului 103 din regulament.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE* ⁽²⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. INSTANȚA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

2.1. Denumirea*

2.2. Adresa*

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

3. INSTANȚA CARE A PRONUNȚAT HOTĂRĂREA (dacă este diferită)

3.1. Denumirea

3.2. Adresa

4. HOTĂRĂREA*

4.1. Data (zz/ll/aaaa)*

4.2. Numărul de referință*

4.3. Tipul hotărârii*

4.3.1. Divorț4.3.2. Anulare a căsătoriei4.3.3. Separare de drept

(¹) Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

(²) Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

5. CĂSĂTORIA*

5.1. Soți*

5.1.1.

5.1.1.1. Nume*

5.1.1.2. Prenume*

5.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*

5.1.1.4. Locul nașterii

5.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

5.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

5.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

5.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

5.1.2.

5.1.2.1. Nume*

5.1.2.2. Prenume*

5.1.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*

5.1.2.4. Locul nașterii

5.1.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

5.1.2.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

5.1.2.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

5.1.2.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

5.2. Data, țara și locul căsătoriei*

5.2.1. Data (zz/ll/aaaa)*

5.2.2. Țara*

5.2.3. Locul (dacă această informație este disponibilă)

6. HOTĂRÂREA A FOST PRONUNȚATĂ ÎN LIPSĂ*
- 6.1. Nu
- 6.2. Da
- 6.2.1. Partea lipsă, astfel cum se menționează la punctul ... (vă rugăm să completați)
- 6.2.2. Părții respective i-a fost notificat sau comunicat actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent.
- 6.2.2.1. Nu
- 6.2.2.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 6.2.2.3. Da
- 6.2.2.3.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)
7. HOTĂRÂREA MAI POATE FI SUPUSĂ UNOR ALTE CĂI DE ATAC ÎN CONFORMITATE CU LEGISLAȚIA STATULUI MEMBRU DE ORIGINE*
- 7.1. Nu
- 7.2. Da
8. DATA LA CARE HOTĂRÂREA PRODUCE EFECTE JURIDICE ÎN STATUL MEMBRU ÎN CARE A FOST PRONUNȚATĂ (ZZ/LL/AAAA)*
9. NUMELE PĂRȚII (PĂRȚILOR) CARE A (AU) BENEFICIAT DE ASISTENȚĂ JUDICIARĂ ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 74 ALINEATUL (1) DIN REGULAMENT
- 9.1. Partea (Părțile)
- 9.1.1. astfel cum se menționează la punctul 5.1.1
- 9.1.2. astfel cum se menționează la punctul 5.1.2
10. CHELTUIELI DE JUDECATĂ AFERENTE PROCEDURII ⁽³⁾
- 10.1. Hotărârea vizează și materia răspunderii părintești, iar informațiile referitoare la cheltuielile de judecată aferente procedurilor inițiate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate exclusiv în certificatul privind hotărârile în materia răspunderii părintești.
- 10.2. Hotărârea dispune că ⁽⁴⁾

..... (nume)

..... (prenume)

⁽³⁾ Acest punct acoperă și situațiile în care cheltuielile de judecată fac obiectul unei hotărâri distincte. Simplul fapt că cuantumul cheltuielilor nu a fost stabilit încă nu ar trebui să împiedice instanța să elibereze certificatul în cazul în care o parte dorește să solicite recunoașterea părții din hotărâre referitoare la fond.

⁽⁴⁾ Dacă s-a dispus ca mai mult de o parte să suporte cheltuielile de judecată, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

trebuie să îi plătească lui

..... (nume)

..... (prenume)

suma de

euro (EUR)

leva bulgărești (BGN)

kuna croate (HRK)

coroane cehe (CZK)

forinți maghiari (HUF)

zloți polonezi (PLN)

lire sterline (GBP)

lei românești (RON)

coroane suedeze (SEK)

altele [vă rugăm să precizați (codul ISO)]:

- 10.3. Orice alte informații suplimentare care ar putea fi relevante (de exemplu, sumă fixă sau procent; dobânzile acordate; cheltuielile de judecată suportate în comun; în cazul în care s-a dispus ca mai multe părți să suporte cheltuielile, dacă vreuna dintre acestea poate fi obligată la plata întregii sume):

.....

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa)

Semnătura și/sau ștampila

ANEXA III

CERTIFICAT PRIVIND HOTĂRĂRILE ÎN MATERIA RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI

[Articolul 36 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽¹⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cererea unei părți, în ceea ce privește o hotărâre în materia răspunderii părintești, de către instanța unui stat membru de origine, astfel cum a fost comunicată Comisiei în temeiul articolului 103 din regulamentul.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE* ⁽²⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. INSTANȚA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

2.1. Denumirea*

2.2. Adresa*

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

3. INSTANȚA CARE A PRONUNȚAT HOTĂRĂREA (dacă este diferită)

3.1. Denumirea

3.2. Adresa

4. HOTĂRĂREA*

4.1. Data (zz/ll/aaaa)*

4.2. Numărul de referință*

5. COPILUL (COPILII) ⁽³⁾ VIZAT (VIZAȚI) DE HOTĂRĂRE*

5.1. Copilul 1*

5.1.1. Nume*

5.1.2. Prenume*

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

⁽²⁾ Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

⁽³⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 5.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*
- 5.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.2. Copilul 2
- 5.2.1. Nume
- 5.2.2. Prenume
- 5.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.2.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.3. Copilul 3
- 5.3.1. Nume
- 5.3.2. Prenume
- 5.3.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.3.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.3.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
6. ÎNCREDINȚAREA ⁽⁴⁾
- 6.1. Încredințare acordată în conformitate cu hotărârea ⁽⁵⁾
.....
- 6.2. Acordată părții (părților) următoare ⁽⁶⁾
- 6.2.1. Partea 1
- 6.2.1.1. Persoană fizică
- 6.2.1.1.1. Nume
- 6.2.1.1.2. Prenume
- 6.2.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 6.2.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

⁽⁴⁾ Vă atragem atenția că termenul „încredințare” este definit la articolul 2 alineatul (2) punctul 9 din regulament.

⁽⁵⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽⁶⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

6.2.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

6.2.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

6.2.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

6.2.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

6.2.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

6.2.1.2.1. Denumirea completă

6.2.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

6.2.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

6.2.2. Partea 2

6.2.2.1. Persoană fizică

6.2.2.1.1. Nume

6.2.2.1.2. Prenume

6.2.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

6.2.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

6.2.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

6.2.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

6.2.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

6.2.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

6.2.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

6.2.2.2.1. Denumirea completă

6.2.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

6.2.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

6.3. Hotărârea implică predarea copilului (copiilor)

6.3.1. Nu

6.3.2. Da

- 6.3.2.1. Detaliile predării relevante pentru executare, dacă nu au fost deja indicate la punctul 6.1 [de exemplu, cui, care copil (copii), predare periodică sau unică]
-

7. DREPTUL DE VIZITĂ7.1. Drept de vizită acordat de hotărârea ⁽⁷⁾

.....

7.2. Acordat părții (părților) următoare ⁽⁸⁾

7.2.1. Partea 1

7.2.1.1. Nume

7.2.1.2. Prenume

7.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

7.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

7.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

7.2.2. Partea 2

7.2.2.1. Nume

7.2.2.2. Prenume

7.2.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

7.2.2.4. Locul nașterii (în cazul în care această informație este disponibilă)

7.2.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.2.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2.2.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

⁽⁷⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽⁸⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

7.2.2.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

7.3. Hotărârea implică predarea copilului (copiilor)

7.3.1. Nu

7.3.2. Da

7.3.2.1. Detaliile predării relevante pentru executare, dacă nu au fost deja indicate la punctul 7.1 [de exemplu, cui, care copil (copii), predare periodică sau unică]

.....

8. ALTE DREPTURI ÎN MATERIA RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI

8.1. Drept(uri) acordat(e) în conformitate cu hotărârea ⁽⁹⁾

.....

8.2. Acordate părții (părilor) următoare ⁽¹⁰⁾

8.2.1. Partea 1

8.2.1.1. Persoană fizică

8.2.1.1.1. Nume

8.2.1.1.2. Prenume

8.2.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

8.2.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

8.2.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

8.2.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8.2.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

8.2.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

8.2.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

8.2.1.2.1. Denumirea completă

8.2.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

8.2.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

⁽⁹⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽¹⁰⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

8.2.2. Partea 2

8.2.2.1. Persoană fizică

8.2.2.1.1. Nume

8.2.2.1.2. Prenume

8.2.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

8.2.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

8.2.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

8.2.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8.2.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

8.2.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

8.2.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

8.2.2.2.1. Denumirea completă

8.2.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

8.2.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8.3. Hotărârea implică predarea copilului (copiilor)

8.3.1. Nu8.3.2. Da8.3.2.1. Detaliile predării relevante pentru executare, dacă nu au fost deja indicate la punctul 8.1 [de exemplu, cui, care copil (copii), predare periodică sau unică]

.....

9. HOTĂRÂREA DISPUNE O MĂSURĂ (MĂSURI) PROVIZORIE (PROVIZORII), INCLUSIV ASIGURĂTORIE (ASIGURĂTORII)*

9.1. Nu9.2. Da9.2.1. Descrierea măsurii (măsurilor) dispuse ⁽¹⁾

.....

⁽¹⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

10. HOTĂRÂREA MAI POATE FI SUPUSĂ UNOR ALTE CĂI DE ATAC ÎN CONFORMITATE CU LEGISLAȚIA STATULUI MEMBRU DE ORIGINE*
- 10.1. Nu
- 10.2. Da
11. HOTĂRÂREA ESTE EXECUTORIE ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE*
- 11.1. În ceea ce privește încredințarea, astfel cum se menționează la punctul 6
- 11.1.1. Nu
- 11.1.1.1. Hotărârea nu conține o obligație executorie (dacă este cazul).
- 11.1.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie]: .../.../.....
- 11.1.3. Da, dar numai împotriva părții ⁽¹²⁾ menționate la punctul (vă rugăm să completați)
- 11.1.3.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie împotriva părții respective: .../.../.....
- 11.1.4. Da, dar numai în ceea ce privește partea (părțile) următoare a(le) hotărârii (vă rugăm să precizați)
- 11.1.4.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care această (aceste) parte (părți) a(u) devenit executorie (executorii): .../.../.....
- 11.2. În ceea ce privește dreptul de vizită, astfel cum se menționează la punctul 7
- 11.2.1. Nu
- 11.2.1.1. Hotărârea nu conține o obligație executorie (dacă este cazul).
- 11.2.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie]: .../.../.....
- 11.2.3. Da, dar numai împotriva părții ⁽¹³⁾ menționate la punctul (vă rugăm să completați)
- 11.2.3.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie împotriva părții respective: .../.../.....
- 11.2.4. Da, dar numai în ceea ce privește partea (părțile) următoare a(le) hotărârii (vă rugăm să precizați)
- 11.2.4.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care această (aceste) parte (părți) a(u) devenit executorie (executorii): .../.../.....
- 11.3. În ceea ce privește alte drepturi în materia răspunderii părintești, astfel cum se menționează la punctul 8
- 11.3.1. Nu

⁽¹²⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹³⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 11.3.1.1. Hotărârea nu conține o obligație executorie (dacă este cazul).
- 11.3.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie]: .../.../.....
- 11.3.3. Da, dar numai împotriva părții ⁽¹⁴⁾ menționate la punctul (vă rugăm să completați)
- 11.3.3.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie împotriva părții respective: .../.../.....
- 11.3.4. Da, dar numai în ceea ce privește partea (părțile) următoare a(le) hotărârii (vă rugăm să precizați)
- 11.3.4.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care această (aceste) parte (părți) a(u) devenit executorie (executorii): .../.../.....
12. LA DATA ELIBERĂRII PREZENTULUI CERTIFICAT, HOTĂRÂREA A FOST NOTIFICATĂ SAU COMUNICATĂ PĂRȚII (PĂRȚILOR) ⁽¹⁵⁾ ÎMPOTRIVA CĂREIA (CĂRORA) SE SOLICITĂ EXECUTAREA*
- 12.1. Părți menționate la punctul (vă rugăm să completați)
- 12.1.1. Nu
- 12.1.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 12.1.3. Da
- 12.1.3.1. Data notificării/comunicării (zz/ll/aaaa)
- 12.1.3.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată în următoarea limbă (următoarele limbi):
☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		
- 12.2. Părți menționate la punctul (vă rugăm să completați)
- 12.2.1. Nu
- 12.2.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 12.2.3. Da
- 12.2.3.1. Data notificării/comunicării (zz/ll/aaaa)

⁽¹⁴⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁵⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

12.2.3.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată în următoarea limbă (următoarele limbi):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

13. HOTĂRÂREA A FOST PRONUNȚATĂ ÎN LIPSĂ*

13.1. Nu

13.2. Da

13.2.1. Partea (părțile) lipsă ⁽¹⁶⁾, astfel cum se menționează la punctul (vă rugăm să completați)

13.2.2. Părții respective i-a fost notificat sau comunicat actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent.

13.2.2.1. Nu

13.2.2.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru

13.2.2.3. Da

13.2.2.3.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)

14. COPILUL (COPIII) ⁽¹⁷⁾ MENȚIONAT (MENȚIONAȚI) LA PUNCTUL 5 A(U) FOST CAPABIL(I) SĂ ÎȘI FORMEZE PROPRIILE OPINII*

14.1. Copilul menționat la punctul 5.1

14.1.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 15)

14.1.2. Nu

14.2. Copilul menționat la punctul 5.2

14.2.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 15)

14.2.2. Nu

14.3. Copilul menționat la punctul 5.3

14.3.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 15)

14.3.2. Nu

⁽¹⁶⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁷⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

15. COPILULUI (COPILOR) CAPABIL(I) DE A-ȘI FORMA PROPRIILE OPINII, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA PUNCTUL 14, I (LI) S-A OFERIT POSIBILITATEA REALĂ ȘI EFECTIVĂ DE A-ȘI EXPRIMA RESPECTIVELE OPINII, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 DIN REGULAMENT

15.1. Copilul menționat la punctul 5.1

15.1.1. Da

15.1.2. Nu, din următoarele motive:

15.2. Copilul menționat la punctul 5.2

15.2.1. Da

15.2.2. Nu, din următoarele motive:

15.3. Copilul menționat la punctul 5.3

15.3.1. Da

15.3.2. Nu, din următoarele motive:

16. NUMELE PĂRȚII (PĂRȚILOR) (18) CARE A (AU) BENEFICIAT DE ASISTENȚĂ JUDICIARĂ ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 74 ALINEATUL (1) DIN REGULAMENT

16.1. Partea (Părțile)

16.1.1. astfel cum se menționează la punctul (vă rugăm să completați)

16.1.2. astfel cum se menționează la punctul (vă rugăm să completați)

17. CHELTUIELI DE JUDECATĂ AFERENTE PROCEDURII (19)

17.1. Hotărârea vizează și materia matrimonială, iar informațiile referitoare la cheltuielile de judecată aferente procedurilor inițiate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate exclusiv în prezentul certificat.

17.2. Hotărârea dispune că (20)

..... (nume)

..... (prenume)

trebuie să îi plătească lui

..... (nume)

..... (prenume)

suma de

(18) În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

(19) Acest punct acoperă și situațiile în care cheltuielile de judecată fac obiectul unei hotărâri distincte. Simplul fapt că cuantumul cheltuielilor nu a fost stabilit încă nu ar trebui să împiedice instanța să elibereze certificatul în cazul în care o parte dorește să solicite recunoașterea sau executarea părții din hotărâre referitoare la fond.

(20) Dacă s-a dispus ca mai mult de o parte să suporte cheltuielile de judecată, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- euro (EUR) leva bulgărești (BGN) kuna croate (HRK)
- coroane cehe (CZK) forinți maghiari (HUF) zloți polonezi (PLN)
- lire sterline (GBP) lei românești (RON) coroane suedeze (SEK)
- altele [vă rugăm să precizați (codul ISO)]:

- 17.3. Orice alte informații suplimentare care ar putea fi relevante (de exemplu, sumă fixă sau procent; dobânzile acordate; cheltuielile de judecată suportate în comun; în cazul în care s-a dispus ca mai multe părți să suporte cheltuielile, dacă vreuna dintre acestea poate fi obligată la plata întregii sume):

.....

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa)

Semnătura și/sau ștampila

ANEXA IV

CERTIFICAT PRIVIND HOTĂRĂRILE PRIN CARE SE DISPUNE ÎNAPOIEREA UNUI COPIL ÎN ALT STAT MEMBRU ÎN TEMEIUL CONVENȚIEI DE LA HAGA DIN 1980 ⁽¹⁾ ȘI ORICE MĂSURĂ PROVIZORIE, INCLUSIV ASIGURĂTORIE, LUATĂ ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 27 ALINEATUL (5) DIN REGULAMENT, CARE ÎNSOȚEȘTE RESPECTIVELE HOTĂRĂRI

[Articolul 36 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽²⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cererea unei părți, de instanța dintr-un stat membru de origine al unei hotărâri de înapoiere, comunicată Comisiei în conformitate cu articolul 103 din regulamentul, în cazul în care hotărârea prin care se dispune înapoierea trebuie să fie executată în alt stat membru ca urmare a unei noi răpiri a copilului (copiilor) după ce a fost dispusă înapoierea sau în cazul în care hotărârea prin care se dispune înapoierea conține o măsură provizorie, inclusiv asiguratorie, întemeiată pe articolul 27 alineatul (5) din regulamentul, pentru a proteja copilul împotriva riscului grav menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE AL HOTĂRĂRII PRIN CARE SE DISPUNE ÎNAPOIEREA COPILULUI (COPILOR)* ⁽³⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. INSTANȚA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

2.1. Denumirea*

2.2. Adresa*

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

3. INSTANȚA CARE A PRONUNȚAT HOTĂRĂREA (dacă este diferită)

3.1. Denumirea

3.2. Adresa

4. HOTĂRĂREA*

4.1. Data (zz/ll/aaaa)*

4.2. Numărul de referință*

⁽¹⁾ Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

⁽³⁾ Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

5. COPILUL (COPIII) ⁽⁴⁾ CARE, ÎN CONFORMITATE CU HOTĂRÂREA, URMEAZĂ SĂ FIE ÎNAPOIAT (ÎNAPOIAȚI)*
- 5.1. Copilul 1*
- 5.1.1. Nume*
- 5.1.2. Prenume*
- 5.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*
- 5.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.2. Copilul 2
- 5.2.1. Nume
- 5.2.2. Prenume
- 5.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.2.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.3. Copilul 3
- 5.3.1. Nume
- 5.3.2. Prenume
- 5.3.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.3.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.3.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
6. STATUL MEMBRU ÎN CARE, ÎN CONFORMITATE CU HOTĂRÂREA, AR TREBUI SĂ FIE ÎNAPOIAT (ÎNAPOIAȚI) COPILUL (COPIII)*
☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

(4) În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

7. DACĂ ȘI ÎN MĂSURA ÎN CARE SE MENȚIONEAZĂ ÎN HOTĂRÂRE, COPILUL (COPIII) URMEAZĂ SĂ FIE ÎNAPOIAT (ÎNAPOIAȚI) URMĂTOARELOR PERSOANE ^(?)

7.1. Partea 1

7.1.1. Persoană fizică

7.1.1.1. Nume

7.1.1.2. Prenume

7.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

7.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

7.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

7.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

7.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

7.1.2.1. Denumirea completă

7.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2. Partea 2

7.2.1. Persoană fizică

7.2.1.1. Nume

7.2.1.2. Prenume

7.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

7.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

^(?) În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

7.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

7.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

7.2.2.1. Denumirea completă

7.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8. MODALITĂȚI PRACTICE PRIVIND ÎNAPOIEREA (DACĂ ȘI ÎN MĂSURA ÎN CARE SUNT MENȚIONATE ÎN HOTĂRÂRE) ⁽⁶⁾
.....

9. HOTĂRÂREA CUPRINDE O MĂSURĂ (MĂSURI) PROVIZORIE (PROVIZORII), INCLUSIV ASIGURĂTORIE (ASIGURĂTORII), ÎNTEMEIATĂ (ÎNTEMEIATE) PE ARTICOLUL 27 ALINEATUL (5) DIN REGULAMENT PENTRU A PROTEJA COPILUL ÎMPOTRIVA RISCULUI GRAV MENȚIONAT LA ARTICOLUL 13 ALINEATUL (1) LITERA (B) DIN CONVENȚIA DE LA HAGĂ DIN 1980*

9.1. Nu

9.2. Da

9.2.1. Descrierea măsurii (măsurilor) dispuse ⁽⁷⁾
.....

10. PARTEA ⁽⁸⁾ ÎMPOTRIVA CĂREIA SE SOLICITĂ EXECUTAREA*

10.1. Nume*

10.2. Prenume*

10.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*

10.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

10.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

10.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

10.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

10.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

11. HOTĂRÂREA MAI POATE FI SUPUSĂ UNOR ALTE CĂI DE ATAC ÎN CONFORMITATE CU LEGISLAȚIA STATULUI MEMBRU DE ORIGINE*

11.1. Nu

11.2. Da

⁽⁶⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽⁷⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽⁸⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

12. HOTĂRÂREA ESTE EXECUTORIE ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE*
- 12.1. Nu
- 12.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie]: .../.../.....
- 12.3. Da, dar numai împotriva părții ⁽⁹⁾ menționate la punctul ... (vă rugăm să completați)
- 12.3.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie împotriva părții respective: .../.../.....
13. LA DATA ELIBERĂRII PREZENTULUI CERTIFICAT, HOTĂRÂREA A FOST NOTIFICATĂ SAU COMUNICATĂ PĂRȚII (PĂRȚILOR) ⁽¹⁰⁾ ÎMPOTRIVA CĂREIA (CĂRORA) SE SOLICITĂ EXECUTAREA, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA PUNCTUL 10*
- 13.1. Nu
- 13.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 13.3. Da
- 13.3.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)
- 13.3.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată în următoarea limbă (următoarele limbi):
☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		
14. HOTĂRÂREA A FOST PRONUNȚATĂ ÎN LIPSĂ*
- 14.1. Nu
- 14.2. Da
- 14.2.1. Partea lipsă, astfel cum se menționează la punctul ... (vă rugăm să completați)
- 14.2.2. Părți respective i-a fost notificat sau comunicat actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent
- 14.2.2.1. Nu
- 14.2.2.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 14.2.2.3. Da
- 14.2.2.3.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)

⁽⁹⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁰⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

15. COPILUL (COPIII) ⁽¹¹⁾ MENȚIONAT (MENȚIONAȚI) LA PUNCTUL 5 A(U) FOST CAPABIL(I) SĂ ÎȘI FORMEZE PROPRIILE OPINII*
- 15.1. Copilul menționat la punctul 5.1.
- 15.1.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 16)
- 15.1.2. Nu
- 15.2. Copilul menționat la punctul 5.2.
- 15.2.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 16)
- 15.2.2. Nu
- 15.3. Copilul menționat la punctul 5.3.
- 15.3.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 16)
- 15.3.2. Nu
16. COPILULUI (COPILOR) ⁽¹²⁾ CAPABIL(I) SĂ ÎȘI FORMEZE PROPRIILE OPINII, MENȚIONAȚI LA PUNCTUL 15, I (LI) S-A OFERIT O POSIBILITATE REALĂ ȘI EFECTIVĂ DE A-ȘI EXPRIMA OPINIA ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 DIN REGULAMENT
- 16.1. Copilul menționat la punctul 5.1
- 16.1.1. Da
- 16.1.2. Nu, pentru următoarele motive:
- 16.2. Copilul menționat la punctul 5.2
- 16.2.1. Da
- 16.2.2. Nu, pentru următoarele motive:
- 16.3. Copilul menționat la punctul 5.3
- 16.3.1. Da
- 16.3.2. Nu, pentru următoarele motive:
17. NUMELE PĂRȚII (PĂRȚILOR) ⁽¹³⁾ CARE A (AU) BENEFICIAT DE ASISTENȚĂ JUDICIARĂ ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 74 ALINEATUL (1) DIN REGULAMENT

⁽¹¹⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹²⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹³⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

17.1. Partea (Părțile)

17.1.1. astfel cum se menționează la punctul ... (vă rugăm să completați)

17.1.2. astfel cum se menționează la punctul ... (vă rugăm să completați)

18. CHELTUIELI DE JUDECATĂ AFERENTE PROCEDURII ⁽¹⁴⁾

18.1. Hotărârea dispune că ⁽¹⁵⁾

..... (nume)

..... (prenume)

trebuie să îi plătească lui

..... (nume)

..... (prenume)

suma de

- euro (EUR) leva bulgărești (BGN) kuna croate (HRK)
- coroane cehe (CZK) forinți maghiari (HUF) zloți polonezi (PLN)
- lire sterline (GBP) lei românești (RON) coroane suedeze (SEK)
- altele [vă rugăm să precizați (codul ISO)]:

18.2. Orice informații suplimentare privind cheltuielile de judecată care ar putea fi relevante (de exemplu, sumă fixă sau procent; dobânzile acordate; cheltuielile de judecată suportate în comun; în cazul în care s-a dispus ca mai multe părți să suporte cheltuielile, dacă vreuna dintre acestea poate fi obligată la plata întregii sume):

.....

Dacă ați anexat pagini suplimentare, vă rugăm să precizați numărul de pagini: ...

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa)

Semnătura și/sau ștampila

⁽¹⁴⁾ Acest punct acoperă și situațiile în care cheltuielile de judecată fac obiectul unei hotărâri distincte. Simplul fapt că cuantumul cheltuielilor nu a fost stabilit încă nu ar trebui să împiedice instanța să elibereze certificatul în cazul în care o parte dorește să solicite recunoașterea sau executarea părții din hotărâre referitoare la fond.

⁽¹⁵⁾ Dacă s-a dispus ca mai mult de o parte să suporte cheltuielile de judecată, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

ANEXA V

CERTIFICAT PRIVIND ANUMITE HOTĂRĂRI PRIN CARE SE ACORDĂ DREPTUL DE VIZITĂ

[Articolul 42 alineatul (1) litera (a) și articolul 47 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽¹⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cererea unei părți, de instanța care a pronunțat hotărârea numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 47 alineatul (3) din regulament, astfel cum se menționează la punctele 11-14. În caz contrar, se utilizează anexa III din regulament.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE* ⁽²⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. INSTANȚA CARE A PRONUNȚAT HOTĂRĂREA ȘI ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

2.1. Denumirea*

2.2. Adresa*

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

3. HOTĂRĂREA*

3.1. Data (zz/ll/aaaa)*

3.2. Numărul de referință*

4. COPILUL (COPIII) ⁽³⁾ VIZAT (VIZAȚI) DE HOTĂRĂRE*

4.1. Copilul 1*

4.1.1. Nume*

4.1.2. Prenume*

4.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*

4.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

⁽²⁾ Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

⁽³⁾ În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 4.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 4.2. Copilul 2
- 4.2.1. Nume
- 4.2.2. Prenume
- 4.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 4.2.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 4.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 4.3. Copilul 3
- 4.3.1. Nume
- 4.3.2. Prenume
- 4.3.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 4.3.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 4.3.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
5. PARTEA (PĂRȚILE) (4) CĂREIA (CĂRORA) I (LI) S-A ACORDAT DREPTUL DE VIZITĂ*
- 5.1. Partea 1*
- 5.1.1. Nume*
- 5.1.2. Prenume*
- 5.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*
- 5.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 5.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

(4) În cazul în care sunt mai mult de două părți cărora li s-a acordat dreptul de vizită, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 5.2. Partea 2
- 5.2.1. Nume
- 5.2.2. Prenume
- 5.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.2.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 5.2.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
6. DREPTUL DE VIZITĂ ACORDAT ÎN CONFORMITATE CU HOTĂRÂREA ȘI MODALITĂȚILE PRACTICE PRIVIND EXERCITAREA SA (ÎN MĂSURA ÎN CARE SUNT MENȚIONATE ÎN HOTĂRÂRE) ⁽⁵⁾
-
7. PARTEA (PĂRȚILE) ⁽⁶⁾ ÎMPOTRIVA CĂREIA (CĂRORA) SE SOLICITĂ EXECUTAREA*
- 7.1. Partea 1*
- 7.1.1. Persoană fizică
- 7.1.1.1. Nume
- 7.1.1.2. Prenume
- 7.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 7.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 7.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 7.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 7.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 7.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
- 7.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism
- 7.1.2.1. Denumirea completă

⁽⁵⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽⁶⁾ În cazul în care sunt mai mult de două părți împotriva cărora se solicită executarea, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

7.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2. Partea 2

7.2.1. Persoană fizică

7.2.1.1. Nume

7.2.1.2. Prenume

7.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

7.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

7.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

7.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

7.2.2.1. Denumirea completă

7.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8. HOTĂRÂREA MAI POATE FI SUPUSĂ UNOR ALTE CĂI DE ATAC ÎN CONFORMITATE CU LEGISLAȚIA STATULUI MEMBRU DE ORIGINE*

8.1. Nu

8.2. Da

9. HOTĂRÂREA ESTE EXECUTORIE ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE*

9.1. Nu

9.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie]:
.../.../.....

9.3. Da, dar numai împotriva părții (?) menționate la punctul ... (vă rugăm să completați)

9.3.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie împotriva părții respective: .../.../.....

(?) În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

9.4. Da, dar numai în ceea ce privește partea (părțile) următoare a(le) hotărârii (vă rugăm să precizați)

9.4.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care această (aceste) parte (părți) a(u) devenit executorie (executorii): .../.../.....

10. LA DATA ELIBERĂRII PREZENTULUI CERTIFICAT, HOTĂRÂREA A FOST NOTIFICATĂ SAU COMUNICATĂ PĂRȚII (PĂRȚILOR) ⁽⁸⁾ ÎMPOTRIVA CĂREIA (CĂRORA) SE SOLICITĂ EXECUTAREA*

10.1. Părți menționate la punctul 7.1*

10.1.1. Nu

10.1.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru

10.1.3. Da

10.1.3.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)

10.1.3.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată în următoarea limbă (următoarele limbi):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

10.2. Părți menționate la punctul 7.2

10.2.1. Nu

10.2.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru

10.2.3. Da

10.2.3.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)

10.2.3.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată în următoarea limbă (următoarele limbi):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

⁽⁸⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

11. TOATE PĂRȚILE INTERESATE AU AVUT POSIBILITATEA DE A FI ASCULTATE*
- 11.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
12. COPILUL (COPILII) ⁽⁹⁾ MENȚIONAT (MENȚIONAȚI) LA PUNCTUL 4, A(U) FOST CAPABIL(I) SĂ ÎȘI FORMEZE PROPRIA OPINIE (PROPRIILE OPINII)*
- 12.1. Copilul menționat la punctul 4.1
- 12.1.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 13)
- 12.1.2. Nu
- 12.2. Copilul menționat la punctul 4.2
- 12.2.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 13)
- 12.2.2. Nu
- 12.3. Copilul menționat la punctul 4.3
- 12.3.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 13)
- 12.3.2. Nu
13. COPILULUI (COPILOR) CAPABIL(I) DE A-ȘI FORMA PROPRIILE OPINII, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA PUNCTUL 12, I (LI) S-A OFERIT POSIBILITATEA REALĂ ȘI EFECTIVĂ DE A-ȘI EXPRIMA RESPECTIVELE OPINII, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 DIN REGULAMENT
- 13.1. Copilul menționat la punctul 4.1
- 13.1.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
- 13.2. Copilul menționat la punctul 4.2
- 13.2.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
- 13.3. Copilul menționat la punctul 4.3
- 13.3.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
14. HOTĂRÂREA A FOST PRONUNȚATĂ ÎN LIPSĂ*
- 14.1. Nu
- 14.2. Da
- 14.2.1. Partea ⁽¹⁰⁾ lipsă, astfel cum se menționează la punctul ... (vă rugăm să completați)
- 14.2.2. Părții(lor) respective i-a (le-a) fost notificat sau comunicat actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent în timp util și într-un mod care să îi (le) permită să își pregătească apărarea

⁽⁹⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁰⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

14.2.2.1. Da

14.2.2.1.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)

14.2.2.2. Nu, însă partea care nu s-a prezentat a acceptat totuși hotărârea într-un mod neechivoc (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)

15. NUMELE PĂRȚII (PĂRȚILOR) ⁽¹¹⁾ CARE A (AU) BENEFICIAT DE ASISTENȚĂ JUDICIARĂ ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 74 ALINEATUL (1) DIN REGULAMENT

15.1. Partea (Părțile)

15.1.1. astfel cum se menționează la punctul ...(vă rugăm să completați)

15.1.2. astfel cum se menționează la punctul ...(vă rugăm să completați)

16. CHELTUIELI DE JUDECATĂ AFERENTE PROCEDURII ⁽¹²⁾

16.1. Hotărârea vizează și materia matrimonială, iar informațiile referitoare la cheltuielile de judecată aferente procedurilor inițiate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate exclusiv în certificatul privind hotărârile în materie matrimonială.

16.2. Hotărârea vizează și alte chestiuni aferente răspunderii părintești, iar informațiile referitoare la cheltuielile de judecată aferente procedurilor inițiate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate exclusiv în certificatul privind hotărârile în materia răspunderii părintești.

16.3. Hotărârea dispune că ⁽¹³⁾

..... (nume)

..... (prenume)

trebuie să îi plătească lui

..... (nume)

..... (prenume)

suma de

euro (EUR)

leva bulgărești (BGN)

kuna croate (HRK)

coroane cehe (CZK)

forinți maghiari (HUF)

zloți polonezi (PLN)

lire sterline (GBP)

lei românești (RON)

coroane suedeze (SEK)

altele [vă rugăm să precizați (codul ISO)]:

⁽¹¹⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹²⁾ Acest punct acoperă și situațiile în care cheltuielile de judecată fac obiectul unei hotărâri distincte. Simplul fapt că cuantumul cheltuielilor nu a fost stabilit încă nu ar trebui să împiedice instanța să elibereze certificatul în cazul în care o parte dorește să solicite recunoașterea sau executarea părții din hotărâre referitoare la fond.

⁽¹³⁾ Dacă s-a dispus ca mai mult de o parte să suporte cheltuielile de judecată, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 16.4. Orice informații suplimentare privind cheltuielile de judecată care ar putea fi relevante (de exemplu, sumă fixă sau procent; dobânzile acordate; cheltuielile de judecată suportate în comun; în cazul în care s-a dispus ca mai multe părți să suporte cheltuielile, dacă vreuna dintre acestea poate fi obligată la plata întregii sume):

.....

Dacă ați anexat pagini suplimentare, vă rugăm să precizați numărul de pagini: ...

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa) ...

Semnătura și/sau ștampila

ANEXA VI

CERTIFICAT REFERITOR LA ANUMITE HOTĂRĂRI PRIVIND SOLUȚIONAREA PE FOND A CHESTIUNII ÎNCREDINȚĂRII COPILULUI, PRONUNȚATE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 29 ALINEATUL (6) DIN REGULAMENT ȘI CARE IMPLICĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI [articolul 29 alineatul (6), articolul 42 alineatul (1) litera (b) și articolul 47 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽¹⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cererea unei părți, de instanța care a pronunțat hotărârea în temeiul articolului 29 alineatul (6), în măsura în care această hotărâre implică înapoierea copilului și numai dacă sunt îndeplinite condițiile de la articolul 47 alineatele (3) și (4) din regulament, după cum se indică la punctele 11-15. În caz contrar, se utilizează anexa III din regulament.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE* ⁽²⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. INSTANȚA CARE A PRONUNȚAT HOTĂRÂREA ȘI ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

2.1. Denumirea*

2.2. Adresa*

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

3. HOTĂRÂREA*

3.1. Data (zz/ll/aaaa)*

3.2. Numărul de referință*

4. COPILUL (COPILII) ⁽³⁾ CARE URMEAZĂ A FI ÎNAPOIAȚI ÎN CONFORMITATE CU HOTĂRÂREA*

4.1. Copilul 1*

4.1.1. Nume*

4.1.2. Prenume*

4.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*

4.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

⁽²⁾ Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

⁽³⁾ În cazul în care sunt vizati mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 4.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 4.2. Copilul 2
- 4.2.1. Nume
- 4.2.2. Prenume
- 4.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 4.2.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 4.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 4.3. Copilul 3
- 4.3.1. Nume
- 4.3.2. Prenume
- 4.3.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 4.3.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 4.3.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
5. DACĂ ȘI ÎN MĂSURA ÎN CARE SE MENȚIONEAZĂ ÎN HOTĂRÂRE, COPILUL (COPIII) URMEAZĂ SĂ FIE ÎNAPOIAT (ÎNAPOIAȚI) URMĂTOARELOR PERSOANE (*)
- 5.1. Partea 1
- 5.1.1. Persoană fizică
- 5.1.1.1. Nume
- 5.1.1.2. Prenume
- 5.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 5.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
- 5.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

(*) În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 5.1.2.1. Denumirea completă
- 5.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2. Partea 2
- 5.2.1. Persoană fizică
- 5.2.1.1. Nume
- 5.2.1.2. Prenume
- 5.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 5.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 5.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
- 5.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism
- 5.2.2.1. Denumirea completă
- 5.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
6. MODALITĂȚI PRACTICE PRIVIND ÎNAPOIEREA (DACĂ ȘI ÎN MĂSURA ÎN CARE SUNT MENȚIONATE ÎN HOTĂRÂRE) ⁽⁵⁾
.....
7. PARTEA ⁽⁶⁾ ÎMPOTRIVA CĂREIA SE SOLICITĂ EXECUTAREA *
- 7.1. Nume *
- 7.2. Prenume *
- 7.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
- 7.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
- 7.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

⁽⁵⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽⁶⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 7.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 7.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea
- 7.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
8. HOTĂRÂREA MAI POATE FI SUPUSĂ UNOR ALTE CĂI DE ATAC ÎN CONFORMITATE CU LEGISLAȚIA STATULUI MEMBRU DE ORIGINE*
- 8.1. Nu
- 8.2. Da
9. PARTEA DIN HOTĂRÂRE CARE IMPLICĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI (COPILOR) ESTE EXECUTORIE ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE*
- 9.1. Nu
- 9.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie]:
.../.../.....
- 9.3. Da, dar numai împotriva părții (7) menționate la punctul ... (vă rugăm să completați):
- 9.3.1. Vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care hotărârea a devenit executorie împotriva părții respective: .../.../.....
10. LA DATA ELIBERĂRII CERTIFICATULUI, HOTĂRÂREA A FOST NOTIFICATĂ SAU COMUNICATĂ PĂRȚII (8) ÎMPOTRIVA CĂREIA SE SOLICITĂ EXECUTAREA, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA PUNCTUL 7*
- 10.1. Nu
- 10.2. Instanța nu are cunoștință de acest lucru
- 10.3. Da
- 10.3.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)
- 10.3.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată în următoarea limbă (următoarele limbi):
☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

(7) În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

(8) În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

11. TOATE PĂRȚILE INTERESATE AU AVUT POSIBILITATEA DE A FI ASCULTATE*
- 11.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
12. COPILUL (COPILII) ⁽⁹⁾ MENȚIONAT (MENȚIONAȚI) LA PUNCTUL 4 A(U) FOST CAPABIL(I) SĂ ÎȘI FORMEZE PROPRIILE OPINII*
- 12.1. Copilul menționat la punctul 4.1
- 12.1.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 13)
- 12.1.2. Nu
- 12.2. Copilul menționat la punctul 4.2
- 12.2.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 13)
- 12.2.2. Nu
- 12.3. Copilul menționat la punctul 4.3
- 12.3.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 13)
- 12.3.2. Nu
13. COPILULUI (COPILILOR) CAPABIL(I) DE A-ȘI FORMA PROPRIILE OPINII, ASTFEL CUM SE MENȚIONEAZĂ LA PUNCTUL 12, I (LI) S-A OFERIT POSIBILITATEA REALĂ ȘI EFECTIVĂ DE A-ȘI EXPRIMA RESPECTIVELE OPINII, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 DIN REGULAMENT
- 13.1. Copilul menționat la punctul 4.1
- 13.1.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
- 13.2. Copilul menționat la punctul 4.2
- 13.2.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
- 13.3. Copilul menționat la punctul 4.3
- 13.3.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)
14. HOTĂRÂREA A FOST PRONUNȚATĂ ÎN LIPSĂ*
- 14.1. Nu
- 14.2. Da
- 14.2.1. Partea (părțile) ⁽¹⁰⁾ lipsă, astfel cum se menționează la punctul ... (vă rugăm să completați)
- 14.2.2. Părții(lor) respective i-a (le-a) fost notificat sau comunicat actul de inițiere a procedurii sau un act echivalent în timp util și într-un mod care să îi (le) permită să își pregătească apărarea

⁽⁹⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁰⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

14.2.2.1. Da

14.2.2.1.1. Data notificării sau a comunicării (zz/ll/aaaa)

14.2.2.2. Nu, însă partea care nu s-a prezentat a acceptat totuși hotărârea într-un mod neechivoc (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)

15. LA PRONUNȚAREA HOTĂRÂRII, INSTANȚA A ȚINUT SEAMA DE MOTIVAREA ȘI FAPTELE CARE AU STAT LA BAZA HOTĂRÂRII ANTERIOARE PRONUNȚATE ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 13 ALINEATUL (1) LITERA (B) SAU AL ARTICOLULUI 13 ALINEATUL (2) DIN CONVENȚIA DE LA HAGA DIN 25 OCTOMBRIE 1980 ASUPRA ASPECTELOR CIVILE ALE RĂPIRII INTERNAȚIONALE DE COPII*

15.1. Da (în caz contrar, se utilizează anexa III din regulament)

16. HOTĂRÂREA CUPRINDE O MĂSURĂ PROVIZORIE, INCLUSIV ASIGURĂTORIE (MĂSURI PROVIZORII, INCLUSIV ASIGURĂTORII)*

16.1. Nu

16.2. Da

16.2.1. Descrierea măsurii (măsurilor) dispuse ⁽¹⁾

.....

17. NUMELE PĂRȚII (PĂRȚILOR) ⁽²⁾ CARE A (AU) BENEFICIAT DE ASISTENȚĂ JUDICIARĂ ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 74 ALINEATUL (1) DIN REGULAMENT

17.1. Partea (Părțile)

17.1.1. astfel cum se menționează la punctul ...(vă rugăm să completați)

17.1.2. astfel cum se menționează la punctul ...(vă rugăm să completați)

18. CHELTUIELI DE JUDECATĂ AFERENTE PROCEDURII ⁽³⁾

18.1. Hotărârea dispune că ⁽⁴⁾

..... (nume)

..... (prenume)

trebuie să îi plătească lui

..... (nume)

..... (prenume)

suma de

⁽¹⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

⁽²⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽³⁾ Acest punct acoperă și situațiile în care cheltuielile de judecată fac obiectul unei hotărâri distincte. Simplul fapt că cuantumul cheltuielilor nu a fost stabilit încă nu ar trebui să împiedice instanța să elibereze certificatul în cazul în care o parte dorește să solicite recunoașterea sau executarea părții din hotărâre referitoare la fond.

⁽⁴⁾ Dacă s-a dispus ca mai mult de o parte să suporte cheltuielile de judecată, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

☐ euro (EUR)	☐ leva bulgărești (BGN)	☐ kuna croate (HRK)
☐ coroane cehe (CZK)	☐ forinți maghiari (HUF)	☐ zloți polonezi (PLN)
☐ lire sterline (GBP)	☐ lei românești (RON)	☐ coroane suedeze (SEK)
☐ altele [vă rugăm să precizați (codul ISO)]:		

- 18.2. Orice informații suplimentare privind cheltuielile de judecată care ar putea fi relevante (de exemplu, sumă fixă sau procent; dobânzile acordate; cheltuielile de judecată suportate în comun; în cazul în care s-a dispus ca mai multe părți să suporte cheltuielile, dacă vreuna dintre acestea poate fi obligată la plata întregii sume):

.....

Dacă ați anexat pagini suplimentare, vă rugăm să precizați numărul de pagini: ...

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa) ...

Semnătura și/sau ștampila

ANEXA VII

CERTIFICAT REFERITOR LA LIPSA SAU LIMITAREA FORȚEI EXECUTORII A ANUMITOR HOTĂRĂRI PRIN CARE SE ACORDĂ DREPTUL DE VIZITĂ SAU CARE IMPLICĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI, CARE AU FOST CERTIFICATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 47 DIN REGULAMENT

[articolul 49 din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽¹⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cerere, dacă și în măsura în care o hotărâre certificată în conformitate cu articolul 47 din regulamentul a încetat să mai fie executorie sau a cărei putere executorie a fost suspendată sau limitată în statul membru de origine.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE* ⁽²⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. INSTANȚA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

2.1. Denumirea*

2.2. Adresa*

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

3. HOTĂRĂREA CARE A ÎNCETAT SĂ MAI FIE EXECUTORIE SAU A CĂREI PUTERE EXECUTORIE A FOST SUSPENDATĂ SAU LIMITATĂ*

3.1. Instanța care a pronunțat hotărârea (dacă este diferită de cea de la punctul 2)

3.1.1. Denumirea

3.1.2. Adresa

3.1.3. Telefon/Fax/adresă electronică

3.2. Detaliile hotărârii*

3.2.1. Data (zz/ll/aaaa)*

3.2.2. Numărul de referință*

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

⁽²⁾ Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

- 3.3. Detaliiile certificatului inițial
- 3.3.1. Data (zz/ll/aaaa) (dacă este cunoscută)
- 3.3.2. Certificat în conformitate cu:
- 3.3.2.1. articolul 47 alineatul (1) litera (a) din regulament pentru o hotărâre prin care se acordă dreptul de vizită
- 3.3.2.2. articolul 47 alineatul (1) litera (b) din regulament pentru o hotărâre prin care se soluționează pe fond chestiunea încredințării copilului în temeiul articolului 29 alineatul (6) din regulament, care implică înapoierea copilului sau a copiilor
4. FORȚA EXECUTORIE A HOTĂRĂRII MENȚIONATE LA PUNCTUL 3*
- 4.1. a încetat
- 4.2. a fost suspendată
- 4.2.1. Dacă este cazul, detalii privind durata perioadei suspendării: ...
- 4.3. a fost limitată
- 4.3.1. Dacă este cazul, detalii privind întinderea acestei limitări: ...
5. EFECTUL (EFECTELE) INDICAT(E) LA PUNCTUL 4*
- 5.1. s-a (s-au) produs în temeiul legii
- 5.1.1. Dacă este cazul, precizați dispoziția relevantă (dispozițiile relevante): ...
- 5.2. au fost dispuse printr-o hotărâre
- 5.2.1. Instanța care a pronunțat hotărârea (dacă este diferită de cea de la punctul 2)
- 5.2.1.1. Denumirea
- 5.2.1.2. Adresa
- 5.2.1.3. Telefon/Fax/adresă electronică
- 5.2.2. Detaliiile hotărârii:
- 5.2.2.1. Data (zz/ll/aaaa)
- 5.2.2.2. Numărul de referință
- 5.2.2.3. Conținutul (³)

Întocmit la, data (zz/ll/aaaa)

Semnătura și/sau ștampila

(³) Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul hotărârii.

ANEXA VIII

CERTIFICAT PRIVIND UN ACT AUTENTIC SAU UN ACORD PRIVIND DIVORȚUL ORI SEPARAREA DE DREPT

[Articolul 66 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽¹⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cererea unei părți, numai dacă statul membru care a delegat autorității publice sau altei autorități competența de a întocmi sau de a înregistra în mod formal actul autentic sau de a înregistra acordul este competent în temeiul capitolului II secțiunea 1 din regulament, astfel cum se menționează la punctul 2, și actul autentic sau acordul are efecte juridice obligatorii în statul membru respectiv, astfel cum se menționează la punctul 7.5 sau 8.4.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE* ⁽²⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. STATUL MEMBRU DE ORIGINE ESTE COMPETENT ÎN TEMEIUL CAPITOLULUI II SECȚIUNEA 1 DIN REGULAMENT*

2.1. Da

3. INSTANȚA SAU AUTORITATEA COMPETENTĂ CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

3.1. Denumirea*

3.2. Adresa*

3.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

4. NATURA ACTULUI*

4.1. Act autentic (în acest caz vă rugăm să completați punctul 7)4.2. Acord (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 8)

5. OBIECTUL ACTULUI AUTENTIC SAU AL ACORDULUI*

5.1. Divorț5.2. Separare de drept

(¹) Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

(²) Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

6. CĂSĂTORIA*
- 6.1. Soți*
- 6.1.1.
- 6.1.1.1. Nume*
- 6.1.1.2. Prenume*
- 6.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*
- 6.1.1.4. Locul nașterii
- 6.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 6.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 6.1.1.6.1. astfel cum este menționată în actul autentic sau în acord
- 6.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
- 6.1.2.
- 6.1.2.1. Nume*
- 6.1.2.2. Prenume*
- 6.1.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*
- 6.1.2.4. Locul nașterii
- 6.1.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 6.1.2.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
- 6.1.2.6.1. astfel cum este menționată în actul autentic sau în acord
- 6.1.2.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)
- 6.2. Data, țara și locul căsătoriei*
- 6.2.1. Data (zz/ll/aaaa)*
- 6.2.2. Țara*
- 6.2.3. Locul (dacă această informație este disponibilă)

7. ACTUL AUTENTIC
- 7.1. Autoritatea publică sau altă autoritate competentă în acest sens, care a întocmit sau a înregistrat actul autentic (dacă diferă de instanța sau autoritatea competentă menționată la punctul 3)
- 7.1.1. Denumirea
- 7.1.2. Adresa
- 7.2. Data (zz/ll/aaaa) la care a fost întocmit actul autentic de către autoritatea menționată la punctul 3 sau la punctul 7.1
- 7.3. Numărul de referință al actului autentic (dacă există)
- 7.4. Data (zz/ll/aaaa) la care a fost înregistrat actul autentic în statul membru de origine (dacă diferă de data menționată la punctul 7.2)
- 7.4.1. Numărul de referință din registru (dacă există)
- 7.5. Data (zz/ll/aaaa) de la care actul autentic are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine
8. ACORDUL
- 8.1. Autoritatea publică care a înregistrat acordul (dacă diferă de instanța sau autoritatea competentă menționată la punctul 3)
- 8.1.1. Denumirea
- 8.1.2. Adresa
- 8.2. Data (zz/ll/aaaa) înregistrării acordului
- 8.3. Numărul de referință din registru (dacă există)
- 8.4. Data (zz/ll/aaaa) de la care acordul are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa)

Semnătura și/sau ștampila

ANEXA IX

CERTIFICAT PRIVIND UN ACT AUTENTIC SAU UN ACORD ÎN MATERIA RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI

[Articolul 66 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului ⁽¹⁾]

IMPORTANT

A se elibera, la cererea unei părți, numai dacă statul membru care a delegat autorității publice sau altei autorități competența de a întocmi sau de a înregistra în mod formal actul autentic sau de a înregistra acordul este competent în temeiul capitolului II secțiunea 2 din regulament, astfel cum se menționează la punctul 2, și actul autentic sau acordul are efecte juridice obligatorii în statul membru respectiv, astfel cum se menționează la punctul 12.5 sau 13.4.

Certificatul nu trebuie eliberat dacă există vreun indiciu că conținutul actului autentic sau al acordului este contrar interesului superior al copilului.

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE* ⁽²⁾

☐ Belgia (BE)	☐ Bulgaria (BG)	☐ Cehia (CZ)	☐ Germania (DE)
☐ Estonia (EE)	☐ Irlanda (IE)	☐ Grecia (EL)	☐ Spania (ES)
☐ Franța (FR)	☐ Croația (HR)	☐ Italia (IT)	☐ Cipru (CY)
☐ Letonia (LV)	☐ Lituania (LT)	☐ Luxemburg (LU)	☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Țările de Jos (NL)	☐ Austria (AT)	☐ Polonia (PL)
☐ Portugalia (PT)	☐ România (RO)	☐ Slovenia (SL)	☐ Slovacia (SK)
☐ Finlanda (FI)	☐ Suedia (SE)	☐ Regatul Unit (UK)	

2. STATUL MEMBRU DE ORIGINE ESTE COMPETENT ÎN TEMEIUL CAPITOLULUI II SECȚIUNEA 2 DIN REGULAMENT*

2.1. Da

3. INSTANȚA SAU AUTORITATEA COMPETENTĂ CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL*

3.1. Denumirea*

3.2. Adresa*

3.3. Telefon/Fax/Adresa electronică*

4. NATURA ACTULUI*

4.1. Act autentic (în acest caz vă rugăm să completați punctul 12)4.2. Acord (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 13)5. PĂRȚILE ⁽³⁾ LA ACTUL AUTENTIC SAU LA ACORD*

5.1. Partea 1*

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (JO L 178, 2.7.2019, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul”).

⁽²⁾ Câmpurile urmate de (*) sunt câmpuri obligatorii.

⁽³⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

5.1.1. Persoană fizică

5.1.1.1. Nume

5.1.1.2. Prenume

5.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

5.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

5.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

5.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

5.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

5.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

5.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

5.1.2.1. Denumirea completă

5.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

5.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

5.2. Partea 2

5.2.1. Persoană fizică

5.2.1.1. Nume

5.2.1.2. Prenume

5.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

5.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

5.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

5.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

5.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

5.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

5.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

- 5.2.2.1. Denumirea completă
- 5.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 5.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)
6. COPILUL (COPIII) ⁽⁴⁾ VIZAT (VIZAȚI) DE ACTUL AUTENTIC SAU DE ACORD*
6.1. Copilul 1*
6.1.1. Nume*
6.1.2. Prenume*
6.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)*
6.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
6.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 6.2. Copilul 2
6.2.1. Nume
6.2.2. Prenume
6.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
6.2.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
6.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
- 6.3. Copilul 3
6.3.1. Nume
6.3.2. Prenume
6.3.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)
6.3.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)
6.3.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)
7. ÎNCREDINȚAREA ⁽⁵⁾
7.1. Încredințarea acordată sau convenită în cadrul actului autentic sau al acordului ⁽⁶⁾
.....

⁽⁴⁾ În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽⁵⁾ Vă atragem atenția că termenul „încredințare” este definit la articolul 2 alineatul (2) punctul 9 din regulament.

⁽⁶⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul actului autentic sau al acordului.

7.2. Acordată părții (părților) următoare ⁽⁷⁾

7.2.1. Partea 1

7.2.1.1. Persoană fizică

7.2.1.1.1. Nume

7.2.1.1.2. Prenume

7.2.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

7.2.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

7.2.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

7.2.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

7.2.1.2.1. Denumirea completă

7.2.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.2.2. Partea 2

7.2.2.1. Persoană fizică

7.2.2.1.1. Nume

7.2.2.1.2. Prenume

7.2.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

7.2.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

7.2.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

⁽⁷⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

7.2.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

7.2.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

7.2.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

7.2.2.2.1. Denumirea completă

7.2.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

7.2.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

7.3. Actul autentic sau acordul implică predarea copilului (copiilor)

7.3.1. Nu

7.3.2. Da

7.3.2.1. Detaliile predării relevante pentru executare, dacă nu au fost deja indicate la punctul 7.1 [de exemplu, cui, care copil (copii), predare periodică sau unică]

.....

8. DREPTUL DE VIZITĂ

8.1. Dreptul de vizită acordat sau convenit în cadrul actului autentic sau al acordului ⁽⁸⁾

.....

8.2. Acordat părții (părților) următoare ⁽⁹⁾

8.2.1. Partea 1

8.2.1.1. Nume

8.2.1.2. Prenume

8.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

8.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

8.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

8.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8.2.1.6.1. astfel cum se menționează în actul autentic sau în acord

8.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

⁽⁸⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul actului autentic sau al acordului.

⁽⁹⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

8.2.2. Partea 2

8.2.2.1. Nume

8.2.2.2. Prenume

8.2.2.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

8.2.2.4. Locul nașterii (în cazul în care această informație este disponibilă)

8.2.2.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

8.2.2.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

8.2.2.6.1. astfel cum se menționează în actul autentic sau în acord

8.2.2.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală)

8.3. Actul autentic sau acordul implică predarea copilului (copiilor)

8.3.1. Nu8.3.2. Da8.3.2.1. Detaliile predării relevante pentru executare, dacă nu au fost deja indicate la punctul 8.1 [de exemplu, cui, care copil (copii), predare periodică sau unică]

.....

9. ALTE DREPTURI ÎN MATERIA RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI9.1. Drept(uri) acordat(e) sau convenit(e) în cadrul actului autentic sau al acordului ⁽¹⁰⁾

.....

9.2. Acordate părții (părților) următoare ⁽¹¹⁾

9.2.1. Partea 1

9.2.1.1. Persoană fizică

9.2.1.1.1. Nume

9.2.1.1.2. Prenume

9.2.1.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

⁽¹⁰⁾ Vă rugăm să copiați partea relevantă din cadrul actului autentic sau al acordului.

⁽¹¹⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de două părți, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

9.2.1.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

9.2.1.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

9.2.1.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

9.2.1.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

9.2.1.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

9.2.1.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

9.2.1.2.1. Denumirea completă

9.2.1.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

9.2.1.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

9.2.2. Partea 2

9.2.2.1. Persoană fizică

9.2.2.1.1. Nume

9.2.2.1.2. Prenume

9.2.2.1.3. Data nașterii (zz/ll/aaaa)

9.2.2.1.4. Locul nașterii (dacă această informație este disponibilă)

9.2.2.1.5. Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

9.2.2.1.6. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

9.2.2.1.6.1. astfel cum se menționează în hotărârea

9.2.2.1.6.2. orice informații suplimentare (de exemplu, referitoare la o altă adresă actuală) ...

9.2.2.2. Persoană juridică, instituție sau alt organism

9.2.2.2.1. Denumirea completă

9.2.2.2.2. Codul de identificare (dacă este cazul și dacă această informație este disponibilă)

9.2.2.2.3. Adresa (dacă această informație este disponibilă)

- 9.3. Actul autentic sau acordul implică predarea copilului (copiilor)
- 9.3.1. Nu
- 9.3.2. Da
- 9.3.2.1. Detaliile predării relevante pentru executare, dacă nu au fost deja indicate la punctul 9.1 [de exemplu, cui, care copil (copii), predare periodică sau unică]
-

10. COPILUL (COPILII) ⁽¹²⁾ MENȚIONAT (MENȚIONAȚI) LA PUNCTUL 6 A(U) FOST CAPABIL(I) SĂ ÎȘI FORMEZE PROPRIILE OPINII*

- 10.1. Copilul menționat la punctul 6.1
- 10.1.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 11)
- 10.1.2. Nu
- 10.2. Copilul menționat la punctul 6.2
- 10.2.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 11)
- 10.2.2. Nu
- 10.3. Copilul menționat la punctul 6.3
- 10.3.1. Da (în acest caz, vă rugăm să completați punctul 11)
- 10.3.2. Nu

11. COPILULUI (COPILILOR) ⁽¹³⁾ CAPABIL(I) DE A-ȘI FORMA PROPRIILE OPINII, MENȚIONAT (MENȚIONAȚI) LA PUNCTUL 10, I (LI) S-A OFERIT POSIBILITATEA REALĂ ȘI EFECTIVĂ DE A-ȘI EXPRESSA RESPECTIVELE OPINII

- 11.1. Copilul menționat la punctul 6.1.
- 11.1.1. Da
- 11.1.2. Nu, din următoarele motive:
- 11.2. Copilul menționat la punctul 6.2.
- 11.2.1. Da
- 11.2.2. Nu, din următoarele motive:

⁽¹²⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹³⁾ În cazul în care sunt vizate mai mult de trei copii, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

- 11.3. Copilul menționat la punctul 6.3.
- 11.3.1. Da
- 11.3.2. Nu, din următoarele motive:
12. ACTUL AUTENTIC
- 12.1. Autoritatea publică sau altă autoritate competentă în acest sens, care a întocmit sau a înregistrat actul autentic (dacă diferă de instanța sau autoritatea competentă menționată la punctul 3)
- 12.1.1. Denumirea
- 12.1.2. Adresa
- 12.2. Data (zz/ll/aaaa) la care a fost întocmit actul autentic de către autoritatea menționată la punctul 3 sau la punctul 12.1
- 12.3. Numărul de referință al actului autentic (dacă există)
- 12.4. Data (zz/ll/aaaa) la care a fost înregistrat actul autentic în statul membru de origine (dacă diferă de data menționată la punctul 12.2)
- 12.4.1. Numărul de referință din registru (dacă există)
- 12.5. Data (zz/ll/aaaa) de la care actul autentic are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine
13. ACORDUL
- 13.1. Autoritatea publică care a înregistrat acordul (dacă diferă de instanța sau autoritatea competentă menționată la punctul 3)
- 13.1.1. Denumirea
- 13.1.2. Adresa
- 13.2. Data (zz/ll/aaaa) înregistrării acordului
- 13.3. Numărul de referință din registru (dacă există)
- 13.4. Data (zz/ll/aaaa) de la care acordul are efecte juridice obligatorii în statul membru de origine
14. ACTUL AUTENTIC SAU ACORDUL ESTE EXECUTORIU ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE*
- 14.1. În ceea ce privește încredințarea, astfel cum se menționează la punctul 7
- 14.1.1. Nu
- 14.1.1.1. Actul autentic/acordul nu conține nicio obligație executorie.
- 14.1.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care actul autentic sau acordul a devenit executoriu]

.../.../.....

- 14.1.3. Da, dar numai împotriva următoarei părți ⁽¹⁴⁾ menționate la punctul ...(vă rugăm să completați)
- 14.1.4. Da, dar numai în ceea ce privește partea (părțile) următoare a(le) actului autentic/acordului (vă rugăm să precizați)
- 14.2. În ceea ce privește dreptul de vizită, astfel cum se menționează la punctul 8
- 14.2.1. Nu
- 14.2.1.1. Actul autentic/acordul nu conține nicio obligație executorie.
- 14.2.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care actul autentic sau acordul a devenit executoriu]
- .../.../.....
- 14.2.3. Da, dar numai împotriva următoarei părți ⁽¹⁵⁾ menționate la punctul ...(vă rugăm să completați)
- 14.2.4. Da, dar numai în ceea ce privește partea (părțile) următoare a(le) actului autentic/acordului (vă rugăm să precizați)
- 14.3. În ceea ce privește alte drepturi, astfel cum se menționează la punctul 9
- 14.3.1. Nu
- 14.3.1.1. Actul autentic/acordul nu conține nicio obligație executorie.
- 14.3.2. Da, fără nicio restricție [vă rugăm să indicați data (zz/ll/aaaa) la care actul autentic sau acordul a devenit executoriu]
- .../.../.....
- 14.3.3. Da, dar numai împotriva următoarei părți ⁽¹⁶⁾ menționate la punctul ...(vă rugăm să completați)
- 14.3.4. Da, dar numai în ceea ce privește partea (părțile) următoare a(le) actului autentic/acordului (vă rugăm să precizați)

Întocmit la ..., data (zz/ll/aaaa)

Semnătura și/sau ștampila

⁽¹⁴⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁵⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

⁽¹⁶⁾ În cazul în care este vizată mai mult de o parte, vă rugăm să anexați o foaie suplimentară.

ANEXA X

Tabel de Corespondență

Regulamentul (CE) Nr 2201/2003	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
—	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 7	Articolul 6 alineatele (1) și (3)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 10	Articolul 9
—	Articolul 10
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 22
—	Articolul 23
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 26
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul 4(1)
—	Articolul 24 alineatul (2)
—	Articolul 24 alineatul (3)
—	Articolul 25
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 27 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (5)	Articolul 27 alineatul (1)
—	Articolul 27 alineatul (2)
—	Articolul 27 alineatul (4)
—	Articolul 27 alineatul (5)
—	Articolul 27 alineatul (6)
—	Articolul 28
—	Articolul 29 alineatele (1) și (2)

Regulamentul (CE) Nr 2201/2003	Prezentul regulament
Articolul 11 alineatul (6)	Articolul 29 alineatul (3)
—	Articolul 29 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (7)	Articolul 29 alineatul (5)
Articolul 11 alineatul (8)	Articolul 29 alineatul (6)
Articolul 12	—
Articolul 13	Articolul 11
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15 alineatul (1), alineatul (2) literele (a) și (b) și alineatul (4)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (4)
—	Articolul 12 alineatele (2) și (3)
—	Articolul 12 alineatul (5)
Articolul 15 alineatul (2) litera (c)	Articolul 13 alineatul (1)
—	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 16	Articolul 17 literele (a) și (b)
—	Articolul 17 litera (c)
—	Articolul 16
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18	Articolul 19
Articolul 19	Articolul 20
—	Articolul 20 alineatele (4) și (5)
—	Articolul 21
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (3)
—	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 21 alineatele (1) și (2)	Articolul 30 alineatele (1) și (2)
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 30 alineatele (3) și (4)
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 30 alineatul (5)
Articolul 22	Articolul 38
Articolul 23 literele (a), (c), (d), (e) și (f)	Articolul 39 literele (a), (b), (c), (d) și (e)
Articolul 23 litera (b)	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 24	Articolul 69

Regulamentul (CE) Nr 2201/2003	Prezentul regulament
Articolul 25	Articolul 70
Articolul 26	Articolul 71
—	Articolul 72
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 33 litera (a) și articolul 44 litera (a)
—	Articolul 33 litera (b)
—	Articolul 44 litera (b)
Articolul 27 alineatul (2)	—
Articolul 28	—
Articolul 29	—
—	Articolul 34
—	Articolul 35
—	Articolul 40
—	Articolul 41
Articolul 30	—
Articolul 31	—
Articolul 32	—
Articolul 33	—
Articolul 34	—
Articolul 35	—
Articolul 36	Articolul 53
—	Articolul 53 alineatul (3)
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)
—	Articolul 31 alineatele (2) și (3)
Articolul 37 alineatul (2)	—
Articolul 38	Articolul 32
Articolul 39	Articolul 36
Articolul 40	Articolul 42 și 47 alineatul (1)
—	Articolul 45
—	Articolul 46
—	Articolul 47 alineatul (2)
Articolul 41 alineatul (1)	Articolul 43 alineatul (1)
Articolul 41 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (3)

Regulamentul (CE) Nr 2201/2003	Prezentul regulament
—	Articolul 47 alineatele (4), (5) și (6)
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 43 alineatul (1)
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (3)
Articolul 43	Articolele 37 și 48
—	Articolul 49
—	Articolul 50
Articolul 44	—
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 31 alineatul (2)
—	Articolul 31 alineatul (3)
Articolul 46	Articolul 65
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 51 alineatul (1)
—	Articolul 51 alineatul (2)
—	Articolul 52
Articolul 48	Articolul 54
—	Articolul 55
—	Articolul 56
—	Articolul 57
—	Articolul 58
—	Articolul 59
—	Articolul 60
—	Articolul 61
—	Articolul 62
—	Articolul 63
—	Articolul 64
—	Articolul 66
—	Articolul 67
—	Articolul 68
Articolul 49	Articolul 73
Articolul 50	Articolul 74 alineatul (1)
—	Articolul 74 alineatul (2)
Articolul 51	Articolul 75

Regulamentul (CE) Nr 2201/2003	Prezentul regulament
Articolul 52	Articolul 90
Articolul 53	Articolul 76
Articolul 54	Articolul 77 alineatul (1)
—	Articolul 77 alineatele (2) și (3)
—	Articolul 78
—	Articolul 79 litera (a)
Articolul 55 alineatul (1) litera (a)	Articolul 79 litera (b)
Articolul 55 alineatul (1) litera (b)	Articolul 79 litera (c)
—	Articolul 79 litera (d)
Articolul 55 alineatul (1) litera (c)	Articolul 79 litera (e)
Articolul 55 alineatul (1) litera (d)	Articolul 79 litera (f)
Articolul 55 alineatul (1) litera (e)	Articolul 79 litera (g)
—	Articolul 80
—	Articolul 81
Articolul 56 alineatul (1)	Articolul 82 alineatul (1)
—	Articolul 82 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 56 alineatul (2)	Articolul 82 alineatul (5)
—	Articolul 82 alineatul (6)
Articolul 56 alineatul (3)	Articolul 82 alineatul (7)
—	Articolul 82 alineatul (8)
Articolul 57 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 83 alineatul (1)
Articolul 57 alineatul (4)	Articolul 83 alineatul (2)
Articolul 58	Articolul 84
—	Articolul 85
—	Articolul 86
—	Articolul 87
—	Articolul 88
—	Articolul 89
—	Articolul 91
Articolul 59	Articolul 94
Articolul 60 literele (a), (b), (c) și (d)	Articolul 95

Regulamentul (CE) Nr 2201/2003	Prezentul regulament
Articolul 60 litera (e)	Articolul 96
Articolul 61	Articolul 97 alineatul (1)
—	Articolul 97 alineatul (2)
Articolul 62	Articolul 98
Articolul 63	Articolul 99
Articolul 64 alineatul (1)	Articolul 100 alineatul (1)
Articolul 64 alineatele (2), (3) și (4)	—
—	Articolul 100 alineatul (2)
Articolul 65 alineatul (1)	Articolul 101 alineatul (1)
—	Articolul 101 alineatul (2)
Articolul 66	Articolul 102
Articolul 67	Articolul 103
Articolul 68	Articolul 103
Articolul 69	Articolul 92
Articolul 70	—
—	Articolul 93
Articolul 71	Articolul 104
Articolul 72	Articolul 105
Anexa I	Anexa II
—	Anexa I
Anexa II	Anexa III
—	Anexa IV
Anexa III	Anexa V
Anexa IV	Anexa VI
—	Anexa VII
—	Anexa VIII
—	Anexa IX